

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ κουβέντα. Την είπε ένας πατέρας στο γυιό του, όταν το παιδί ζήτησε τη συγκατάθεσή του για να παντρευτεί. "Όχι, ήταν η πατρική απάντηση. Και δεν ήταν ένα όχι αυθαίρετο. Την άρνησή του τη στήριξε στο γεγονός ότι το κορίτσι έχει προίκα. Δεν της άφαισθησε τ' άλλα χαρίσματα. Αναγνωρίζει ότι και όμορφη είναι, και νοικοκυρά, και εύγενική... Τι άφεται, όταν έχη το μεγάλο έλλειμμα να είναι πλούσια; Πλούσια αυτή, φτωχός ο νέος. Το άπολητήριο μιας ανώτερης σχολής και τα αγγλικά είναι τα έσοδά του για τη ζωή. Αρκετά, αν πρόκειται να πάρη μια κοπέλλα που διαθέτει τον ίδιο ή και λιγώτερο έφοδιασμό από το δικό του. Ελάχιστα όμως, τώρα που εκείνη την οποία θέλει να πάρη γυναίκα του; ανήκει στις προικισμένες."

Το κορίτσι με την προίκα μας αφηγείται την περίεργη αυτή ιστορία και αφήνει να ξεσπάσει η οδύνη του. Να ματαιώνεται ο γάμος σου, γιατί δεν έχεις προίκα, είναι μέσα στους κακούς κανόνες της ζωής μας. Να ματαιώ-

στο γάμο. Τα επιχειρήματά του, τα ξέρουμε: Φτωχός εσύ, πλούσια εκείνη, πώς θα προικίσεις; Με τη συναισθητική του πλοήτου της ή μια θα είναι απαιτητική, θα είναι αγέρωχη, θα είναι υπερποπτική. Με τη συναισθητική της φτώχειας του ο άλλος, θα νοιώθη μικρός, ταπεινωμένος, μειωμένος, υπάλληλος εμπρός στον προϊστάμενό του. Εκείνος που η παράδοσι και ο νόμος θέλει αρχηγό της οικογένειας, θα είναι υποτακτικός. Την αρχηγία στην οικογένεια την παίρνει όποιος έχει την οικονομική υπεροχή. Χωρίς οικονομική υπόστασι αυτός, θα είναι ενεργομένο της. Και δεν υπάρχει χειρότερο συζυγικό καθεστώς από το καθεστώς της υποταλείας του ενός στον άλλον.

Αυτές περιπτώσεις θα είναι οι σκέψεις του πατέρα. Δεν συμφωνούμε απόλυτα. Δεν είναι η προίκα ή η έλλειψή προίκας που κάνει τη γυναίκα. Είδαμε κοπέλλες άπορες που έχουν αξιώσεις πολύ μεγαλύτερες, από εκείνες που προσέρχονται με τα αγαθά τους. Άδεκαρες, κορίτσια της απειρίας, που έπαισαν να περιμένουν το βασίλειό τους. Θα συμβιβάζονταν με τον όποιονδήποτε, με έναν άντρα που να τους εξασφάλιζε το λιτό τους καθημερινό και να τους δώση τον τίτλο της κυρίας. Γίνεται τόσο άδασταχο εκείνο το «δεσποινίς» όσο περνούν τα χρόνια. Τρώνε τα σίδερα για το γαμπρό. Το κρυφό και το φανερό όνειρό τους. Ανασκυμπώνονται οι ίδιες, τρέχουν οι γονείς, που θ' ανακουφισθούν κι αυτοί, όταν άραιοι κατά ένα άτομο η οικογένεια. Παρθένας κάθε άλλο, παρά μωρές για να παραδοθούν στον ύπνο, όπως οι Παρθένας της Γραφής, αγύμνους προσμένοντας το Νυμφίο. Σύνιες και με αναμμένες λαμπάδες θα τις βρή όποιαν ώρα κι αν περάσει. Το νυμφίο λαχταρούν, γι' αυτόν δέονται στις προσευχές τους. Ακόμα και στη μαγεία, και στον πυθμένα του φλυτζανιού με τον καφέ προσεύχουν, για να πληροφορηθούν αν τους επέστη στεφάνι. Γάμο τους εύχεσθε και σπινθηρίζουν τα μάτια τους.

Είναι φυσικό να βιάζεται να παντρευτεί ή νέα, πριν κληθή ο καιρός και οι προσδοκίες της αρχίσουν να γίνονται ρυτίδες. Και να, εαφικά, παρουσιάζεται ο γαμπρός. Ήταν έτοιμη να πάρη τον οποιοδήποτε. Της έτυχε ο λαχός. Σα θεότητα τον βλέπει τις πρώτες ημέρες. Αναπνέει η οικογένεια. Η χαρά μέσα στο φτωχικό σπίτι. Όσο όμως εξοικειώνεται με τη νέα κατάσταση, τόσο μεγαλώνουν και σιγά-σιγά, θεωρούν οι απαιτήσεις της. Πριν από λίγο όρκιζόταν — και ήταν ελκυστική στον δάκο της — ότι δεν ζητούσε τίποτα περισσότερο από ένα μετρίωτο βίο. Τώρα έχει μια υπέρβια και ζητά δεύτερη παραθερίζει στη Ρόδο, και ζητά ταξίδι στο εξωτερικό, απόκτησε ηλεκτρικό ψυγείο και γκρινιάζει γιατί καθυστερεί το πλυντήριο. Και μια έπαρσι, μια κακοτροπία, μια αυθάδεια...

Έλατε και στο αντίθετο. Κοπέλλες μεγαλωμένες στα πούπουλα, με τη μόρφωσή, με την αντιστροφή, με την περιουσία. Έρωτεύονται κάποιον, που δεν έχει τα ίδια χρήματα μ' αυτές. Συμφωνεί η οικογένεια, γίνεται ο γάμος και οι κοπέλλες με την προίκα γίνονται απλές, σειμικές, άφορμες, που όχι μόνο δεν δίνουν στον άντρα τους να αισθάνεται κάθε τόσο την οικονομική υπεροχή τους, αλλά πολλές φορές υφίστανται τις βαναυσότητες και τις απιστίες του.

Δεν κάνουμε κανόνα. Δε λέμε ότι σώνει και καλά η άπορη θα βγή σκάρτη και η προικισμένη θα βγή άγγελος. Κάθε άλλο. Λέμε απλώς ότι τίποτα δεν αποκλείει να πάρη κοπέλλα χωρίς χρήματα και να σου ψήση το ψάρι στα χείλη, όπως αντίθετα να πάρη την πολυφωφονη και να γίνη υπόδειγμα συζύγου. Τυχρά είναι αυτά, όπως λέει με τη σοφία της η κοινή γνώμη.

Όποτε, δεν νομίζω πως έχει δικη ο πατέρα, όταν αρνείται τη συγκατάθεσή στο γάμο του αγοριού του γιατί είναι φτωχός, ενώ η μελλοντική είναι πλούσια. Τι τα θέλετε όμως, όσο κι αν έχη κανείς επιφύλαξεις για τη θεωρία του πατέρα, δεν μπορεί να μη κανονιστεί η λεβεντιά του. Άλλοι τσακίζονται για να εξασφαλίσουν προίκα στο γυιό τους. Αυτός τη βρίσκει και την άπαιτεί: «Όχι, παιδί μου. Λαιμπρό είναι το κορίτσι, αλλά έχει λεπτά. Έμεις δεν έχουμε τίποτα. Θάρρη η στιγμή που θα νοιώσης τι σημαίνει αυτό και θα βρεθής ταπεινωμένος μπροστά της. Με καλή ανατροφή καθώς είναι, ίσως να μη σου το πη εκείνη. Θα το καταλάβεις όμως χωρίς να το θελήση. Θα το δής στα πεθερικά σου. Θα το δής στους ξένους, που θα σε μακαρίζουν γιατί «έψωπες καλά τη δουλειά σου». Και, φιλότιμος καθώς είσαι, θα πληγωθής, αγόρι μου, γι' αυτό, σφίξε την καρδιά σου. Θυσία ή καρδιά στο φιλότιμο».

Θα έλεπε ο πατέρας. Μη συμφωνήτε με τη βόση των συλλογισμών του. Θ' αναγνωρίσετε όμως στην άρνησή αυτή ένα ωραίο δείγμα ανδρισμού και αξιοπρέπειας.

Π. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ

Γκρινιάζει γιατί καθυστερεί το πλυντήριο με έπαρσι, με αυθάδεια...

νεται επίσης γιατί οι γονείς του κοριτσιού με τα χρήματα, δεν θέλουν σύζυγο της κόρης τους τον χωρίς χρήματα νέο, είναι κάτι που το βλέπουμε συχνά και στην εποχή μας και σε όλες τις εποχές. Να συμφωνούν όμως οι γονείς της πολυέφυξης, να συμφωνούν τα παιδιά, που είναι τρελλά έρωτευμένοι και οι αντιρροήσεις να μη προέρχονται παρά από τον πατέρα του άπορου αγοριού, να κάτι που φαίνεται ανεξήγητο στη θλιμμένη νέα.

Και τον αγαπά τόσο... Παλιό ειδύλλιο. Χρονολογείται από τα μαθητικά τους χρόνια. Ο έρωτας στην πιο αγνή, στην πιο εξαυλωμένη του μορφή. Χωρίς ιδιαίτερες συναντήσεις, χωρίς τις θωπίες εκείνες που αρχίζουν από το άγγιγμα των χεριών και κανείς δεν ξέρει πού σταματούν. Ένα ζευγάρι του παλιού καιρού. Και δεν τους ενοχλούσε αυτή η κατάσταση. Εύτυχες, χαίρονταν την αγάπη τους, προσμένοντας τη μεγάλη στιγμή τους. Έν τώ μεταξύ, σειρά τα συνοικέσια. Είναι καλός κράτης η προίκα. Όταν μόλις στα συνοικέσια από την ομορφιά και τα νεύματα, η ζήτησι φουντώνει. Αρνήτική σε όλους ήταν η απάντησή της. Όπου εξομολογήθηκε το μυστικό:

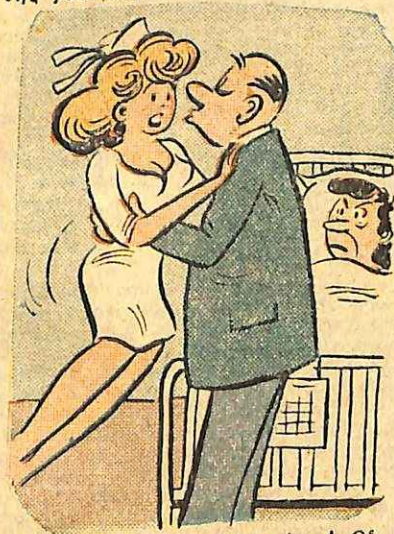
— Αγαπάω.

Πέρα ως πέρα άνθρωποι οι γονείς, δεν εναντιώθηκαν. Ίσως να προτιμούσαν για άνθρωπο της θυγατέρας τους ένα νέο με υλικά μέσα ανάλογα με τα δικά της. Αφού όμως ήταν της τύχης με φτωχό να συδεθί, ως πάρη με την ευχή τους τον φτωχό. Καλή οικογένεια, φιλότιμο και μορφωμένο το παιδί. Γιατί όχι; Ενόμιζαν το ζήτημα τελειωμένο. Πού να φατασθούν ότι το βέτο θα προερχόταν από την άλλη παράταξη!... Άλλοι πατέρες κάνουν πως και πως γι' αυτό, υποθετίζουν κατά τρόπο συμφετικό τ' αγόρια τους. Κι' άλλους...

Φαίνεται άραγε, ή απλώς και μόνο υπερφάνεια; Αν είναι λόγοι φρονήσεως, δεν θα συμφωνήσουμε με τον πατέρα που αντίσταται

— Αυτό είναι από τη διευθυσι, δεσποινίς, το καλαμάκι απ' τον κύριο του πρώτου θεωρείου κι' ο φάκελλος με τους σπόρους από ένα Σκωτσέζο της γαλαρίας!...

— Σας παρακαλώ, κύριε! Οι εδ-
χαριστίες σας για τη γρήγορη ανάρρω-
σι της συζύγου σας, ανήκουν στο γα-
βρό!...

— Βλάδες εκεί; Άκουστε, παρα-
καλώ, φαίνεται πως το τηλεφώνό μας
χάλασε! Μισή ώρα τώρα πέρασε και
δεν πήραμε τηλεφώνημα!...

Σ' ε-
κέντρικό...
σαχαροπλα-
στείο της
Αθήνας μπαί-
νει ένας βαρύ-
θυμος τύπος,
στρώνεται σ' ένα κάθισμα
και χτυπά παλαμάκια. Τρέ-
χει το γκαρσόνι:

— Διαταγές, παρακαλώ.
— Τι παγωτά έχεις;
— Κασάτα, οπείσιαλ,
κρέμα, σοκολάτα, δαμάσκη-
νο, φουτίκι, φράουλα, αίς
κρήμ σόδα.

Το τελευταίο αυτό κάνει
εντύπωση στον πελάτη.

— Ένα... από τέτοιο.
— Τι;
— Το τελευταίο που εί-
πες.

— Αίς κρήμ σόδα;

— Μάλιστα.

Το γκαρσόνι φεύγει και
σε λίγο επιστρέφει με το α-
μερικάνικο παγωτό που ζή-
τησε ο βαρύθυμος πελάτης.
Εκείνος, όμως, βλέπει το
πατηρή, βλέπει την κρέμα,
βλέπει το καλαμάκι και δυ-
σφορεί.

— Δεν μου λές, λείει στο
γκαρσόνι, δεν έχεις τίποτ'
άλλο;

— Μ' αυτό ζητήσατε.

— Άσε τις σαχλαμάρες.
Ντιντίες είμαι να φάω πα-
γωτό με καλαμάκι; Φέρε
κανένα παγωτό... για άν-
τρες!

Και το γκαρσόνι ακόμη
άναρωτιέται, προφανώς, ποιο
παγωτό ανταποκρίνεται σε...
βαρέι άντρες!

Εγγλέα; Αμερικάνα; Δυο
νεαροί πήραν από πίσω
μια κατάξανθη κοπέλλα, ψη-
λή, ιδιότροπα ντυμένη, ι-
διότροπα χτενισμένη και συ-
ζητούν:

— Αμερικάνα είναι.

— Όχι. Εγγλέα είναι.

— Μπα! Σουηδέα εί-
ναι!

— Όχι. Ολλανδέα εί-
ναι!

Η κοπέλλα έχει ύψος ά-
γέρωχο και καθώς περπατά
στο δρόμο — και ανεμίζει
την κατάξανθη μαλλάρια της
— γίνεται αντικείμενο γε-
νικού θαυμασμού. Οι δυο
αργόσχολοι νεαροί επιμέ-
νουν στην παρακολούθη-
ση της ιδιότροπης κοπέλλας
της ιδιότροπης δεν μπορούν να
καταλήξουν σε συμπέρασμα,
ο θρασύτερος από τους δυο
την πλησιάζει και την ρωτά
εγγλέζικα, αν είναι 'Εγγλέ-
ζα ή Αμερικάνα, προσθέτον-
τας:

— Βάλσαμ στοίχημα, μίς,
γι' αυτό σας ρωτάω!
Και η ξενί:

Θησαυρός

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΡ. ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4 (ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ) - ΤΗΛ. 36-781 - ΤΙΜΗ ΔΡ. 6

— Δεν κόβεις, βρέ βλά-
κα! Άντε μη σ' αρχίσω
στις... γρήγορες!

Και οι δυο νεαροί, έμ-
βρόντητοι:

— Ρεμπέτισσα!

Καί... κόβουν, προτού ή
θανάσιμη ρεμπέτισσα τους
αρχίση στις γρήγορες!

ΣΤΟ Έφετείο δικάζεται
αυτές τις μέρες η άγωγή
εξώσεως από μια πολυκα-
τοικία... ενός σκύλου! Η
πλειοψηφία των ενοίκων της
πολυκατοικίας ζητά την έ-
ξωσι του σκύλου, ενώ ο φι-
λόζωος κάτοχος του αγωνί-
ζεται να τον κρατήσει.

— Κύριε πρόεδρε, είπα
στο πρωτοδικείο, μη θέλετε
να καταδικάσετε εις θάνα-
τον τη Σπίθα.

Εξύμνα ενσταντανέ

— Σπίθα λέγεται ο σκύ-
λος σας.

— Μάλιστα. Άν εγκρίνε-
τε την έξωσή του, θα πε-
θάνη.

Άλλά ο πρόεδρος, προ-
φανώς ελάχιστα φιλόζωος,
έδωσε καταδικαστική από-
φασι. Και η υπόθεσι έφτασε
στο Έφετείο κι' ίσως στή-
σι αίσιας και στον Άρειο
Παγό.

Νεαρό άντρώγυνο μπαίνει
σε συνοικιακό κινηματο-
γράφο, οδηγώντας και το
καρροτσάκι με το μωρό. Το
μωρό κοιμάται, προφανώς,
γιατί η νεαρή μαμά το αψι-
νει με μεγάλη προσοχή το
καρροτσάκι πλάι της, στον
διάδρομο της πλατείας, σκε-
πάζει το βρέφος με χίλιες
προφυλάξεις, κι' ύστερα κά-
θεται, για να παρακολουθή-
ση το έργο.

Άλλά, μόλις
αρχίση το έργο, η πλατεία
κάνει μεγάλη φασαρία —
γιατί πρόκειται για τον
Χοντρό και τον Λιγνό.

Ανύσυχη η νεαρή μαμά,
στρέφεται στους θεατές:

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΥ ΥΦΟΥΣ

Έτοιμάζεται ν' ανέλθη η τιμή του άρτου πάλι
και θα δής εν συνεχεία κι' απ' τη μια στιγμή στην
άλλη, πώς θ' ανέλθη και το λάδι, το σπαγγέτο και το ρυζί
και ούτω κατ'εξής, ο Ρωμύος θα τ' αντικρύζη!

Όπωςδήποτε θ' ανέλθη ο καφές και το ρεθύδι,
ή τομάτα, το φασόλι, ο πελτές, το κολοκύθι...
θ' ανέλθη ο βακαλαός, ή μαρίδα, το μπαρμπούνι,
το πουκάμισο, ή κάλτσες, τού... σκαίνι και το σαπούνι.
Είς τα σύννεφα θ' ανέλθη κι' ό,τι άλλο βάλη ο νους
και θ' ανέλθη κι' η... ψυχή μας άσφαλως στους
(ούρανο)!
Γ. Θ-ς

— Σιγά, σάς παρακα-
λώ! Θά ξυπνήσετε το μω-
ρό!...

Οι θεατές σωπαίνουν λι-
θρόντητοι:

γο, αλλά σε λίγο πάλι χα-
νίζονται δυνατά, γιατί έπα-
νω στην όθνη, ο Χοντρός
και ο Λιγνός κάνουν κατα-
πληκτικά πράγματα.

— Μά σιγά, σάς είπα!
διαμαρτύρεται πάλι η μαμά.

Κι' ένας απ' τους θεα-
τάς:

— Δεν παραδίδετε το
μωρό σας στην... γκαρδαρόμ-
πα, μαντάμ; Έδώ έχει λι-
γάκι φασαρία ή... κρεβατο-
κάμαρα!

Κι' ίσως δεν είχε δίκιο!

Γυναίκουλα του λαού, που
μπήκε στο λεωφορείο,
πληρώνει το εισιτήριό της,
αλλά ο εισπράκτορας της
ζητά δυο δεκάρες παρα-
πάνω.

— Γιατί; ρωτάει η γυ-
ναίκουλα.

— Γιατί αύξηθηκαν τα
εισιτήρια, κυρά μου.

Και γιατί αύξηθη-
κανε; Ξαναρωτάει η γυναί-
κούλα.

— Δεν ξέρω, κυρά μου,
λέει ο εισπράκτορας. Ρώτα
τον κ. Καραμανλή.

Και η γυναικούλα, με το
άφελεστο ύφος του κό-
σμου:

— Δεν τον ξέρω, παιδί
μου. Ποιος είναι; Ό... ιδιο-
κτήτης του λεωφορείου;
Λαρόντς.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΥ ΥΦΟΥΣ

Έτοιμάζεται ν' ανέλθη η τιμή του άρτου πάλι
και θα δής εν συνεχεία κι' απ' τη μια στιγμή στην
άλλη, πώς θ' ανέλθη και το λάδι, το σπαγγέτο και το ρυζί
και ούτω κατ'εξής, ο Ρωμύος θα τ' αντικρύζη!

Όπωςδήποτε θ' ανέλθη ο καφές και το ρεθύδι,
ή τομάτα, το φασόλι, ο πελτές, το κολοκύθι...
θ' ανέλθη ο βακαλαός, ή μαρίδα, το μπαρμπούνι,
το πουκάμισο, ή κάλτσες, τού... σκαίνι και το σαπούνι.
Είς τα σύννεφα θ' ανέλθη κι' ό,τι άλλο βάλη ο νους
και θ' ανέλθη κι' η... ψυχή μας άσφαλως στους
(ούρανο)!
Γ. Θ-ς

«ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ...»

★

—Εἶσαι νέα κι' ὁμορφη, Ἀμαλία, τῆς εἶπε ἀγκαλιάζοντας την καὶ φιλώντας την στὰ μάγουλα. Μὴ μοῦ πῆς πῶς ἀρραβωνιάστηκες!

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Ἰππότης

Κι' ἐνὺ τὸν μέγα ἥρωα ἐποιοῦν καθ' (ὁδόν, ἔκεϊνος, οὖν, τὴν δεξιὰν ἀνιχνεύειν (μ' ἰνότητιν) κι' ὦ παῖδες, μοι ἐθούλῳσεν ἐν ἀκαρεὶ (τὸ μάτιον).
Κι' ἔκεισε ἀνεχώρησεν κραυγῶν με- (τὰ λύσσης, καθ' ὃ ἐκ τῆς ἐμπνεύσεως ἐκείνης τῆς (σοφῆς) κι' ἔνεκεν φεῦ! τῆς φάτσας μου τῆς (στρατασορισθηθείσης) ἰηπότης, παῖδες, γέγονα τῆς... ἐλεει- (νῆς μορφῆς!)

Ο ΓΕΡΟ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

★
Τώρα, ἡ νεκρώσιμῃ ἀκο-
λουθία εἶχε τελειώσει. Ἡ
πομπή σφαλιστίστηκε ἐξέ-
πῃ τὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ ἀπο-
ψουν τὸ νεκρό. Ἡ Ἀραβία
παράκολουθούσε μὲ ὕψος
μάτια, μὲ τὰ χεῖλη σφιγμένα
νὰ γιὰ νὰ μὴν ξεφωνίον ἀπὸ
τὴν ἀπελπισία της, μὲ τὸ
βλέμμα στυλωμένο πάντοτε
στὸ νεκρώσιμῳ, ὅπου τὸ
γράμματά κορεύαν: «Ἀπο-
τραγικό δυστύχημα...» Στὸ
δημόσιο δρόμο ἀπὸ τὸ Μιλὰ-
ν στὴ Ρώμῃ. Ἐνα μοῖραϊ
πρωινό...

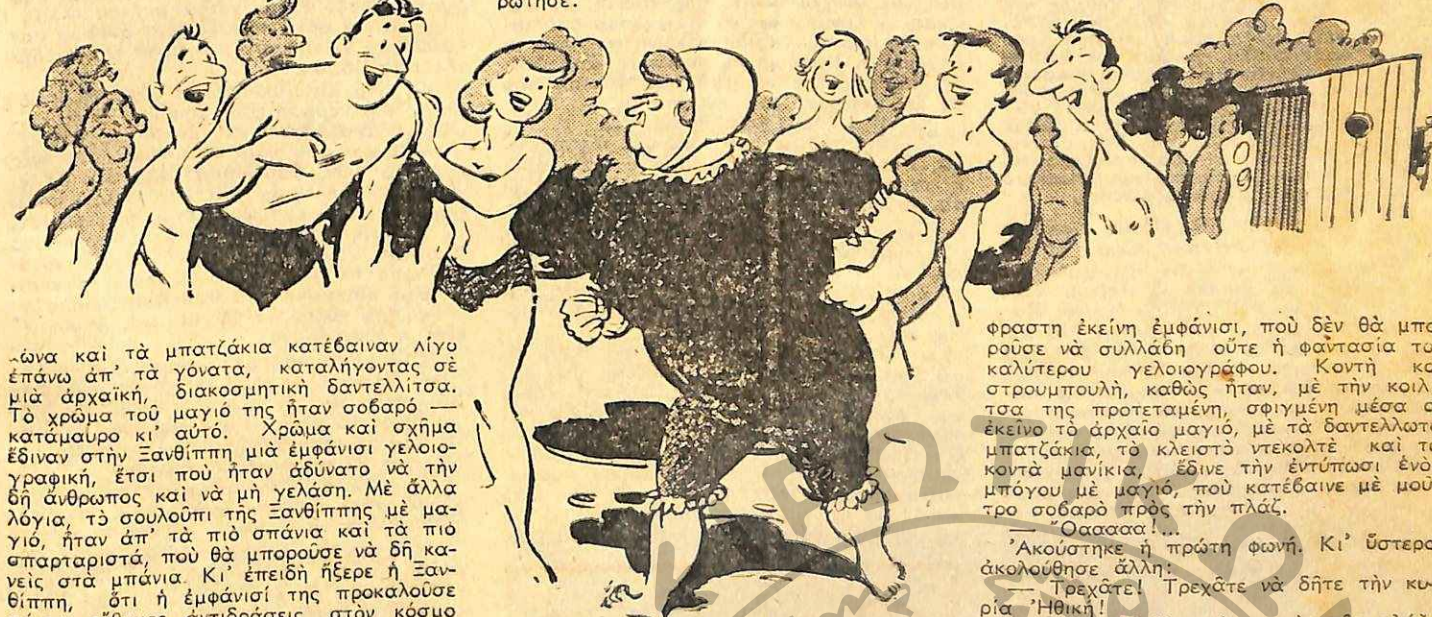
Πίνακτις ρεπορταζ

❖ Ο θεατρώνης του «Περικλέους» αντιμέτωπιζει το ενδεχόμενο μετατροπής στο θέατρο ως ώριμων μετατροπών να χρησιμοποιηθεί του, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως χειμερινό. Οι μετατροπές που απαιτούνται, είναι ο έφοδιασμός του θεατρου με πτυσσόμενο σκέπαστρο και ήλπιωμεν πύσσωσι του δαπέδου με έλαστικό κάλυμμα.

Προσπάθησε, βέβαια, να συγκρατήσει

Πρῶτο περιπετειῶδες μπάνιο

— Σάν δὲν ντρεπόμαστε! Σάν δὲν ντρεπόμαστε, λέω 'γώ!
'Απορημένη ἐκείνη, ἀνασηκώθηκε καὶ ρώτησε:

μου; Νὰ τὴ χαίρεσαι! Κοντεύει πιά νά...

Ἄφου, λοιπόν, ἡ Ξανθίππη εἶπε ὅσα εἶχε νὰ πῇ κ' ἔβαλε τὸ ἄχτι τῆς, ἀποτραβήχτηκε στὴ καμπίνα τῆς, γδύθηκε κ' ἔβαλε τὸ μαγιά τῆς. Σὲ λίγο, λοιπόν, νάτη πρὸς πρόβαλε στὴν πλάζ, μὲ τὴν ἀπερι-

φρασητή εκείνη εμφάνισι, πού δὲν θά μπο-
ρούσε να συλλάβη ούτε ἡ φαντασία του
καλύτερο γελοιογράφου. Κοντή και
στρουμπουλή, καθὼς ἦταν, με τὴν κοιλ-
τα της προτεταμένη, σφιγμένη μέσα σ'
ἐκεῖνο τὸ ἀρχαῖο μαγιά, με τὰ δαντελλωτά
μπιτζάνια, τὸ κλειστό ντεκολτέ καὶ τὰ
κοινὰ μανίκια, εἶπε τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς
πόμπου με μαγιά, πού κατέβαινε με μου-
τρο σοβαρό πρὸς τὴν πλάξ.

— «Οαασαα!...»
'Ακούστηκε ή πρώτη φωνή. Κι' ύστερα
άκολούθησε άλλη:

— Τρεχάτε! Τρεχάτε νὰ δῆτε τὴν κυ-
ρία Ἠθική!

Τρέχουν ἀπ' ὅλες τὶς μεριὲς τῆς πλάζ,
νέοι καὶ κοπέλλες, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ὡ-

ριμοὶ καὶ ἡλικιωμένοι, παιδάκια, μωρὰ καὶ
πιτσιρίκια καὶ σχηματίζουν κύκλο γύρω-

τριγύρω στήν Ξανθίππη, καί τήν κυττάζουν
ὅλο μέ γάγανα καί γέλια.

— Ποῦ τὸ πωγίσσατε, κυρία;

— Τέτοιο θέλεις νὰ φορᾶμε κι' ἐμεῖς.
'Ο ἄγνωνας τὴν ᾤκτισεν ὅτι ἦταν ἄνιστος. Ἀπὸ τὴν

μιά μεριά ὀλόκληρη ἢ πλάζ, ποὺ ἔπαιρνε
ρεβάνς κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἢ ἑαυθίππη μόν-

ρεβάνς, κι απ' την άλλη η ζωοηθητική μο-
νη. Ἀλλὰ δὲν ἦταν δὲ ἀπὸ τὶς γυναῖκες
ποὺ κλονίζονται, ὑποστάτ' σποὺς πολλοῦ.

που κλονίζονταν μπροστά στους πολλούς
 αντίπαλους ή Ξανθίππη:

Εἶπε καὶ ὥρμησε σὰν τὰνκ ἐπ' αὐτὸν στὸν

κόσμο, που σκόρπισε τρομαγμένος. Ὑ-
στερα τράβηξε πρὸς τὴ θάλασσα, μπήκε

μέσα καὶ γύρισε πρὸς τὸ πλῆθος ποὺ κυ-
τοῦσε ἀπ' τὴν ἀμμουδιά:

— 'Ορίστε! εἶπε. 'Ορίστε κοντά μου!
'Αν δὲν πνίξω σήμερον κανένα, γὰρ μὴ μὲ

Λένε Ξανθίππη!

Ἀλλὰ ποῖος νὰ τολμῇ νὰ τὴ ζυγώ-
σῃ! Ἔτσι ἡ Ξανθίππη ἔκανε τὸ πρῶτο

φεταινο μπάνιο της, με έπεισόδια, με φα-
σαρία, με πάταγο, με αναστάτωση, όπως

ταιοιάζει, άλλωστε, στην ήρωϊκή, τῇ δυναμικῇ καὶ τῇ μαχητικῇ τῆς φύσις.

Δ. ΨΑΘΑΣ

POZ MARTIN

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Δ. ΨΑΘΑΣ

— Περίεργο! Κι' άκουσα νά λένε πώς όταν διαδέ-
χης ρόδα σέ παίρνουνε όλες οι γυναίκες από πίσω!...

«Η στάρλετ Μπόμπι Λώρενς έχει μαλλιά γκριζα, τα χτενίζει όμως με αυτό το καρτινιμένο τρόπο, που της δίνει νεανική φρεσκάδα και ξεχωριστό θέλγητρο».

Το χτένισμα, το μακιγιάζ, το ντύσιμο που της ταιριάζει

ΑΣ δώσουμε το λόγο σε μια κυρία παντρεμένη, 34 χρονών: «Ο άντρας μου κι' εγώ επρόκειτο να πάμε σ' ένα σπουδαίο πάρτυ, κι' ήθελα να φαίνωμαι όσο το δυνατόν καλύτερη. Τ' απόγευμα εκείνο λοιπόν, πιαρ' όλες τις αντιρρήσεις του άντρός μου, έδωσα τα γκριζα μαλλιά μου στο αρχικό σκουροκάστανο χρώμα τους. Χρησιμοποίησα γι' αυτό το σκοπό το κατάλληλο «λουλάκι», αλλά σ'ε διάλυσι διπλάσια πικρή. Τ' άφισα να επιδράσει διπλάσια ώρα απ' όση έγραφαν οι οδηγίες. «Ολ' αυτά, γιά να χρωματιστούν πιο έντονα τα μαλλιά μου».

»Προσχηματικά, το βράδυ πήγα στο πάρτυ με ολοκάστανα μαλλιά. Περιμένα ως τα μεσάνυχτα να με συγχαρούν γι' αυτά. Τού κάκου όμως... Στο τέλος, ρώτησα τις φιλενάδες μου αν πρόσεξαν και μιμιά διαφορά πάνω μου. «Εκείνες με κύτταξαν απ' όλες τις μεριές. «Αδυνατίσες λίγο» είπε ή μία. «Φοράς καινούργιο κολλιέ» είπε ή άλλη. Και μιμιά όμως δέν πρόσεξε τα μαλλιά μου».

»«Ε, λοιπόν, άντ'ι ν' απογοητευθώ γι' αυτό, ένοιωσα μι' εύχρηστη έκπληξη. Γιατί βεβαιώθηκα έτσι, γιά πρώτη φορά, πώς δέν με γερνούσανε τα γκριζα μαλλιά μου, όπως φανταζόμουν ως τότε!... Όταν το έκμυστηρεύθηκα στον άντρα μου, γέλασε και μου είπε: «Και τώρα, γιά το Θεό, λούσε καλά τα μαλλιά σου, γιά να φύγει αυτό το σκούρο χρώμα και να ξαναγίνουνε γκριζα, όπως σού ταιριάζουνε τόσο ώραια!».

»Η μικρή αυτή ιστορία δείχνει ότι τα μαλλιά χρώματος «όλατο-πίπερου», όχι μόνο δέν βλάπτουν καθόλου την εμφάνισή της γυναίκας, άλλ' άπεναντίας σ'ε πολλές περιπτώσεις τη δείχνουν έλκυστική-κάτερη, ακόμη δέ και νεώτερη (όσο κι' αν φαίνεται παράξενο, αυτό) από μι'α συναισθητική της με ξανθά, καστανά ή μαύρα μαλλιά. Άσκει μονάχα να έβρη ν'α τα χτενίσω».

Κάθοντάς τα κοντά και χτενίζοντάς τα ανάλαφρα προς τα πάνω και προς τα πίσω —ιδίως σ'τα μελίγγια και σ'το μέτωπο— κερδίζει σ'ε όμορφιά και συγχρόνως χάνει χρόνια. Αυτός ο γενικός κανόνας είναι αρκετός, γιά κάθε περίπτωση. Κατά τα άλλα, θά χτενίσω τα μαλλιά της με τον τρόπο που ταιριάζει περισσότερο σ'τη φυσιογνωμία της (με μπούκλες σκόλες, χωρίστρα σ'η μέση ή στο πλάι, κλπ.).

Πάντως, θ' αποφυγή τα χτενίσματα «πάζ» και «άλογοουρά», καθώς και τα μακρυά μαλλιά ως τους ώμους. Αυτά θά της πρόσθεταν χρόνια, όσο κι' έν'ε σοβάρος και αυστηρό κόττος.

Γιά να δώσουν ζωή και λάμψη στο πρόσωπό σας, τα γκριζα μαλλιά χρειάζονται κατάλληλη περιποίηση. Άν είναι πολύ στε-

γνές και σκληρές οι τρίχες, ή αν έχετε πιτυρίδα, μισή ώρα πριν απ' τ'ο λούσιμο, κάνετε ένα απαλό μασάζ του τριχωτού δέρματος με ζεστό λάδι ή με κρέμα. Φροντίστε ν' άλειφθούνε μ' αυτό τ'ο υλικό ολοκληρές οι τρίχες, απ' τ'ή ρίζα ως την άκρη τους».

Υστερα τυλίξετε τ'ο κεφάλι σας με μι'α χνουδάτη πετσέτα, βουτηγμένη σ'ε πολύ ζεστό νερό και στυμένη. Κι' άφήστε να συνεργασθούν λάδι (ή κρέμα) και άτμός, γιά τ'ο καλό των μαλλιών σας. Σημειώστε, ότι ή πετσέτα πρέπει να διατηρηται ζεστή, όσο την έχετε πάνω στο κεφάλι σας. Άν την άφίσετε, λοιπόν, περισσότερο από 3 - 4 λεπτά, πρέπει να την ξαναβουτήξετε στο ζεστό νερό.

Έπειτα θά λούσετε τα μαλλιά σας, ώπου να γίνουν στυλινά και άπαλά. Άν ύστερούν έκ φύσεως σ'ε λιπαρότητα, μπορείτε να μεταχειρισθήτε γιά τ'ο λούσιμο ένα ειδικό σαμπουάν γιά στεγνά μαλλιά. Άλλοι τύποι σαμπουάν είναι, άπεναντίας, κατάλληλοι γιά τ'ο υπερβολικά λιπαρά μαλλιά. Υπάρχουν δέ ακόμη και σαμπουάν ένδεδειγμένα γιά μαλλιά γκριζα ή άσπρα.

Άν κάνετε περμανάντ, ο κομμωτής σας πρέπει να προσέξη να μη μεταχειρισθή κανένα απ' τ'α φάρμακα που κιτρινίζουν λίγο ή άποχρωματίζουν τις τρίχες.

Άν ωστόσο δέν σας πολυαρέση τ'ο γκριζο χρώμα των μαλλιών σας, αν θέλετε νάχουν... περισσότερο π'ερί και λιγώτερο άλάτι, μπορείτε να μεταχειρισθήτε ένα απ' τ'α «λουλάκια», που τα βάφουν προσωρινά. Τα έποντα αυτά πωλούνται σ'ε καφούλες, που τις διαλύετε σ'ε καθαρό νερό και περνάτε τα μαλλιά σας με τ'ή διάλυση, μετά τ'ο λούσιμο, σαν ένα τελευταίο ξεπλύμα. Δέν έξαφανίζουν έντελώς τις γκριζές τρίχες, όπως οι πραγματικές και μόνιμες βαφές, αλλά τις κάνουν να μη διακρίνονται πολύ. Έξακολουθεί δηλαδή να υπάρχει τ'ο γκριζο χρώμα, αλλά υπερισχύει απ' αυτό και τ'ο σκεπάζει ή αρχική άποχρωσι των μαλλιών.

Τ'ο πλεονέκτημα δέ αυτών των προϊόντων είναι πώς φυύγουν τελείως με τ'ο επόμενο λούσιμο, κι' έτσι μπορείτε πάντα να κανονίσετε όπως θέλετε τ'ο χρώμα των μαλλιών σας.

Υπάρχουν σ'ε άφθονες άποχρώσεις, γιά κάθε γυναίκα, απ' τήν άνοιχτόξανθη ως τή μαυρομαλλούσα. Είναι όμως άπαραίτητο να εφαρμόζονται πιστά κατά τ'ή χρ'ήσι τους οι οδηγίες που τα συνοδεύουν.

Έφ' όσον δέν είναι πολύ γκριζα ή άσπρα τα μαλλιά σας, θά οδηγηθήτε σ'την έκλογή του μακιγιάζ και τού

4 γυναίκα

ΜΕ ΤΑ ΓΚΡΙΖΑ ΜΑΛΛΙΑ

χρώματος των φορεμάτων σας κυρίως απ' τήν άποχρωσι τού δέρματός σας.

Άν π. χ. έχετε δέρμα σταράτο, τ'ο κραγιόνι των χειλιών σας θά είναι κοραλί ή άνοιχτοκόκκινο.

Στήν περίπτωση όμως που κυριαρχεί τ'ο γκριζο ή τ'ο άσπρο χρώμα σ'τα μαλλιά σας, τ'ο κραγιόνι σας θά είναι σκούρο κόκκινο, τ'ο φόν-ντε-τέν ρός και ή πούντρα μπλέ, γιά να επιτύχετε ένα άρμονικό «κοντράστ».

Άν έχουν ξεθωριάσει κάπως τα τσίνορα και τ'α φρύδια σας, τονώστε τ'ο χρώμα τους με τ'ο μακιγιάζ. Γιά τ'α φρύδια είναι κατάλληλο ένα σκούρο καφετί κραγιόνι, με τ'ο όποιο τραβάτε έλαφρές και κοντές γραμμούλες.

Γιά τα τσίνορα μεταχειρίσεθε μαύρο ή σκούρο καφετί «μασκαρά». Άν ωστόσο έχετε αρκετά επιδέξιο χέρι, μπορείτε να δοκιμάσετε μι'α άποχρωσι άνοιχτή μπλέ ή πράσινη. Και σκιάζετε τα βλέφαρά σας με τ'ο ίδιο χρώμα.

Όσο γιά τα χρώματα των φορεμάτων σας, είναι πολύ περισσότερα εκείνα που ταιριάζουν με τα γκριζα μαλλιά, παρά με τα ξανθά ή με τα μαύρα. Οι πιο πολλές άποχρώσεις τού μπλέ (ιδίως αν έχετε γαλάνα ή πράσινα μάτια)... τ'ο μώβ, τ'ο βιολέ, τ'ο γκρι-ζοπράσινο, τ'ο ρός, σας κολακεύουν πολύ, τόσο σ'το φόρεμα, όσο και σ'τα αξεσουάρ του.

Αποφύγετε πάντως τ'α ζωηρά κόκκινα, μπλέ, θαμπά γκριζα, μαύρα και άσπρα.

Επίσης ν' αποφεύγετε τ'ο πρασινοκίτρινο, τ'ο φούξια ή τ'ο χρώμα τ'ής σκουριάς.

Άκολουθώντας μ' έμπνίδα και μαεστρία τις άπλες και εύκολες αυτές συμβουλές, ή γυναίκα με τα γκριζα μαλλιά, θά πάψη πιά ν' άναστενάζη νοσταλγικά γιά τ'ο παρελθόν και θ' άτενίσω με νεανική καρδιά τ'ο μέλλον!

Σαββατοκύριακο

«Όσοι εργάζονται συνήθως έξη μέρες τ'ή βδομάδα, τ'ήν έβδομή τ'ήν ήμέρα περιμένουν πώς και πώς γιά να νοιώσουνε πώς έχει κι' ή ζωή τους νοστιμάδα και να δούνε, τέλος πάντων, τ' είναι βίος χαρωπός! Άχ, λοιπόν, και πότε θάρρη τού Σαββάτου τ'ο βραδάκι, νιθυρίζουνε τα νειάτα προ πάντος τ'α ζωηρά, γιά να βάλουνε σ'το χέρι τ'ής δουλειάς τ'ο παραδάκι και να ρίξουν, γιά μι'α μέρα, τ'ή ζωή «έναν...παρά»!

Καταφθάνει, επί τέλους, τ'ο βραδάκι τού Σαββάτου κι' ο καθένας έκδηλώνει δημοσία τ'ο χαβά του: «Ο Χρηστάκης, πρώτα-πρώτα, ετοιμάζεται με φούρια, να χαρή τ'ήν άλλη μέρα τ'ή γραβάτα τ'ήν καινούρια... Και τ' αυτί του δέν ιδρώνει, ήλαρά έαν θά βγάλη κι' αν θά στάξη σαν κανάτι απ' τ'ή ζέστη τ'ή μεγάλη, έπειδή, θά σ'ου άπαντήση, άλλη μέρα δέν μπορεί κοστούμι να επιδείξη και γραβάτα να χαρή!

Άπ' τ' απόγευμα στις έξη, ως τ'ο βράδυ στις ένν'η, ή Κική θά πάρη σάβαρα τ'ή μισή τ'ή γειτονιά, προκειμένου να προσέση κι' άλλα μέλη σ'την παρέα, ή όποια θά έκδράμη ρεφενέ σ'τόν Άγιο Άντρέα! Και, γιά λόγους, έννοείται φτηνοτάτου ρεφενέ, σ'τους έξηντα τους γειτόνους, οι πενήντα λένε «ναι». Έτσι ολοκληρή έκείνη τού Σαββάτου τ'ή βραδιά, κολυμπά ή συνοικία σ'την...κεφτεδομυρωδιά!

Πότε θάρρη έκείνη ή ώρα με λαχτάρα περιμένει, κι' ή Λιλή, αν άγαπά-ε, ή σφοδρώς έρωτευμένη, γιά να κάνη παρεούλα με τόν Κώστα τ'ής λιγάκι, κι' απ' τ'α χείλη του ν' άκούση ή να π'ή ένα λογάκι... Νά τ'α πούνε, τέλος πάντων, και οι δυό τους μι'α σταλιά, μι'α και τούς υποχρεώνει έξη μέρες ή δουλειά, ένα-δυό τους ραβασάκι ν' ανταλλάσουν, πάνω-κάτω και μαζί κι' αυτοπροσώπως να μιλούν κάθε Σαββάτο!!

Όλοι κι' όλες, έν δλίγοις, συγκινήσεις δοκιμάζουν και τις Κυριακάτικες τους έξορμήσεις ετοιμάζουν... Άλλοι δένουνε βαλίτσες, βαλιτσάκια, υπογαλάκια, γιά να πάν να τ'ήν άράξουν σ'τού γιαιλού τ'α...βουσαλάκια! Η Μιμικά τ'ώχει βάλει, προ πολλού, μέσ' σ'την καρδιά, τούς Δελφούς να δ'ή κι' έκείνη, έστω και τ'ή Λειβαδιά, ή Βασούλα με τόν Νάσο λογαριάζουνε Δουτοάκι κι' ο Άρίστος με τ'ή Στέλλα ν' απολαύσουν...θεατράκι!

Άλλο πάλι ζευγαράκι, κατ' ανάγκην, προτιμά να χαρή τ'ής γειτονιάς του τ'ο φτηνό τ'ο σινεμά, να ξεχάση τ' είναι κόπος και ρουτίνα τί έστι κι' έστω και με τ'ής όδ'ονης τις «σιμιές» να...δροσιωτή!

Άγαλόγως με τα μέσα και τόν τρόπο τ'ο δικό του, ο καθένας τ'ο γλεντάει τ'ο Σαββατοκύριακό του: Άλλοι πάνε σ'ε ταβέρνες κοσμητές λογιω-λογιω, να δ'ορώσουνε τ'ήν πίστα με θεότρελλο μπαγιά, άλλοι άρκορνται σ'τις μυριότσες, άρκετοι σ'τα παγωτά κι' άλλοι λένε σ'τα μπουζούκια: «Θέλω άπόψε σαματά!» Τ'α λεφτά δέν λογαριάζω» λένε άλλοι πάρα πέρα κι' «Άχ, ως ήταν να κρατούσε έξη μέρες τέτοια μέρα»!

Όλων των εργαζομένων, έν δλίγοις, κι' έν συνόγει, γιά μι'α μέρα και μι'α νύχτα ή ζωή άλλαζει όψη κι' ο φτωχότερος ο νέος, κάθε Σάββατο θαρρεί «έντ'υχέστερος» πώς είναι απ' τόν Ζωής τόν...Γκεταρύ, ή πιστεύει κάθε νέα και νεοία εργαζομένη πώς απ' τ'ή μαντάμ Ώνάση είναι πιο έντυχιμένη!

Ευσημόγραφος & Διασκέδασης Τ.
Ανα. Γαδούλα

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΟ «ΛΕΥΝΤΕΝ»

Ο υπολοχαγός Τζών Χάουπ κι' ο Πολωνός ανθυπολοχαγός Τζότζεφ Περίνσκυ, είχαν έρθει στην Ελλάδα με το πρώτο Βρετανικό εκστρατευτικό σώμα το 1941. 'Αλλ' όταν κατέρρευσε το ελληνικό μέτωπο και οι "Άγγλοι έφυγαν, αυτοί δεν προέλασαν να ένωθούν με τη μονάδα τους—όπως έγινε και με εκατοντάδες άλλους—κι' έτσι έμειναν αναγκαστικά στον τόπο μας. Στην άρχη κρύφτηκαν σε διάφορα φιλόξενα σπίτια. Μά ή ζωή τους δεν ήταν και τόσο εύκολη. Γιατί ήταν υποχρεωμένοι να γυρίζουν από εδώ κι' από εκεί, έχοντας συγχρόνως και τον κίνδυνο της συλλήψεως πάνω από το κεφάλι τους. 'Η Γκεστάπο άγρυπνούσε. Γρήγορα όμως κατάρωσαν να βρουν σ' επαφή με την οργάνωσι

ήθελε, αποφάσισε να πραγματοποιήσει το σαιμποτάζ. Έπειτα από δυο μέρες, μαζί με τον Τζότζεφ Περίνσκυ, τον Λιντρά, τον Κουσουλάκο, τον Παναγιώτη Περιοκλή και το Νίκο 'Αμυράκη— μέλη στενής της οργάνωσης οι δυο τελευταίοι— τακτοποιήσε τα πάντα. Στην πρόσκη της σχολής, που βρίσκεται επί της λεωφόρου Θησέως, υπήρχαν δυο φυλάκια, ένα δεξιά, ένα άριστερά. Στην κυρία είσοδο έκτισε. 'Αλλά στο πίσω μέρος του κτιρίου, ήταν μονάχα περιβόλια και το σπίτι τοις "Ελλήνων αξιωματικών Σπυρίκη.

Λίγο όμως προτού ξεκινήσουν από την οδό Πλάτωνος 27— όπου είχαν συγκεντρωθεί από καιρό— κάποιος δικός τους τους πληροφορήσε ότι σε μια πέρυγα του κτιρίου, εξακολουθούσαν να στεγάζονται μερικοί τυφλοί.

Όπως ήταν εφόμενο, το σαιμποτάζ άνευβλήθη, για μεγάλη άπογοήτευση του Χάουπ και των ταγματάρων του συντρόφων. Έπειτα απ' αυτό, ο "Άγγλος κι' ο Πολωνός, αποφάσισαν να δραπέτευσουν για τη Μ. 'Ανατολή. 'Ο 'Ιωαννίδης ήρθε τότε σ' επαφή, μέσον της κ. Αικατερίνης Κατήχιστρου, με τον νυν αντιναύαρχο 'Αλέξ. Λεβίδη— που ήταν

‘Η συνιδρύει αυτή θα φαινόταν πολύ φυσική σ' έναν άνυποπτο. 'Αλλά για τους γνωρίζοντες τα μυστήρια της κατασκοπείας άποτελούσε μια σειρά συνθηματικών φράσεων, που κανείς άλλος εκτός από τους ίδιους δεν θα μπορούσε να άνηγήση.

‘Αλλά ποιοι ήταν οι δυο αυτοί που ενδιαφέρονταν τόσο πολύ για την ύγεια του Γιάννη; 'Ο ένας ήταν ο υπολοχαγός Τζών Χάουπ κι' ο άλλος ο 'Ιωαννίδης. 'Ο πρώτος, άχι μονάχα κατάρωσε να προσληφθεί ως ναυπηγός στο Σκαρματσικά, άλλα και να πιάσει δουλειά μέσα στο «Λεύντεν» μαζί με κάποιο άλλο παλληκάρι της οργάνωσης, τον Κώστα Μανούσο.

Ήταν δυο από τους έφτα "Ελληνες, που οι Γερμανοί τους θεωρούσαν ανθρώπους της άπολύτου έμπιστοσύνης τους. Τα πιστοποιητικά του Χάουπ— που τα είχε κατασκευάσει με άριστοτεχνικό τρόπο— ήλιος Σκηνίτης, διεμνηστές στη γερμανική διοίκηση της άδο Κόρα— έλεγαν ότι από το 1933 ως η μητέρα του ήταν Γερμανίδα κι' ότι τέ- πηγεία του 'Αμθύργου, ότι η μητέρα του ήταν Γερμανίδα κι' ότι τέ- φαντικός άπαθός της καίσιτικής ιδέας. Διαφορετικά πράγματα έγραφαν τα πιστοποιητικά του Μανούσου, με το ίδιο θέμα.

Το πρωί που θα ξεκινούσε το ναρκαλιευτικό, μία ομάδα από χουστόλοιστες εκπροσώπους του Γερμανικού ναυαρχείου άνέβηκε στο σκάφος συνοδευόμενη κι' από άλλους έπισήμους. Τό «Λεύντεν» ξεκίνησε άκριβώς στις όχτω κι' έπλευσε μέχρι την Αίγινα. Πέρασε κοντά απ' τον Πόρο κι' από μερικά άλλα νησιά και έαναγύρισε στη βάση του, κατά τις τρεις το μεσημέρι. Οι εκπρόσωποι του ναυαρχείου άποδέχστηκαν και κατέβηκαν στο πλήρωμα για να φορτώσει τα μηχανήματα άναγκείας άποβρυχίων, εκατοντάδες τόνους πυραμαχικά κι' έφόδια για πολλές μέρες ταξίδι. Μαζί όμως μ' αυτούς ήταν ο Τζών Χάουπ κι' ο Κώστας Μανούσος. 'Ο "Άγγλος κρατούσε κάτω απ' τη μασάλη του μία γερμα- νική κουραμάνη, μέσα στην οποία βρίσκονταν κρυμμένες δυο άρολογια- κές βόμβες.

Ήταν Σαββατόβραδο. Κατά τις έξη, το πλήρωμα έγκατέλειπε το σκάφος και μπήκε στα γραφεία των ναυπηγείων για να ετοιμάσει το βδομαδιακό του. Μαζί μ' αυτούς ήταν κι' οι δυο σαιμποτέ, που περι- μέναν άπομονετικά πίσω απ' τους άλλους έργατες. Χοιρογελούσαν μόνοι τους. Οι άπορρολογιακές τους είχαν τοποθετηθεί εκεί που έπρεπε. Έαφνικά όμως ο Τζών Χάουπ άνατρίχισε. Τα μάτια του είχαν κορρωθεί σ' έναν άξιωματικό από τον Ζίγμοντ 'Εκς, του «Οίκου Τυφλών». Πώς έκανε να βρεθεί την τελευταία εκείνη ώρα μπροστά τους; 'Ο Βρετανός δεν τα άσπασε. 'Αφού εισέπραξε από το ταμείο το ποσό που έδικαιούτο, άπομακρύθηκε άδίστακτος δίδεν και στάθηκε κάτω από μία μαρκίζα. Έκανε κρύο και ψιλόβρεχε.

Δεν πέρασαν ούτε δυο λεπτά, όταν ο νεαρός ανθυπολοχαγός τον πλησίασε.

—Τώρα κατέλαβα γιατί έξαφνίστηκες τις τελευταίες μέρες, του είπες χοιρογελούσες. Παρακολουθείς τις έργασίες του «Λεύντεν» για να δής αν πάνε όλα καλά. Φοβάσαι μήπως μάς τ' άνασθούλίζουν οι συμμαχοί;

—Όλα να τα περιμένεις απ' αυτούς, άπακρίθηκε ο Χάουπ που δεν μπορούσε να πιστέψει άκόμη τόσο άφέλεια. Φαντάσου να είμαι άποχρεω- μένος να παριστάνω το ναυπηγό. Δεν είναι δουλειά αυτή. Θα ζήτησω μεταέσεις...

—'Ο Γερμανός έόγαλε απ' την τσέπη του ένα άνοματικό κατάλογο. —Με τί άνομα παρουσιάστηκες εδώ; τον ρώτησε.

—'Ελληνοαμερικανός, έκανε άνήσυχος ο Χάουπ. —Γκέοργκ Λυγάτος, άπ' αυτόν που είπαμε πριν.

—Γιατί ρωτάς; —Γιατί θάρησε μαζί μας σ' ένα τρίήμερο ταξίδι, που θα κάνουν οι μαθηταί της σχολής. Χαίρονται που θα είμαστε συντροφιά...

—Το πόδια του "Άγγλου λυγίσαν κυριολεκτικά. 'Αν αυτό που του είπες αληθές, έπρεπε ν' άποχαρηστήτη μία για πάντα τη

είπε ο "Εκς ήταν άλτσει, έπρεπε ν' άποχαρηστήτη στο μηχανο- ζώη. Γιατί οι άπορρολογιακές βόμβες που είχαν τοποθετηθεί στο μηχανο- στάσιο, θα έρηγνονταν λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Το άφύπνιστο μέχρι τότε, θα έρηγνονταν την ώρα εκείνη θα ταξίδευε με το ναρκαλιευ- τικό, ή τήχη του θα ήταν όμοια με την τήχη των Γερμανών. Με ποιόν

τρόπο θα κατάρωσαν ν' άποφύγουν το ταξίδι; 'Αλλά για να μη δείξη άνησυχία, χοιρογελούσε εύθυμος στον "Εκς, που είπτε ότι θα συναντή- τουσαν άργότερα μέσα στο σκάφος και τον άποχαρηστή. 'Ο σκόπος του ήταν να προσπαθήσει ν' άναβλήσει από το Σκαρματσικά άπαρητήρη- τος και να έξαφνιστεί. Ήταν το καλύτερο που μπορούσε να κάνει.

Τη στιγμή όμως που ήταν έτοιμος να βγεί από τα ναυπηγεία, τον πλησίασε ένας ναυτής και του είπτε ότι τον ζητούσαν στη διεύθυνση. Έπρεπε να παρουσιάσει άμέσως τον «Λεύντεν», που τον ζήτησαν στη διεύθυνση. Στρεφόμενος να άποφύγει, έβλεπε τον «Λεύντεν» να έπλεε προς τα ναυπηγεία, τον άποδέχτηκε με πολύ φιλόφρονα τρόπο. Ή διοίκηση, που είπτε, είχε έκτακτη την έργασία και τον έπαρακαλούσε ν' άνοδέψει τους μαθητάς της σχολής Καλλιθέας. Κατά το διάστημα του ταξιδιού θα τους έκανε μερικά μαθήματα... ναυπηγικής. 'Ως βοήθός του έδιναν, τον άλλον έξιαν έμπιστοσύνης "Ελληνα. Τον Κώστα Μανούσο. Για τη δουλειά αυτή θα έπαιρναν δώρο ένα ίδιαίτερο ποσό. Ήταν έχαριστημένοι;

Ή ψυχή του ήξερε τί αίσθησάν την ώρα εκείνη. Ήταν λοιπόν καταδικασμένοι να πεθάνουν απ' τις ιδιές τους τις βόμβες; Έπειδή ωστόσο δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, έπιδείσθησαν μαζί με τους άλλους στο ναρκαλιευτικό κι' ύστερα από λίγο ξεκινούσαν για τον άγνωστο προορισμό τους. Κατά τις δώδεκα τη νύχτα, βρισκόντου- σαν σε άνοιχτά της Κορύσσου, προς το άπορτηριο του Καπρίεας. 'Ο- πως έδειχναν τα πράγματα τραβούσαν για τη Χίο. Κάποια στιγμή ο Μανούσος— νεκρός μάλλον παρά ζωντανός— κατάρωσε να ρωτήσει τον "Άγγλο τι σκεφτόταν. Ή ώρα της έρηγνωσης πλησίαζε κι' αυτοί βρισκόντουσαν στο στάσιο του λύκου.

Θα προσπαθώ να φτάσω άπαρητήρητος στο μηχανοστάσιο και ν' άπορλώσω τις βόμβες, άποκρίθηκε εκείνος. 'Αν τα καταφέρω, πάλι καλά. Διαφορετικά, ο Θεός βοηθός.

‘Ο Μανούσος όμως είπτε στο Χάουπ, ότι αυτός θα μπορούσε να κα- τέβη από εύκολα στο μηχανοστάσιο. Έχει πάσει κιόλας φίλες με με- ρικούς εκεί κάτω. Έτσι ή παρουσία του δεν θα γεννούσε ύποψίες. 'Ο Βρετανός δεν ήθελε να τον άφήσει στην άρχη, μά έπειδή ο άλλος έπείνε, τον εύχθηκε καλή τήχη και χάριση. 'Ο "Ελληνος κατέβηκε την άρχη σκάλα και έξαφνίστηκε. 'Ο Τζών Χάουπ περίμενε με άνω- νία το άποτέλεσμα. Θά τα καταφέρει άραγε ο ταλιμής συντροφός του ή θά τον έπιαναν έπ' αύτοφωρα με τις βόμβες στα χέρια; Κάθε δευτερόλεπτο που περνούσε του φαινόταν αιώνας. Κι' έξαφνα το ναρ- καλιευτικό συγκλονίστηκε δόλοκληρο απ' τα θεμέλια του.

Μέσα στην ελάχιστη εκείνη στιγμή, ο Βρετανός κατέλαβε την τρα- γική τήχη του Μανούσου. Σ' έγούρα είχε άνατιναχθεί μαζί με τους άλλους, προτού προλάβει ν' άπορλώσει τα μηχανήματα εκείνα του θανάτου. Μ' ένα πήδημα βρέθηκε τότε πάνω στο ρέλια. Και με βαρεία καρδιά που άφηνε πίσω του ένα θαυμάσιο σύντροφο, πήδησε στο νερό. 'Αμέσως σκεδόν ένωικσε γύρω του να πηδούν κι' άλλοι. Ήταν μερικοί Γερμα- νοί που πρόλαβαν να πηδήσουν στη θάλασσα προτού βρεθούν κάτω από το καρβόκι που άναποδογύριζε σιγά σιγά. Με γρήγορες και δυνα- τές άπλωτες ο Χάουπ, κατέφερε ν' άπομακρυνθεί από τον τόπο της κα- ταστροφής, προτού άκόμη άρχίση να σχηματίζεται ή τρομερή έρουφή- χτρας του ναυαγίου. Δίπλα του κολυμπούσε κάποιος με δυσκολία. 'Ο "Άγγλος κατέλαβε πώς δεν ήξερε καλό κολύμπι. Και ξεχνώντας το μίσος που είχε έναντίον των Γερμανών, τον πλησίασε και τον έπιασε από τη μέση για να τον βοηθήσει.

Πάνω από έξη άρες πλέυσαν με τ' άγρια και πογωνμένα κύματα. Ξημέρωνε πιά, όταν διέκριναν μακριά τις άκτές της Κορύσσου. Ήταν όμως άδύνατο να φτάσουν ως εκεί. Αισθάνονταν τον έαυτό τους τε- λείως έξαντλημένο. Έότυχώς τους άντελήφθη ένα "Ελληνικό ψαράδικο και τους έσωσε. 'Ο Γερμανός, που είχε βοηθήσει ο Χάουπ, ήταν ένας άποξωμένος της σχολής. Μόλις έφτασαν στον Πειραιά, έγραψε μία μεγάλη έκθεση, στην οποία έξιμνύσε την άυτοθυσία του ναυπηγού Γκέοργκ Λυγάτου εκ όποιος με άληθινό κίνδυνο της ζωής του τον έσωσε από βέβαιο πνιγμό. Και τότε έγινε το καταπληκτικό: Οι Γερ- μανοί τον παρασημοφόρησαν, του έδωσαν ένα μήνη άδεια και του άπο- σχέθηκαν να τον... προσέδωσαν!

Από το «Λεύντεν» σώθηκαν μονάχα ένένα— από τους έκτον πέντε μαθητάς και το προσωπικό— άνάμεσα στους όποιους κι' ο Ζίγμοντ

‘Ο "Άγγλος τον πλησίασε και τον έπιασε ά- πό τη μέση για να τον βοηθήσει...

—Τώρα κατέλαβα γιατί έξαφνίστηκες τις τελευταίες μέρες, του είπες χοιρογελούσες. Παρακολουθείς τις έργασίες του «Λεύντεν» για να δής αν πάνε όλα καλά. Φοβάσαι μήπως μάς τ' άνασθούλίζουν οι συμμαχοί;

—Όλα να τα περιμένεις απ' αυτούς, άπακρίθηκε ο Χάουπ που δεν μπορούσε να πιστέψει άκόμη τόσο άφέλεια. Φαντάσου να είμαι άποχρεω- μένος να παριστάνω το ναυπηγό. Δεν είναι δουλειά αυτή. Θα ζήτησω μεταέσεις...

—'Ο Γερμανός έόγαλε απ' την τσέπη του ένα άνοματικό κατάλογο. —Με τί άνομα παρουσιάστηκες εδώ; τον ρώτησε.

—'Ελληνοαμερικανός, έκανε άνήσυχος ο Χάουπ. —Γκέοργκ Λυγάτος, άπ' αυτόν που είπαμε πριν.

—Γιατί ρωτάς; —Γιατί θάρησε μαζί μας σ' ένα τρίήμερο ταξίδι, που θα κάνουν οι μαθηταί της σχολής. Χαίρονται που θα είμαστε συντροφιά...

—Το πόδια του "Άγγλου λυγίσαν κυριολεκτικά. 'Αν αυτό που του είπες αληθές, έπρεπε ν' άποχαρηστήτη μία για πάντα τη

είπε ο "Εκς ήταν άλτσει, έπρεπε ν' άποχαρηστήτη στο μηχανο- ζώη. Γιατί οι άπορρολογιακές βόμβες που είχαν τοποθετηθεί στο μηχανο- στάσιο, θα έρηγνονταν λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Το άφύπνιστο μέχρι τότε, θα έρηγνονταν την ώρα εκείνη θα ταξίδευε με το ναρκαλιευ- τικό, ή τήχη του θα ήταν όμοια με την τήχη των Γερμανών. Με ποιόν

τρόπο θα κατάρωσαν ν' άποφύγουν το ταξίδι; 'Αλλά για να μη δείξη άνησυχία, χοιρογελούσε εύθυμος στον "Εκς, που είπτε ότι θα συναντή- τουσαν άργότερα μέσα στο σκάφος και τον άποχαρηστή. 'Ο σκόπος του ήταν να προσπαθήσει ν' άναβλήσει από το Σκαρματσικά άπαρητήρη- τος και να έξαφνιστεί. Ήταν το καλύτερο που μπορούσε να κάνει.

Τη στιγμή όμως που ήταν έτοιμος να βγεί από τα ναυπηγεία, τον πλησίασε ένας ναυτής και του είπτε ότι τον ζητούσαν στη διεύθυνση. Έπρεπε να παρουσιάσει άμέσως τον «Λεύντεν», που τον ζήτησαν στη διεύθυνση. Στρεφόμενος να άποφύγει, έβλεπε τον «Λεύντεν» να έπλεε προς τα ναυπηγεία, τον άποδέχτηκε με πολύ φιλόφρονα τρόπο. Ή διοίκηση, που είπτε, είχε έκτακτη την έργασία και τον έπαρακαλούσε ν' άνοδέψει τους μαθητάς της σχολής Καλλιθέας. Κατά το διάστημα του ταξιδιού θα τους έκανε μερικά μαθήματα... ναυπηγικής. 'Ως βοήθός του έδιναν, τον άλλον έξιαν έμπιστοσύνης "Ελληνα. Τον Κώστα Μανούσο. Για τη δουλειά αυτή θα έπαιρναν δώρο ένα ίδιαίτερο ποσό. Ήταν έχαριστημένοι;

Ή ψυχή του ήξερε τί αίσθησάν την ώρα εκείνη. Ήταν λοιπόν καταδικασμένοι να πεθάνουν απ' τις ιδιές τους τις βόμβες; Έπειδή ωστόσο δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, έπιδείσθησαν μαζί με τους άλλους στο ναρκαλιευτικό κι' ύστερα από λίγο ξεκινούσαν για τον άγνωστο προορισμό τους. Κατά τις δώδεκα τη νύχτα, βρισκόντου- σαν σε άνοιχτά της Κορύσσου, προς το άπορτηριο του Καπρίεας. 'Ο- πως έδειχναν τα πράγματα τραβούσαν για τη Χίο. Κάποια στιγμή ο Μανούσος— νεκρός μάλλον παρά ζωντανός— κατάρωσε να ρωτήσει τον "Άγγλο τι σκεφτόταν. Ή ώρα της έρηγνωσης πλησίαζε κι' αυτοί βρισκόντουσαν στο στάσιο του λύκου.

Θα προσπαθώ να φτάσω άπαρητήρητος στο μηχανοστάσιο και ν' άπορλώσω τις βόμβες, άποκρίθηκε εκείνος. 'Αν τα καταφέρω, πάλι καλά. Διαφορετικά, ο Θεός βοηθός.

‘Ο Μανούσος όμως είπτε στο Χάουπ, ότι αυτός θα μπορούσε να κα- τέβη από εύκολα στο μηχανοστάσιο. Έχει πάσει κιόλας φίλες με με- ρικούς εκεί κάτω. Έτσι ή παρουσία του δεν θα γεννούσε ύποψίες. 'Ο Βρετανός δεν ήθελε να τον άφήσει στην άρχη, μά έπειδή ο άλλος έπείνε, τον εύχθηκε καλή τήχη και χάριση. 'Ο "Ελληνος κατέβηκε την άρχη σκάλα και έξαφνίστηκε. 'Ο Τζών Χάουπ περίμενε με άνω- νία το άποτέλεσμα. Θά τα καταφέρει άραγε ο ταλιμής συντροφός του ή θά τον έπιαναν έπ' αύτοφωρα με τις βόμβες στα χέρια; Κάθε δευτερόλεπτο που περνούσε του φαινόταν αιώνας. Κι' έξαφνα το ναρ- καλιευτικό συγκλονίστηκε δόλοκληρο απ' τα θεμέλια του.

Μέσα στην ελάχιστη εκείνη στιγμή, ο Βρετανός κατέλαβε την τρα- γική τήχη του Μανούσου. Σ' έγούρα είχε άνατιναχθεί μαζί με τους άλλους, προτού προλάβει ν' άπορλώσει τα μηχανήματα εκείνα του θανάτου. Μ' ένα πήδημα βρέθηκε τότε πάνω στο ρέλια. Και με βαρεία καρδιά που άφηνε πίσω του ένα θαυμάσιο σύντροφο, πήδησε στο νερό. 'Αμέσως σκεδόν ένωικσε γύρω του να πηδούν κι' άλλοι. Ήταν μερικοί Γερμα- νοί που πρόλαβαν να πηδήσουν στη θάλασσα προτού βρεθούν κάτω από το καρβόκι που άναποδογύριζε σιγά σιγά. Με γρήγορες και δυνα- τές άπλωτες ο Χάουπ, κατέφερε ν' άπομακρυνθεί από τον τόπο της κα- ταστροφής, προτού άκόμη άρχίση να σχηματίζεται ή τρομερή έρουφή- χτρας του ναυαγίου. Δίπλα του κολυμπούσε κάποιος με δυσκολία. 'Ο "Άγγλος κατέλαβε πώς δεν ήξερε καλό κολύμπι. Και ξεχνώντας το μίσος που είχε έναντίον των Γερμανών, τον πλησίασε και τον έπιασε από τη μέση για να τον βοηθήσει.

Πάνω από έξη άρες πλέυσαν με τ' άγρια και πογωνμένα κύματα. Ξημέρωνε πιά, όταν διέκριναν μακριά τις άκτές της Κορύσσου. Ήταν όμως άδύνατο να φτάσουν ως εκεί. Αισθάνονταν τον έαυτό τους τε- λείως έξαντλημένο. Έότυχώς τους άντελήφθη ένα "Ελληνικό ψαράδικο και τους έσωσε. 'Ο Γερμανός, που είχε βοηθήσει ο Χάουπ, ήταν ένας άποξωμένος της σχολής. Μόλις έφτασαν στον Πειραιά, έγραψε μία μεγάλη έκθεση, στην οποία έξιμνύσε την άυτοθυσία του ναυπηγού Γκέοργκ Λυγάτου εκ όποιος με άληθινό κίνδυνο της ζωής του τον έσωσε από βέβαιο πνιγμό. Και τότε έγινε το καταπληκτικό: Οι Γερ- μανοί τον παρασημοφόρησαν, του έδωσαν ένα μήνη άδεια και του άπο- σχέθηκαν να τον... προσέδωσαν!

Από το «Λεύντεν» σώθηκαν μονάχα ένένα— από τους έκτον πέντε μαθητάς και το προσωπικό— άνάμεσα στους όποιους κι' ο Ζίγμοντ

ΤΟ ΑΓΓΛΙΟ ΣΤΙΣ ΦΛΟΙΕΣ

«Βύρωνα» ή όποις. ... τους φυγαδεύσει, όπως έκανε ως τότε και με πολλούς άλλους. Προτού φύγουν ώστόσο, είχαν άποφασίσει να σαιμποτάρουν το μεγάλο άσύρματο που βρισκόταν τοποθετημένος στον «Οίκο Τυφλών» της Καλλιθέας. Οι Γερμανοί δεν είχαν αίσθηση ούτε αυτό το ίδρυμα. Συγκέντρωσαν τους τυφλούς στο μικρότερο κτίριο— που βρίσκεται στην ίδια συνοικία—τό έπίταξαν και το μετέβαλαν σε ναυτική σχολή. Την έποχή εκείνη, οι δυο άξιωματικοί ήταν κρυμμένοι στην οδό Πλάτωνος 27, σε μικρή δηλαδή άπόσταση από τον «Οίκο Τυ- φλών». Μπορούσαν λοιπόν να παρακολουθούν με κάποια άνεια την κί- νηση των μαθητών της σχολής.

‘Ο Τζών Χάουπ μιλούσε θαυμάσια τα γερμανικά. Πριν απ' τον πόλεμο ήταν καλλιτεχνικός διευθυντής ενός παιδικού θεάτρου στη Δρέσδη. Γι' αυτό πολλές φορές, όπως ήταν κατάξασθος, ψηλός και γεροδεμέ- νος, παρίστανε το Γερμανό με πολιτικά και συχνά έπιανε κουδένια μαζί τους. Με τον τρόπο αυτό κατάρωσαν να μάθουν ένδιαφέροντα νέα, που έφευγαν άμέσως με τον άσύρματο της οργάνωσης για τη Μ. 'Ανατολή. 'Ο σκοπός όμως του Χάουπ ήταν να ελκωρήσει στη σχο- λή της Καλλιθέας, να μελετήσει τα καταστάσεις της και να έξετάσει από κοντά τον τρόπο που θα γίνονται το έγχείρημά τους. Προσπαθούσε λοιπόν να βρή τον κατάλληλο μαθητή που θα τον βοηθούσε να μπη στο κτίριο.

‘Αντί για μαθητή όμως, έπιασε πάνω σ' ένα νεαρό ανθυπολοχαγό —το Ζίγμοντ 'Εκς, άνεμό του φόν "Εκς—που, αντίθετα από το θεό του, δεν φαινόταν και τόσο έξιμος. Ή μάλλον καθόλου έξιμος, ά- ποδύ πιστεψε άνεξέταστα και με μεγάλη εύκολία, ότι ο Τζών Χάουπ ήταν ένα από τα σπουδαιότερα στελέχη της «'Απέρ», της μυστικής τους δηλαδή ύπηρεσίας κατασκοπείας και άντικατασκοπείας, που δρού- σε τότε σασανικά σε όλα τα Βαλκάνια και στην κατεχόμενη Εύρώπη. Ή γνωριμία τους έγινε τυχαία. Κάποιο βράδυ ο "Άγγλος έόγαινε από το σπίτι του Παναγιώτη Κουσουλάκου—υπαλλήλου σήμερα στην ΤΑΕ—που έμενε στην οδό Πλαταιών 59.

Στην πλατεία Μεταουργείου άντελήφθη κάποια φασαρία. Στην άρ- χη θέλησε να συνεχίσει το δρόμο του, έπειδή ήταν άργα και ή κυκλο- φορία για το κοινό θα σταματούσε σε λίγο. Ή περιέργεια όμως δεν τον άφήσε και πλησίασε. Είπε τότε δυο Γερμανούς ύπαξιωματικούς νάχουν πίσω στη δημηρική καυγά. Γροθίες, καρεκλίες και ύβερολόγια. Κανείς βέβαια δεν ήξερε γιατί μάλλωναν. 'Αλλ' ο κόσμος που είχε συγκεντρωθεί σε κάποια άπόσταση απ' αυτούς, παρακολουθούσε μ' έν- διαφέρον και ίκανοποίησι τον καυγά τους. 'Ο Χάουπ, που δεν βρήκε τίποτε το σπουδαίο σ' εκείνον τον καυγά, έαναπήρε το δρόμο του.

Έαφνικά είδε από μακριά να κατεβαίνει ένας άξιωματικός. 'Ο Χά- ουπ τον άναγνώρισε άμέσως. 'Ανήκε στο προσωπικό της ναυτικής σχο- λής Καλλιθέας και τον είχε ήδη πολλές φορές να διδάσκει στον κήπο του κτιρίου τους νεαρούς μαθητάς. Σαν άστραφή έλαμψε τότε μέσα του μία τολμηρή ιδέα. Χωρίς δισταγμό τον πλησίασε, στάθηκε μπρο- στά του και με τα ώρσια γερμανικά που μιλούσε, του είπτε ότι εκεί πλά κάτω μάλλωναν δυο ύπαξιωματικοί κι' ότι με τον τρόπο τους ρε- ζίλευσαν στα μάτια του ελληνικού λαού την ισχύ του στρατού του Γ' Ράιχ. Έπρεπε λοιπόν να έπέμβη άμέσως, να τους χωρίσει και να τους πέρη τα στοιχεία. Τον καθυστόλου υπεύθυνο.

—Αυτό θά το έκανα εγώ, συνέχισε σε τόσο σοφά ο Χάουπ. Ή θέσι μου όμως είναι τέτοια που δεν μπορώ να έπεμβαίνω σε παρόμοια έ- πεισόδια. Πηγαίνετε, κύριε ανθυπολοχαρχε. Σας περιμένω εδώ να μου άναφέρετε.

‘Ο Ζίγμοντ 'Εκς, τα έχασε κυριολεκτικά. Αυτό το ενά μου άνοφη- ρετα τον γέμισε τρόμο. Σ' έγούρα έπρόκειτο για κανέναν άνάντερο ά- ξιωματικό που φορούσε πολιτικά για εδικούς λόγους. 'Αλλωστε και ο ίδιος του είπτε ότι δεν μπορούσε να έπεμβαίνει σε παρόμοια έπεισόδια. 'Ο ανθυπολοχαρχος χαϊρέθηκε κανονικά, έφυγε και έαναγνώρισε σαν το πουλί. Το παρέβωσε τα στοιχεία των δυο ύπαξιωματικών, έανα- χαίρετσε κι' έτοιμάστηκε να φύγει χωρίς καν να ρωτήσει ποιά είναι. Μά ο ταλιμής Βρετανός δεν είχε σκοπό να τον άφήσει εύκολα. 'Αλ- λ'όχι άμέσως άμέσως το αίσθητό του ύπας, του πρότεινε να κάνουν ένα μι- κρό περίπατο. 'Ο "Εκς, θέλοντας και μη δέχτηκε. Έτσι, ύστερα από λίγο, "Άγγλος και Γερμανός, συνέβηκαν φιλικά. 'Ο Χάουπ τοί... έμ- πιστεύτηκε τότε ότι άνήκε στην «'Απέρ». Με τη σειρά του ο ανθυπο- λοχαρχος του είπτε ότι ύπηρετούσε στη ναυτική σχολή της Καλλιθέας.

Από την ημέρα εκείνη οι δυο άντρες βλεπόντουσαν συχνά. Οι σύν- τροφοί όμως του "Άγγλου άνησυχούσαν, έπειδή φοβόντουσαν μήπως ο Γερμανός έπαρομοιούτο άπλώς ότι τον πίστευε για να τον βάλει περισ- σότερο στο χέρι. 'Αλλ' ο Ζίγμοντ 'Εκς είχε ως φαίνεται βαρύ μυαλό και δεν έπαρνε είδησι ότι είχε πέσει στα δίχτυα ίκανού κατασκοπού.

Ένα βράδυ ο Χάουπ είπτε στον Κουσουλάκο να ελδοποίησι το Γιάννη 'Ιωαννίδη και το Λουκά Λανιάρη—άδελφους των «Βυρώνων»— να έτοι- μάσουν τις έκρηκτικές ύλες με τις όποιες θ' άνατίναξε τον άσύρματο της σχολής. Είχε καταφέρει τον ανθυπολοχαγό να τον πείσει στον «Οίκο Τυφλών» την έπομένη το πρωί που θα έλειπαν οι άλλοι άξιω- ματικοί.

Τις έκρηκτικές αυτές ύλες τις φύλαγε ο έπισμηνίας 'Αναστάσιος Σκά- λος, στην οδό Τραπεζα 16, μαζί με τον ποιμπό της οργάνωσης. 'Ο Χάουπ, άφού εισχώρησε στη σχολή και κατατοπίστηκε πάνω σε ό,τι

επί κεφαλής της οργάνωσης «Μολέσα», ή όποια είχε μία θαυμά- σια ύπηρεσία διαφυγής— για να τους διώξη ακάτως. Πραγματικά ο κ. Λεβίδης ένδιαφερόθηκε με το παραπάνω. Όχι μόνο δέχτηκε να τους φυγαδεύει, άλλα τους βοήθησε και ύλικά ώπου να πραγματοποιηθεί ή άποστολή. Ή οργάνωση ύπεβειξε τότε στον έξαρετικό εκείνο "Ελληνα και άλλους κρυμμένους Βρετανούς, τους όποιους ανέλαβε όλους.

Στο διάστημα αυτό, ο Χάουπ παρέμεινε πότε στην οδό Πλαταιών 59 και πότε στην οδόν Πλάτωνος 27, ενώ ο Περίνσκυ είχε βρή ένα φιλό- ξενο σπίτι στην οδόν Σοφοκλέους 40, κοντά στην οίκογένεια Μισαυλή. Ένα βράδυ, ο Παναγιώτης Περιοκλής έφερε μία ένδιαφέρουσα πλη- ροφορία από το λιμάνι του Πειραιώς: Το γερμανικό ναρκαλιευτικό «Λεύντεν» είχε πάσει σοβαρές ζημιές στο Αιγαίο από μία έπίβου που του έκαναν τα συμμαχικά αεροπλάνα άνοιχτά της Πάρου.

—Την πληροφορία για τον άπόλο του «Λεύντεν» τη στείλαμε έμεις στο στρατηγείο, είτε ο Περιοκλής. Τώρα πρέπει να το ελδοποιήτουμε πάλι για το άποτέλεσμα. Το ναρκαλιευτικό μεταφέρθηκε στο Σκαρμα- τσικά για έπισκευή...

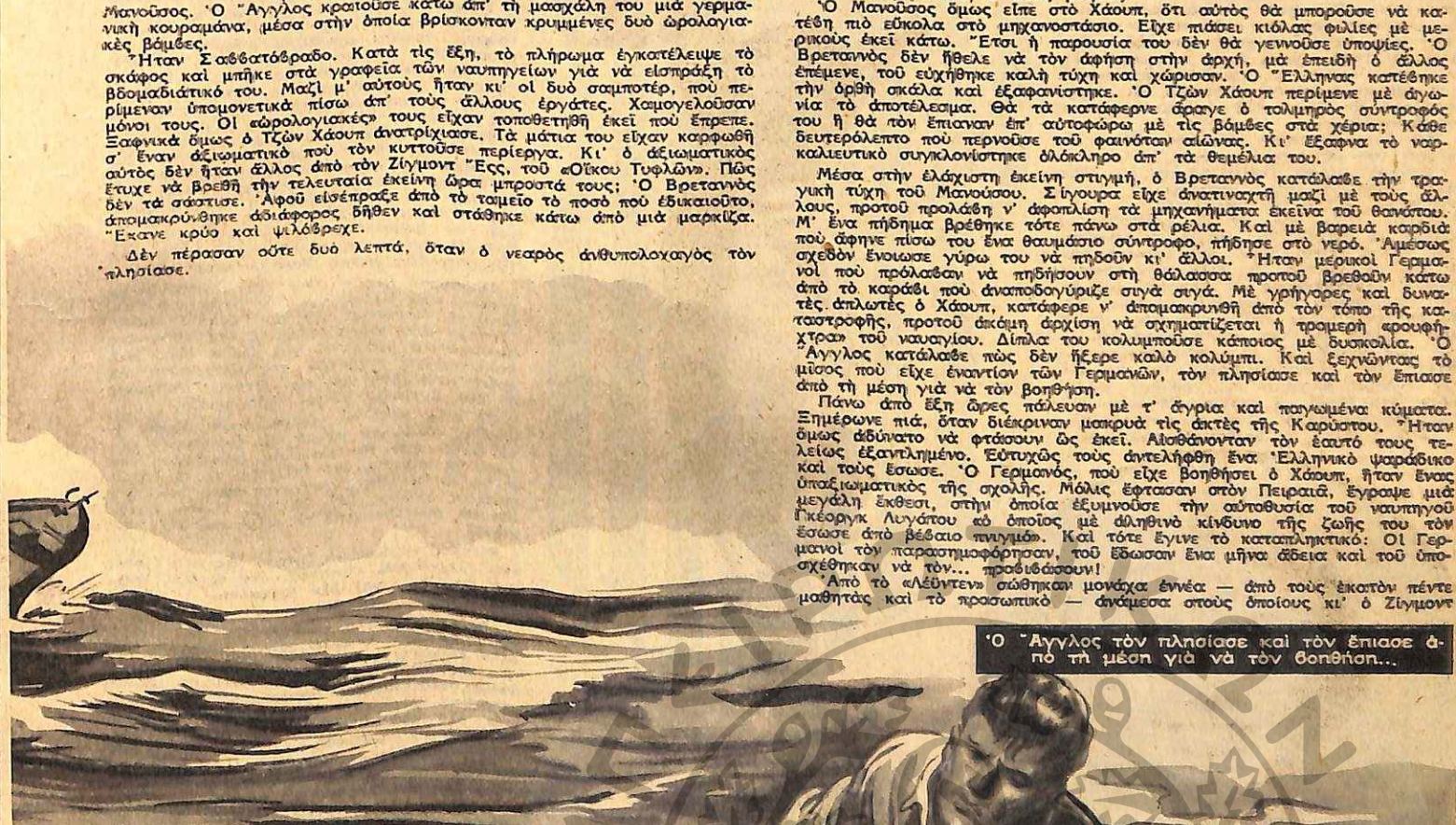
—Μπορείς να μάθεις πότε θα είναι έτοιμο; ρώτησε ο Χάουπ.

—Περλίνο το έμβασι κιάλας. Σ' ένα μήνα το πολύ θά μπορούσι να έξανταξίδεψ...

Μά αυτή τη φορά οι Γερμανοί ήταν βέβαιοι ότι κανείς δεν μπορούσε να τους προδώσει. 'Ακόμη και το ελληνικό προσωπικό που είχε λάβει μέρος στην έπίσκεψη του σκάφους είχε μεταφερθεί αεροπορικά στη Θεσσαλονίκη, εκτός από έφτα της άπολύτου έμπιστοσύνης τους. Μά δεν θα ήταν και τόσο βέβαιοι, αν μπορούσαν να έβρουν τί γινόνταν γύρω τους. Την προηγούμενη άκριβώς μέρα, δυο άνθρωποι μιλούσαν στο τη- λέφωνο:

— Σήμερα είχα νέα από το «Γιάννη», είπτε ο ένας. Μόλις έγινε καλά κι' έτοιμάζεται να φύγει σε ταξίδι. Θα πάω μαζί του. 'Ίσως έρθη κι' ο «Κώστας», που για κανένα λόγο δεν θέλει να τον έγκαταλείψη...

— 'Ωραία, άπάντησε ο άλλος. Μόλις γυρίσετε να μου τηλεφωνήστε

επί κεφαλής της οργάνωσης «Μολέσα», ή όποια είχε μία θαυμά- σια ύπηρεσία διαφυγής— για να τους διώξη ακάτως. Πραγματικά ο κ. Λεβίδης ένδιαφερόθηκε με το παραπάνω. Όχι μόνο δέχτηκε να τους φυγαδεύει, άλλα τους βοήθησε και ύλικά ώπου να πραγματοποιηθεί ή άποστολή. Ή οργάνωση ύπεβειξε τότε στον έξαρετικό εκείνο "Ελληνα και άλλους κρυμμένους Βρετανούς, τους όποιους ανέλαβε όλους.

Στο διάστημα αυτό, ο Χάουπ παρέμεινε πότε στην οδό Πλαταιών 59 και πότε στην οδόν Πλάτωνος 27, ενώ ο Περίνσκυ είχε βρή ένα φιλό- ξενο σπίτι στην οδόν Σοφοκλέους 40, κοντά στην οίκογένεια Μισαυλή. Ένα βράδυ, ο Παναγιώτης Περιοκλής έφερε μία ένδιαφέρουσα πλη- ροφορία από το λιμάνι του Πειραιώς: Το γερμανικό ναρκαλιευτικό «Λεύντεν» είχε πάσει σοβαρές ζημιές στο Αιγαίο από μία έπίβου που του έκαναν τα συμμαχικά αεροπλάνα άνοιχτά της Πάρου.

—Την πληροφορία για τον άπόλο του «Λεύντεν» τη στείλαμε έμεις στο στρατηγείο, είτε ο Περιοκλής. Τώρα πρέπει να το ελδοποιήτουμε πάλι για το άποτέλεσμα. Το ναρκαλιευτικό μεταφέρθηκε στο Σκαρμα- τσικά για έπισκευή...

—Μπορείς να μάθεις πότε θα είναι έτοιμο; ρώτησε ο Χάουπ.

—Περλίνο το έμβασι κιάλας. Σ' ένα μήνα το πολύ θά μπορούσι να έξανταξίδεψ...

Μά αυτή τη φορά οι Γερμανοί ήταν βέβαιοι ότι κανείς δεν μπορούσε να τους προδώσει. 'Ακόμη και το ελληνικό προσωπικό που είχε λάβει μέρος στην έπίσκεψη του σκάφους είχε μεταφερθεί αεροπορικά στη Θεσσαλονίκη, εκτός από έφτα της άπολύτου έμπιστοσύνης τους. Μά δεν θα ήταν και τόσο βέβαιοι, αν μπορούσαν να έβρουν τί γινόνταν γύρω τους. Την προηγούμενη άκριβώς μέρα, δυο άνθρωποι μιλούσαν στο τη- λέφωνο:

— Σήμερα είχα νέα από το «Γιάννη», είπτε ο ένας. Μόλις έγινε καλά κι' έτοιμάζεται να φύγει σε ταξίδι. Θα πάω μαζί του. 'Ίσως έρθη κι' ο «Κώστας», που για κανένα λόγο δεν θέλει να τον έγκαταλείψη...

— 'Ωραία, άπάντησε ο άλλος. Μόλις γυρίσετε να μου τηλεφωνήστε

ΓΙΑΝΝΗΣ Β. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

19

Η ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΤΙΤΡΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο βασιλιάς Φίλιππος δέχεται την πριγκίπισσα Φαύστα, που αρνείται να του παραδώσει το πολύτιμο έγγραφο, που της έδωσε ο Μοντάλτε και ζητάει γι' ανταλλάγμα την υποστήριξη του για να εκθρονιστεί τον Σίξτο Κουίντο. Ο βασιλιάς δέχεται κατόπιν τον Παρναγιάν, που του αποδεικνύει με ακατάμαχτα επιχειρήματα ότι οι διεκδικήσεις του πάνω στον βασιλικό θρόνο είναι παράλογες κι' ότι δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν. Ο βασιλιάς επιφυλάσσει να ν' αποφασίσει. Κατά την αναχώρησή του Παρναγιάν, δίνει εντολή στον πιστό του σωματοφύλακα Μπαρμπά-Ρόγια να ταπεινώσει και να εξευτελίσει τον ιππότη.

28^{ον} Ο ιππότης ξαναγύρισε και με το ίδιο έρωτικό χαμόγελο στά χείλη, είπε στον κολοσσό: — Φαίνεται πως είμαι πολύ αδύναμος... Σας παρακαλώ και πάλι να με συγχωρέσετε.

Αυτή τη φορά, όμως, ο Μπαρμπά-Ρόγια έκανε πως θύμωνε στα σοβαρά.

— Κύριε, απάντησε, είναι η δεύτερη φορά που τα πόδια σας υπερδενδίζονται ανάμεσα στα δικά μου. Υποθέτω πως θα συμφωνήσετε ότι μου χρωστάτε μία ικανοποίηση...

— Δεν ζητώ τίποτε καλύτερο από το να σας ευχαριστήσω, είπε ο Παρναγιάν. Τί επιθυμείτε από μένα; — Ω, δεν θα σας ζητήσω μεγάλα πράγματα, απάντησε ο κολοσσός.

Και, φωνάζοντας έναν από τους υπηρέτες που στέκονταν στις πόρτες, τον διέταξε να κρατήσει σε όριζοντία θέση το ραβδί του.

— Μόνον ένα μικρό τίμημα, συνέχισε μιλώντας στον Παρναγιάν. Θά έχετε την καλωσύνη να πηδήσετε πάνω απ' αυτό το ραβδί;

— Διάβολε! απάντησε ο Παρναγιάν. Δεν είναι βέβαια, τόσο σπουδαίο αυτό που μου ζητάτε... Αλλά αν δεν μου άρεσε να πηδήσω;

— Ε, τότε, θα σας αναγκάσω να πηδήσετε με τον τρόπο που ξέρω εγώ, είπε ο κολοσσός.

Και ταυτόχρονα τράβηξε το ξίφος του. Ο Παρναγιάν έκανε αμέσως και δεύτερη φορά, είπε παίρνοντας στάσι αμύνης.

Μία μονομαχία στο βασιλικό προθάλαμο! Αυτό δεν είχε ξαναγίνει ποτέ άλλοτε. Ο Μπαρμπά-Ρόγια, έκτος από την καταπληκτική σωματική του δύναμη, είχε επίσης τη σίμνη πως ήταν ο καλύτερος σπαθιστής της Ισπανίας.

Εκείνοι που βρίσκονταν μέσα στην αίθουσα σχημάτισαν αμέσως έναν κύκλο γύρω στους δυο αντιπάλους. Όλα έδειχναν πως το θέαμα θα έπρεπε να ήταν πολύ ενδιαφέρον.

Ο Παρναγιάν πρόσεξε πως κάποιος είχε μισανοίξει μία πόρτα στο βάθος και κατάλαβε αμέσως πως ο άνθρωπος αυτός δεν μπορούσε να ήταν άλλος από το βασιλιά Φίλιππο.

«Να που θά έχω ανάμεσα στους θεατές κι' έναν έστεμμένο! σκέφτηκε. Φοβάμαι, ωστόσο, ότι θα λυπηθώ πολύ για ό,τι πρόκειται να ιδώ».

Ο Μπαρμπά-Ρόγια άρχισε πρώτος την επίθεσή. Για την ακρίβεια, ρίχτηκε με ασυγκράτητη όρμη πάνω στον Παρναγιάν, που στεκόταν ακλόνητος στη θέση του, χωρίς να κάνει ένα βήμα ούτε προς τα δεξιά, ούτε προς τα αριστερά, ούτε προς τα πίσω.

Αλλά, ξαφνικά, το ξίφος του Μπαρμπά-Ρόγια έφυγε από τα χέρια του, διέγραψε ένα μεγάλο κύκλο στον αέρα κι' έπεσε με πάταγο πάνω στις πλάκες.

— Σηκώστε το, κύριε, είπε ο Παρναγιάν στον αντίπαλό του.

Ο κολοσσός πήρε αμέσως το ξίφος του, ξεστόμισε μία τρομερή βλαστήμια κι' έ-

πειτα ρίχτηκε και πάλι με μεγαλύτερη όρμη από πριν πάνω στον Παρναγιάν. Αλλά αυτή τη φορά τα πράγματα έγιναν πολύ πιο γρήγορα από την πρώτη. Το ξίφος έφυγε και πάλι από τα χέρια του Μπαρμπά-Ρόγια κι' έσπασε στα δύο, πέφτοντας πάνω στις πλάκες. — Σατανά! ούρλιασε ο κολοσσός, που έβγαλε αμέσως το χειριδίδι του κι' ώρμησε πάνω στον Παρναγιάν. Αλλά ο ιππότης πέρασε το ξίφος στο αριστερό του χέρι και με το δεξί του έπιασε τον καρπό του αντιπάλου του, τη στιγμή ακριβώς που ήταν έτοιμος να τον χτυπήσει.

ΛΟΓΙΑ ΚΑΤΟΣΤΑΡΑΤΑ

Μεγάλη αβάντα

Οι περισσότεροι άστοι, εδώ και μέρες ούκ ολίγες, τάχουν άγριως χρειαστή με τα κουνούπια και τις μύγες... Βράδια περνάνε φοδερά, νύχτες αφορητές και μέρες κι' όλο ξεθεύουν τον παρά γιά... Ντί Ντί Τι και κουνουπιέρες!

Πράγμα που δεν άσχολεϊ τον κρασοπότη τον μεγάλο κι' ούτε ποτέ τον ενοχλεί μύγα, κουνούπι κι' ό,τι άλλο... Γιατί στην κλίση του μηκρη, μόλις τα έντομα ένοκλήτουν, ζάλη αισθάνονται οικρή κι' όλα είς... νάρκην περιπίπτουν!

Ξέρουν, μετά και τα μυρά, πως όλοι οι κώνωπες σκυνάζουν, πως σε μέρη με νερά μόνο τα... υδάτα λιμνάζουν! Κι' όπου τα... υδάτα λιμνάζουν! — Ετσι δεν είναι δυνατόν και κουνουπιού να δούμε δηγμα, αφού τον σπιτί των

αφού τον σπιτί των (ποτών), ύδωρ δεν έχει ούτε (για... δείγμα!)

— Όλοι, χωρίς υπερβολή, όλοι τα σκυνόκαπα (ναμε), φίνα και ήουκα πο-

τό καλοκαίρι (αυ) (περνάμε... Αφού κι' η σκνίπα, (τελικώς), σέβεται τον κρασο-

κί (πατέρα, κι' όποιον τα πίνει και είναι... σκνίπα (νύχτα-μέρα!)

ΜΙΛΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

Ο Παρναγιάν χαμογέλουσε. Αλλά τα δάκτυλά του σφίγγονταν σαν να ήταν από αστάλι πάνω στο χέρι του Μπαρμπά-Ρόγια, που μάταια αγωνιζόταν για να ξεφύγει από το τρομερό σφίξιμό του. Χοντρές σταγόνες ιδρώτα έτρεχαν από το μέτωπό του. Η αναπνοή του γινόταν λαχανιασμένη... Στο τέλος, το χειριδίδι ξεφυγε από τα χέρια του και κύλησε κάτω.

Αλλά ο ιππότης δεν τόν άφησε και πάλι. Συνέχισε το σφίξιμό του, ώσπου τον ανάγκασε να λυγίσει τα γόνατα. Τού έδωσε τότε ένα δυνατό τράνταγμα, που τον έκαμε να σωριαστή κάτω. — Όλοι κύτταζαν κατάπληκτοι. Ο Μπαρμπά-Ρόγια έθεωρείτο ανίκητος ως τότε και κανείς δεν τολμούσε να τ'ά βάλει μαζί του.

Ο ιππότης έριξε ένα περιφρονητικό βλέμμα στον αντίπαλό του κι' έπειτα ξανάβαλε το ξίφος στη θήκη του. Δεν του χρειαζόταν πιά. Προχώρησε κατόπιν ως τη μισάνοιχτη πόρτα του βασιλικού γραφείου και, προτού ο Φίλιππος 2ος, που στεκόταν πίσω απ' αυτήν, προφτάσει να την κλείσει, βρέθηκε μπροστά του.

Μεγαλειότατε, τού είπε, σας ζητώ συγγνώμη γιατί βρέθηκα στην ανάγκη να δώσω ένα μάθημα σ' αυτόν τον άναϊδη. Φοβάμαι, ωστόσο, ότι, αν ξαναβρεθώ στο δρόμο μου, δεν θα γλυτώσω το ίδιο φτηνά, όπως τώρα.

Έκαμε κατόπιν μία βαθεία υπόκλιση και βγήκε από το βασιλικό γραφείο. Ο Μεγάλος Έροξεταστής πήγε τότε κοντά στο βασιλιά και τού είπε σιγά:

— Σας είχα προειδοποιήσει, Μεγαλειότατε, ότι ο άνθρωπος αυτός δεν είναι σαν τους άλλους. Μου δίνετε την άδεια ν' άσχοληθώ μαζί του;... Έλπίζω πως το άποτέλεσμα θα είναι καλύτερο...

— Κάμετε όπως νομίζετε, απάντησε ο Φίλιππος 2ος. Και πρόσθεσε: — Αλλά τί άνθρωπος, Θεέ μου! Λίγο ακόμη και θα τόν σκότωνα τον δυστυχισμένο τον Μπαρμπά-Ρόγια.

Το έγγραφο

Ο Έσπινόζα, καθώς συνάδευε τη Φαύστα έξω από το βασιλικό γραφείο, της είπε:

— Κυρία, θα είχατε την καλωσύνη να με περιμένετε μία στιγμή στο γραφείο μου;... Θά συνεχίσουμε τη συζήτησή από το σημείο που τήν άφισατε με το βασιλιά και έλπίζω, ότι θα κατορθώσουμε να συνεννοηθούμε.

Μία υποψία πέρασε από το μυαλό της Φαύστας. — Μπορώ να πάρω μαζί μου και τους ακόλουθους μου; ρώτησε.

Ο Έσπινόζα απάντησε χωρίς τον παραμικρό δισταγμό: — Βλέπω εδώ τον καρδινάλιο Μοντάλτε... Νομίζω πως η παρουσία του είναι αρκετή έγγυση για σας... Όσον άφορρά τους ακόλουθους σας, δεν θα είναι σωστό να παρακολουθήσουν μία συζήτησι πάνω σ' ένα θέμα τόσο σοβαρό...

Η Φαύστα σκέφτηκε μία στιγμή. — Έχετε δίκιο, είπε έπειτα. Η παρουσία του καρδινάλιου Μοντάλτε είναι άρκετή.

Ο Έσπινόζα την άποχαιρέτησε με μία έλαφρή κλίση του κεφαλιού κι' έπειτα άπομακρύνθηκε με άργα βήματα. Έκανε ξαναμπή στο γραφείο του, ένα δομινικανό ένα μυστηριώδες σήμα σ' ένα δομινικανό μοναχό, που έτρεξε αμέσως κοντά στην Φαύστα.

Ο Μοντάλτε κι' οι τρεις σωματοφύλακές της βρίσκονταν κιάλας γύρω της. — Αν η πριγκίπισσα ακολουθήσουν, τ'άτος εύαρεστούνται να μ' ακολουθήσουν.

Οι τρεις άδηγησώ στο γραφείο του αιδέντου μου, είπε ο μοναχός.

Κύριοι, είπε η Φαύστα στους ακόλουθους της, σας παρακαλώ να με περιμένετε εδώ... Σεις, καρδινάλιε, θάσθητε μαζί μου... Προχωρήστε, πάτερ μου, πρόσθεσε μιλώντας στο μοναχό, σας ακολουθούμε.

Ο μοναχός προπορεύθηκε. Θάπρεπε να ήταν κάποιο σημαντικό πρόσωπο, γιατί οι αλλικοί που βρίσκονταν μέσα στην αίθουσα, παραμέριζαν στο πέρασμά του.

Όταν έφτασαν στη βόρεια άκρη του προθαλάμου, άνοιξε μία πόρτα και παραμέρισε για ν' άσιση τη Φαύστα να περάσει.

Ο Μοντάλτε έτοιμάστηκε να την ακολουθήσει. Αλλά, ξαφνικά, αισθάνθηκε ένα βαρύ χέρι στόν ώμο του. Γύρισε άπότομα και τα μάτια του άνοιξαν διάπλατα από την κατάπληξι.

Ο Έρακλης Σφοντράτο, δούκας του Πόντε Ματζόρε! ψιθύρισε. — Εγώ είμαι, Μοντάλτε, τού είπε ο άλλος. Δεν με περιμένετε;

Ο δομινικανός τούς κύτταξε για μία στιγμή κι' έπειτα έτρεξε να φτάσει τη Φαύστα, που προχωρούσε άνυποπτη στο διάδρομο που άρχισε πίσω από την πόρτα.

Τι με θέλεις; ρώτησε ο Μοντάλτε, φέρνοντας το χέρι του στη λαβή του χειριδίου του.

Άφησε αυτό το παιχνιδάκι, άπάντησε ο δούκας τού Πόντε Ματζόρε. Κι' άλλοτε θέλησες να με σκότωσης... Αλλά δεν το κατάφερες!

Τι θέλεις; ξαναρώτησε ο Μοντάλτε, τρέμοντας από όργη.

Να σου μιλήσω... Νομίζω πως έχουμε ενδιαφέροντα πράγματα να πούμε... Ναι, αλλά όχι τώρα... Βλέπεις, ότι είμαι άπασχολημένος...

Και, λέγοντας αυτά, έκαμε να περάσει. Αλλά το χέρι τού Μοντάλτε ξαναπέσε βαρύ στόν ώμο του.

Θά μ' ακολουθήσεις, Μοντάλτε, τού είπε άπειληκτικά. — Η, μα το Θεό, θά σε χαστουκίσω μπροστά σ' όλη την αλή!

Καλά, απάντησε ο Μοντάλτε, σ' άκολουθώ. Αλλά αυτή τη φορά δεν θά μου γλυτώσεις όπως την άλλη. Δυστυχία σου!

Ο Πόντε Ματζόρε προπορεύθηκε. Ο Μοντάλτε τόν άκολουθήσε σιγομουρμουρίζοντας άπειλές.

Στο μεταξύ, η Φαύστα εξακολουθούσε να προχωρή μέσα στο διάδρομο χωρίς να προσέξει τη μικρή σκηνή που είχε ξετυλιχτεί κοντά στην πόρτα.

Έπειτα από καμιά πενήντα βήματα, ο μοναχός άνοιξε και δεύτερη πόρτα και παραμέρισε, όπως και την πρώτη φορά, για να την άφιση να περάσει.

Η Φαύστα μπήκε στο δωμάτιο, που βρίσκονταν πίσω από αυτή την πόρτα, και τότε μόνον πρόσεξε πως ο Μοντάλτε δεν την ακολουθούσε.

Γύρισε στο μοναχό και, κυττάζοντάς τον κατάματα, τόν ρώτησε: — Πού είναι ο καρδινάλιος Μοντάλτε; Τό ύφος της δεν έδειχνε ούτε έκπληξι, ούτε ταραχή.

Κάποιος άρχοντας που τό ύφος του έδειχνε πως είχε κάτι τό πολύ βιαστικό να τού πη, τόν σταμάτησε στην πόρτα, απάντησε ο μοναχός, με άπόλυτη ήρεμία.

— Α! έκαμε η Φαύστα. — Έριξε κατόπιν μία γρήγορη ματιά μέσα στο δωμάτιο, όπου βρίσκονταν. — Ηταν ένα γραφείο με μέτριες διαστάσεις. Ένα τραπέζι κοντά στο μοναδικό σκαρπαθούρο του και μερικά καθίσματα σκορπισμένα εδώ κι' εκεί, άποτελούσαν όλη την επίπλωσή του.

Απέναντι στην πόρτα της εισόδου, βρίσκονταν και δεύτερη. Η Φαύστα προχώρησε άργά και την άνοιξε. Πίσω απ' αυτήν, βρίσκονταν ένα άρατόριο, που δεν φαινόταν να έχη άλλη έξοδο. Τό δωμάτιο αυτό φωτιζόταν από ένα θαλωτό παράθυρο με πολύχρωμα τζάμια.

Η νεαρή γυναίκα ξαναγύρισε στο γραφείο και πήγε κοντά στο παράθυρο. Αυτό

τό παράθυρο έβλεπε σε μία έσωτερική αυλή.

Ο δομινικανός που είχε παρακολουθήσει σιωπηλός αυτή τη μικρή έρευνα, είπε τότε:

— Αν η πριγκίπισσα έπιθυμή, μπορώ ν' άναγκάσω τό σεβασμιώτατο καρδινάλιο Μοντάλτε και να τόν φέρω κοντά της. — Θά με υποχρεώνατε, πάτερ μου, άπάντησε η Φαύστα μ' ένα χαμόγελο.

Ο δομινικανός βγήκε, άφίονοντας άνοιχτή την πόρτα πίσω του.

Η Φαύστα τόν είδε να διασχίζει τό διάδρομο προς την αντίθετη κατεύθυνσι. Η πόρτα στο βάθος είχε μείνει επίσης άνοιχτή. Πίσω απ' αυτήν, βρίσκονταν ο βασιλικός προθάλαμος. Ένα σωρό αλλικοί πηγαίνονταν μέσα σ' αυτόν. Δεν είχε λόγο, λοιπόν, ν' άνησυχή.

Πιά πρεση έπειτα απ' αυτή την εξέταση, κάθισε σε μία πολυθρόνα και περίμενε.

Ο δομινικανός ξαναγύρισε έπειτα από μερικά λεπτά και με μία κίνηση δόλοτα φυσική, έκλεισε την πόρτα πίσω του.

Κυρία, είπε, δεν μπόρεσα να βρω τό σεβασμιώτατο. Φαίνεται, ότι ο καρδινάλιος Μοντάλτε έφυγε από τό άνάκτορο μαζί με τόν ευπατρίδη που τόν συνάντησε στην πόρτα.

Η Φαύστα σηκώθηκε άμέσως. — Αφού είναι έτσι, τότε πρέπει να φύγω, είπε.

Τι πρέπει να πά στο Μεγάλο Έροξεταστή; ρώτησε ο μοναχός. — Θά τού πητε, απάντησε η Φαύστα, ότι, μετά την αναχώρησι τού καρδινάλιου Μοντάλτε, δεν αισθάνομαι πως είμαι ασφαλής εδώ κι' ότι προτιμώ η συζήτησή μας ν' αναβληθί για άλλοτε... Ξαναοδηγήστε με στην αίθουσα, πάτερ μου.

Ο μοναχός δεν κινήθηκε από τη θέση του. Έκαμε μόνο μία βαθεία υπόκλιση κι' έπειτα είπε με σεβασμό:

— Μπορώ να σας ζητήσω μία χάρι, πριγκίπισσα; — Η Φαύστα τόν κύτταξε έκπληκτη. — Τι έχετε να μου ζητήσετε; ρώτησε.

— Ένα άσήμαντο πραγμάκι, κυρία... Θά ήθελα να μου επιτρέψετε να ρίξω μία ματιά σ' ένα έγγραφο που κρύβετε κάτω από τό κορσά σας.

«Τήν έπαθα! σκέφτηκε η Φαύστα. Και τό χρωστώ και πάλι στον καταραμένο τόν Παρναγιάν, που φανέρωσε ότι έχω αυτό τό έγγραφο πάνω μου».

— Κι' αν άρνηθώ; ρώτησε δυνατά με τό υπεροπτικό ύφος της. Τί θα μου κάμετε; — Στην περίπτωση αυτή θά βρεθώ στην άνάγκη να σηκώσω τό χέρι μου άπάνω σας, κυρία, απάντησε ο μοναχός.

— Έλάτε τότε να τό πάρετε, είπε η Φαύστα φέρνοντας τό χέρι στο στήθος της. — Ο μοναχός υπόκλιθηκε και πάλι, σαν να ήθελε να δείξει ότι τόν στενοχωρούσε αυτό που θά έκανε κι' έπειτα προχώρησε δύο βήματα προς τα έμπρός.

Η Φαύστα σηκώσε τότε τό χέρι της. Τα δάκτυλά της έσφιγγαν τη λαβή ενός χειριδίου.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

— Αν κάμετε κι' ένα ακόμη βήμα, τό χειριδίδι αυτό θά χωθή στις σάρκες σας, τού έπαινε η Φαύστα.

Τὸ ἔγχειρίδιό κύλησε ἀπὸ τὰ χέρια τῆς. Τῆς ἦταν ἀχρηστο πιά.
— Ἐνας ἀπὸ τοὺς δύο μοναχοὺς, ἔσκυψε ἀμέσως καὶ τὸ πήρε. Τὸ τρομερὸ ὄπλο ἐξαφανίστηκε κάτω ἀπὸ τὸ ράσο του.
Ἡ Φαύστα εἶχε ἀφοπλισθῇ τώρα καὶ δὲν ἦταν πιά ἐπικίνδυνη. Οἱ δύο μοναχοὶ τῆς ἀφῆσαν τὰ χέρια, ἔκαναν μερικά βήματα πρὸς τὰ πίσω κι' ἔμειναν ἀκίνητοι, σὰν ἀγάλματα, σὲ μιὰ γωνία τοῦ δωματίου.

Ο δομινικανὸς ξανάρχισε τότε τὶς υπολήψεις του.

— Ἡ ἔνδοξη πριγκήπισσα, εἶπε, ἄς εὐαρεστηθῇ νὰ μὲ συγχωρήσῃ γιατί ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ στὴ βία. Εἶναι, ἀλλ' ὥστε, ἀρκετὰ ἐπικίνδυνη. Οἱ δύο καταλόγοι πῶς δὲν εἶμαι υπεύθυνος γιὰ ὅ, τι ἔγινε... Τί ἄλλο εἶμαι ἐγὼ ἀπὸ ἕνα ταπεινὸ ὄργανο στὰ χέρια τῶν ἀνωτέρων μου;... Διατάσσουν κι' ἐγὼ ἐκτελῶ τὶς διαταγές τους, χωρὶς νὰ τὶς συζητῶ.

Ἡ Φαύστα εἶχε ξαναβρῇ τὴν ψυχραιμίαν της.

— Τί θέλετε ἀπὸ μένα; ρώτησε.

— Εἶχα τὴν τιμὴ νὰ σὰς τὸ πῶ, κυρία, ἀπάντησε ὁ μοναχὸς. Θέλω τὸ ἔγγραφο πρὸς κρῦβετε ἐκεῖ...

Ἐδείχνε μὲ τὸ δάχτυλό τοῦ στῆθος τῆς Φαύστας.

— Κι' ἂν ἀρνηθῶ νὰ σὰς τὸ δώσω; ρώτησε ἡ νεαρὴ γυναῖκα.

— Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ θελήσετε νὰ μὲ ἀναγκάσετε νὰ καταφύγῃ καὶ πάλι στὴ βία, ἀπάντησε ὁ μοναχὸς, κάνοντας μιὰ καινούργια ὑπόκληση.

Ἡ Φαύστα κατάλαβε πῶς κάθε ἀντίσαςι ἦταν μάταιη καί, χωρὶς νὰ διατάξῃ περισσότερο, ἔβγαλε ἀπὸ τὸ κορσάζ της τὸ πολυτίμο ἔγγραφο.

— Ἀπαντήστε μου, σὰς παρακαλῶ, σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι: ποῖα θὰ εἶναι ἡ τύχη μου, ἀφοῦ σὰς παραδώσω αὐτὸ τὸ χαρτί; ρώτησε.

— Ὅα εἰσθε ἐλεύθερη νὰ πᾶτε ὅπου θελήσετε, ἀπάντησε ὁ μοναχὸς.

— Τὸ ὀρκίζοσαστε στὸν Ἐσταυρωμένον, ποῦ κραμεταί ἀπὸ τὸ λαιμὸ σας; ρώτησε ἡ Φαύστα.

— Εἶναι περιττό, ἀπάντησε μιὰ φωνὴ πῶς της. Σὰς δίνω τὸ λόγο μου γι' αὐτό, κυρία.

Ἡ Φαύστα γύρισε τὸ κεφάλι της καὶ εἶδε μπροστά της τὸν Ἐσπινόζα, πού εἶχε μῆ ἀπὸ μιὰ μυστικὴ πόρτα.

Τὸν κεραυνοβόλησε μὲ τὸ βλέμμα της.

— Τί ἐμπιστοσύνη μπορῶ νὰ ἔχω σὲ σὰς, ἀφοῦ φερνόςαστε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο; εἶπε.

— Γιατί παραπονεῖσθε, κυρία; ἀπάντησε μὲ ἡρεμὴ φωνή, ὁ Ἐσπινόζα. Σὰς ἀνταποδίδουμε τὰ ἴσα... Ὁ Μοντάλε, μὲ τὴν ἐγκρίσι μου, σὰς εἶχε ἐμπιστευθῇ αὐτὸ τὸ ἔγγραφο γιὰ νὰ τὸ φέρετε ἐδῶ. Σεῖς, ὅμως, θελήσατε νὰ μᾶς πουλήσετε ἐκεῖνο

πού μᾶς ἀνήκει. Πῶς χαρακτηρίζετε αὐτὴ τὴν πράξι σας, κυρία;

— Αφοῦ μεταχειρισθῆκατε βία εἰς βάρος μιᾶς γυναίκας, τοῖμάτε τώρα καὶ νὰ τὴν βρίζετε! εἶπε ἡ Φαύστα.

Ὁ Ἐσπινόζα τὴν κύτταξε περιφρονητικά.

— Μιὰ γυναῖκα πού φέρνεται σὰν ἐκδίαστρια, δὲν ἔχει δικαίωμα στὸ σεβασμό, ἀπάντησε. Δώστε μου, κυρία, αὐτὸ τὸ ἔγγραφο πού μᾶς ἀνήκει καὶ εὐχαριστήστε τὸ Θεὸ γιατί ὁ βασιλεὺς σὰς καλύπτει μὲ τὴν προστασίαν του. Κάθε ἄλλος, σὴ θέσι σας, θὰ πληρώνει πολὺ ἀκριβά αὐτὴ τὴ βδελυρὴ καὶ ἀτιμὴ πράξι, πού ἐπιχειρήσατε νὰ κάμετε εἰς βάρος τοῦ ἰσπανικοῦ στέμματος.

— Ὑποχωρῶ, ἀπάντησε ἡ Φαύστα, διωνντάς του τὴν περγαμηνή. Ἀλλὰ σὰς ὀρκίζομαι, ὅτι θὰ πληρώσετε ἀκριβά τὰ προσδλητικά λόγια σας καὶ τὴ βανάυση συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων σας ἀπέναντί μου.

— Μὴν ἀνοηταίνετε, κυρία, εἶπε ὁ Ἐσπινόζα. Ἐνεργῶ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Κράτους καὶ οἱ ἀπειλές σας μ' ἀφίνουν ἀδιαφορο... Στ' ἀλήθεια, πρέπει νὰ εὐχαριστήσω τὸν κύριο ντὲ Παρνταγιάν, γιατί, χωρὶς τὴν ὑπόδειξί του, αὐτὸ τὸ ἔγγραφο δὲν θὰ βρισκόταν τώρα στὰ χέρια μου.

— Αφοῦ εἶναι ἐτσι, μπορεῖτε τότε νὰ τὸν εὐχαριστήσετε ἀμέσως, εἶπε μιὰ εἰρωνικὴ φωνὴ πῶς του.

Ὁ Ἐσπινόζα κι' ἡ Φαύστα γύρισαν ἀμέσως κι' εἶδαν τότε τὸν Παρνταγιάν πού εἶχε ἀκουμπισμένη τὴν πλάτη του στὴν πόρτα καὶ χαμογελούσε.

Ὁ δομινικανὸς κι' οἱ δύο μοναχοί, κύτταζαν σαστισμένοι. Ἀλλ' ὅπως ἦταν συνηθισμένοι νὰ ὑπακούουν τυφλά, ἔμειναν ἀκίνητοι στὴ θέσι τους.

Ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς φαινόταν πολὺ ἡρεμος.

— Ἀ, ὁ κύριος ντὲ Παρνταγιάν, εἶπε. Ἀλλὰ πῶς μῆκατε ἐδῶ;

— Ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀπάντησε ὁ ἱππότης. Εἶχατε ξεχάσει νὰ τὴν κλείσετε μὲ τὸ κλειδί κι' ἐτσι... μὲ γλυτώσατε ἀπὸ τὸν κόπο νὰ τὴν σπάσω.

— Νὰ τὴν σπάσετε;... Γιὰ ποῖο λόγο;

— Ὅα σὰς τὸ πῶ... καὶ θὰ σὰς ἐξηγήσω ἐπίσης πῶς ἡ τύχη ὠδήγησε ἐδῶ τὰ βήματά μου...

— Ὅα σὰς ἀκούσω μὲ ἐνδιαφέρον, κυρία, εἶπε ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς.

— Τὸ πράγμα εἶναι πολὺ ἀπλό, συνέχισε ὁ Παρνταγιάν. Μὲ παραπλάνησαν οἱ πόρτες πού εἶναι ὅλες ὁμοῖες. Φαίνεται, λοιπὸν, πῶς ἔκανα λάθος καὶ βρέθηκα ἐτσι μέσα σ' ἕνα λαβύρινθο ἀπὸ διαδρόμους, ὥσπου, περνώντας ἐξω ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα, ἀκούσα τὴ φωνὴ τῆς κυρίας... Ἐχω, δυστυχῶς, τὸ ἐλάττωμα νὰ εἶμαι περιεργός... Κοντοστάθηκα, λοιπὸν, καὶ ἀκούσα τὸ τέλος τῆς συνομιλίας σας...

— Ὅα σὰς ἀκούσω μὲ ἐνδιαφέρον, κυρία, εἶπε ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς.

— Τὸ πράγμα εἶναι πολὺ ἀπλό, συνέχισε ὁ Παρνταγιάν. Μὲ παραπλάνησαν οἱ πόρτες πού εἶναι ὅλες ὁμοῖες. Φαίνεται, λοιπὸν, πῶς ἔκανα λάθος καὶ βρέθηκα ἐτσι μέσα σ' ἕνα λαβύρινθο ἀπὸ διαδρόμους, ὥσπου, περνώντας ἐξω ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα, ἀκούσα τὴ φωνὴ τῆς κυρίας... Ἐχω, δυστυχῶς, τὸ ἐλάττωμα νὰ εἶμαι περιεργός... Κοντοστάθηκα, λοιπὸν, καὶ ἀκούσα τὸ τέλος τῆς συνομιλίας σας...

— Ὅα σὰς ἀκούσω μὲ ἐνδιαφέρον, κυρία, εἶπε ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς.

ἱურισε πρὸς τὴ Φαύστα καὶ προσέθεσε:

— Κυρία, ἂν ἤξερα ὅτι τὰ λόγια μου θὰ γίνονταν ἀφορμὴ γιὰ νὰ σὰς στήσουν αὐτὴ τὴν παγίδα, θὰ προτιμοῦσα νὰ κοψῶ τὴ γλῶσσα μου παρά νὰ μιλήσω. Σκέφτηκα, λοιπὸν, ὅτι ἐπρεπε νὰ ἐπανορθώσω τὸ σφάλμα μου καὶ γι' αὐτὸ βρισκομαι ἐδῶ.

Στὸ διάστημα αὐτό, ὁ Ἐσπινόζα σκεφτόταν:

«Πρέπει νὰ κάμουμε μὲ κάθε θυσιά αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο δικό μας. Καὶ νομίζω πῶς ὁ καλύτερος τρόπος θὰ εἶναι νὰ φανῶ πῶς ἱπποτικός ἀπ' αὐτόν... Ἄν ἀποτύχω, τότε θὰ πρέπει νὰ τὸν ξεφορτωθῶμε τὸ συντομώτερον».

Ἡ Φαύστα εἶχε ξαναπάρει τὸ μεγαλοπρεπὸ ὄφος της.

— Ἱππότης, εἶπε μὲ τὴ μελωδικὴ φωνή της, ἕνας ἄνθρωπος σὰν καὶ σὰς δὲν θὰ μπορούσε νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ φερῇ διαφορετικά.

— Οἱ πράξεις σας δείχνουν τὴ μεγάλη εὐγένεια τῆς ψυχῆς σας, πρόσθεσε ὁ Ἐσπινόζα, ὑπερθεματίζοντας.

— Ἀ, κύριε, δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο μὲ συγκινεῖ τὰ λόγια σας, εἶπε ὁ ἱππότης. Τὰ λόγια αὐτὰ μὲ κάνουν νὰ ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ μὲ ἀρνηθῆτε τις δύο μικρές χάρες πού θὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν μεγαλοψυχία σας.

— Μιλήστε, κύριε ντὲ Παρνταγιάν, ἀπάντησε ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς. Ἀν αὐτὸ πού θὰ μὲ ζητήσετε δὲν εἶναι ἀπραγματοποίητο, σὰς τὸ παραχωρῶ προκαταβολικά.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ ἱππότης, κάνοντας μιὰ βαθειὰ ὑπόκληση. Τὸ πρῶτο πράγμα πού θὰ σὰς ζητήσω, εἶναι νὰ ξαναγυρίσετε στὴν κυρία τὸ ἔγγραφο πού τῆς πῆρατε.

Ἡ Φαύστα δὲν εἶχε τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς θὰ ἀρνιόταν. Ἀλλ' ὁ Ἐσπινόζα δὲν εἶδε ποῖες ἦταν οἱ προθέσεις του. Εἶπε μόνον:

— Ἀς δοῦμε τὴ δεύτερη αἴτησι.

— Ἡ δεύτερη αἴτησι, συνέχισε ὁ Παρνταγιάν, εἶναι πῶς ἀπλή. Σὰς παρακαλῶ νὰ διαβεβαιώσετε τὴν κυρία, ὅτι μπορεῖ νὰ φύγῃ χωρὶς τὸ φόβο, ὅτι θὰ τῆς ἐπιτεθῶν στο δρόμο.

— Αὐτὰ εἶναι ὅλα, κύριε;

— Μὰ τὸ Θεό, ναι, εἶπε ὁ ἱππότης.

Χωρὶς νὰ διατάξῃ οὔτε στιγμή, ὁ Ἐσπινόζα ἀπάντησε:

— Κύριε ντὲ Παρνταγιάν, θὰ λυτῶμαι πολὺ ἂν σὰς ἀφῆνα νὰ βασανίζοσαστε ἀπὸ τις τύψεις καί, γιὰ νὰ σὰς δείξω πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἐκτίμησί μου σὲ σὰς, σὰς δίνω αὐτὸ τὸ ἔγγραφο.

Ἡ Φαύστα ἀνατρίχιασε, ἐνῶ ὁ Παρνταγιάν ἔκανε μιὰ βαθειὰ ὑπόκληση μπροστά στὸν Ἐσπινόζα.

— Σὰς εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, εἶπε, παίρνοντας τὸ ἔγγραφο.

Τὸ ἔδωσε κατόπιν στὴ Φαύστα.

— Πάρτε τὸ ἔγγραφο πού λίγο ἔλειψε νὰ χάσετε ἀπὸ τὴν ἀπερίσκεψιά μου, τῆς εἶπε.

Ἡ Φαύστα τὸν κύτταξε κατάπληκτη.

— Πῶς; εἶπε. Δὲν κρατᾶτε αὐτὸ τὸ ἔγγραφο;... Διασχίσατε ὁλόκληρη τὴ Γαλιλία καὶ τὴν Ἰσπανία, γιὰ νὰ τὸ πάρτε στὴν κατοχή σας... Καὶ τώρα πού τὸ ἔχετε στὰ χέρια σας, δὲν τὸ κρατᾶτε;

— Κυρία, ἀπάντησε ὁ Παρνταγιάν, ζήτησα αὐτὸ τὸ ἔγγραφο γιὰ σὰς. Μὲ ὑποτιμάτε κάνοντας τὴ σκέψι, ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ ἐπωφεληθῶ ἀπὸ τὴν εὐκαιρία πού μοῦ παρουσιάζεται.

— Δὲν πέρασε ποτὲ μιὰ τέτοια σκέψι ἀπὸ τὸ μυαλό μου, εἶπε ἡ Φαύστα. Ἀπὸ τὸν ὅτι θὰ μὲ ἐπιθυμοῦσε νὰ τοῦ ἀποδοῦναι, ὥστόσο, πῶς θὰ μπορέσετε νὰ τηρήσετε τὸ λόγο πού δώσατε στὸ βασιλεὺς τῆς Ναβάρρας.

— Κυρία, ἀπάντησε ὁ ἱππότης, νομίζω, ὅτι εἶχα τὴν τιμὴ νὰ σὰς τὸ πῶ. Ὅα, ὅτι εἶχα τὴν τιμὴ νὰ σὰς τὸ πῶ, δώσατε περιμένω τὴ στιγμή πού θὰ μὲ δώσετε μὲ τὴ θέλησί σας αὐτὸ τὸ χαρτί.

Ἡ Φαύστα ξανάβαλε τὸ ἔγγραφο στὸ στῆθος της, χωρὶς νὰ πῇ τίποτε ἄλλο.

Ὁ Ἐσπινόζα ἔκαμε τότε ἕνα βῆμα πρὸς τὸ μέρος της.

— Κυρία, εἶπε, ἔχετε τὸ λόγο μου.

— Σεῖς καὶ οἱ ἄνθρωποι σας μπορεῖτε νὰ φύγετε ἡσυχά ἀπὸ τὸ Ἀλκαζάρ.

Ἐνα ὀριαμδευτικὸ χαμογέλο φάνηκε στὰ χεῖλη τοῦ Παρνταγιάν. Κι' οἱ δύο ἐπιθυμίες του εἶχαν πραγματοποιηθῇ.

— Κύριε, εἶπε στὸ Μεγαλὸ Ἱεροεξεταστή, ἀποχτήσατε δικαιώματα στὴν εὐγνωμοσύνη μου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν εἶναι μιὰ ἀπλή ἐκδήλωσις ἀδρόφροσύνης.

— Τὸ ξέρω, ἀπάντησε ὁ Ἐσπινόζα. Κι' εἶμαι εὐτυχὴς γιατί κι' ἐγὼ πρόκειται νὰ σὰς ζητήσω κάτι.

«Καλὰ τὸ ὑποπτευόμουν, ὅτι ἡ γενναῖα δωρία του ἐκρυβε κάποια ὑστεροβουλία!» σκέφτηκε ὁ Παρνταγιάν.

Καὶ εἶπε δυνατὰ:

— Ἄν ἐξαρτάται ἀπὸ μένα, μπορεῖτε νὰ εἰσαίετε προκαταβολικά βέβαιος, ὅτι θὰ ἱκανοποιήσω κάθε ἐπιθυμία σας.

Ὁ Ἐσπινόζα, χωρὶς νὰ μετακινήθῃ ἀπὸ τὴ θέσι του, πῆρε μὲ τὸ πόδι ἕνα ὄρατο ἐλάτριο. Ὁλόκληρος ὁ τοῖχος τοῦ βᾶθους ὑποχώρησε ἀμέσως. Πίσω ἀπ' αὐτόν, βρισκόταν μιὰ εὐρύχωρη αἴθουσα. Κάμποσοι στρατιῶτες, ὠπλισμένοι μὲ πιστόλια, ἀρκεβούζια καὶ μακρεῖες λόγχες, στέκονταν ἐκεῖ.

— Εἴκοσι στρατιῶτες κι' ἕνας ἀξιωματικός, εἶπε ὁ Ἐσπινόζα, σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του.

Σ' ἕνα νεῦμα τοῦ Μεγάλου Ἱεροεξεταστοῦ, οἱ στρατιῶτες παραμέρισαν δεξιά κι' ἀριστερά κι' ὁ ἀξιωματικὸς τοὺς ἀνοίξε μιὰ πόρτα πού βρισκόταν στὸ βάθος. Ἐνας μεγάλος διαδρόμος, γεμάτος ἀπὸ στρατιῶτες, ἐμφανίστηκε πίσω ἀπ' αὐτήν.

— Ἐκατὸ ἄνδρες, εἶπε καὶ πάλι ὁ Ἐσπινόζα.

Ἐπειτα φώναξε πῶς δυνατὰ:

— Παῦ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι τῆς πριγκηπίσσης Φαύστας;

Γύρισε ταυτόχρονα στὸν ἱππότη:

— Κύριε ντὲ Παρνταγιάν, εἶπε, ἔχετε τὴν καλωσύνη ν' ἀνοίξετε τὴν πόρτα, ὅπου ἀκουμπάτε;

Ὁ ἱππότης τὴν ἀνοίξε ἀμέσως.

Πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα βρισκόταν τώρα ἕνα σιδερένιο κιγκλίδωμα.

Ἀκούστηκε, ξαφνικά, ἕνας ἤρπας κρότος καὶ τὸ δωμάτιο σκοτείνιασε ἀμέσως.

Ἐνα βαρὺ σιδερένιο κιγκλίδωμα, εἶχε σκεπάσει ὅλο τὸ ἀνοιγμα τοῦ παραθύρου.

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Καλάμπρ, ὁ Μονσερὺ κι' ὁ Σαῖν Μαλιν, ἐμφανίστηκαν στὸ διαδρόμο, πού ἦταν γεμάτος ἀπὸ στρατιῶτες.

— Κυρία, νὰ οἱ ἀκόλουθοί σας, εἶπε ὁ Ἐσπινόζα. Εἰσαίετε ἐλεύθερη.

Ἡ Φαύστα γύρισε στὸν ἱππότη καὶ τὸν ἀποχαιρέτησε μὲ μιὰ κίνησι τοῦ κεφαλοῦ.

— Χαίρετε, κυρία, ἀπάντησε ὁ Παρνταγιάν.

Ἡ Φαύστα διευθύνθηκε πρὸς τὴν ἐξοδὸς.

Ὁ Ἐσπινόζα βάδιζε πλὴν της.

Καθὼς περνοῦσαν ἀπὸ τὸ διαδρόμο, πού ἦταν γεμάτος ἀπὸ στρατιῶτες, ἡ Φαύστα εἶπε σιγὰ:

— Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ βγῇ ζωντανὸς ἀπὸ δῶ.

Ὁ Ἐσπινόζα, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἀνατρίχιασε.

— Ἀλλὰ, κυρία, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἐκινδύνευσε τὴ ζωὴ του πρὸς χάριν σας, ἀπάντησε.

Ἡ Φαύστα χαμογέλασε.

— Δὲν φανταζόμουν πῶς θὰ εἶχατε τὸσο εὐαίσθητη καρδιά, εἶπε.

Ὁ Ἐσπινόζα τὴν κύτταξε στὰ μάτια.

— Νομίζω πῶς τὸν ἀγαποῦσατε, κυρία, ψιθύρισε.

Ἦταν τώρα ἡ σειρά τῆς Φαύστας ν' ἀνατριχιάσῃ.

— Αὐτὸς θὰ ἦταν ἕνας λόγος παραπάνω γιὰ νὰ ἐπιθυμῶ τὸ θάνατό του, ἀπάντησε μὲ φωνὴ πού μόλις ἀκούστηκε.

Ὁ Ἐσπινόζα ἔκαμε μιὰ ὑπόκλησι σύμφωνα μ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς ἐθιμοτυπίας.

— Χαίρετε, κυρία, εἶπε. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ ξαναβροῦμαι πολὺ γρήγορα.

Ξαναγύρισε κατόπιν στὰ βήματά του. Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή, βρισκόταν καὶ πάλι κοντὰ στὸν γραφεῖο, εἶπε στὸν ἱππότη:

— Αὐτὸ τὸ γραφεῖο ἀπὸ τοὺς Ἀραβες, τῆς εἶναι φτιαγμένο ἀπὸ τοὺς Ἀραβες.

Ὅσο κι' ἂν ψάξετε, δὲν θὰ βρῆτε τὸ μούδι του στὸν κόσμον. Εἶναι ἕνα ἀληθινὸ

τεχνικὸ θαῦμα. Ἕνας ἄνθρωπος, ἀπὸ τὴ στιγμή πού μπαίνει ἐδῶ μέσα, βρίσκεται στὴν ἀπόλυτη διάθεσί μου. Χωρὶς νὰ ὑποπτευθῇ τὸ παραμικρὸ, ἔδωσα διαταγές πού ἐκτελέσθηκαν ἀμέσως καὶ ἀδουρά. Ὅα μποροῦσα, μ' ἕνα ἀπλό νεῦμα, πού θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ καταλαβθεῖ τὴ σημασία του νὰ σὰς κάμω νὰ ἐξαφανισθῇ σὲ τὴν στιγμή, γιατί τὸ πάτωμα, ὅπως κι' οἱ τοίχοι, κρῦβουν ἕνα σωρὸ μυστικὰ ἐλατήρια... Ὅα παραδεχθῆτε, νομίζω, ὅτι ὅλα ἔχουν συνδυασθῇ μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε κάθε ἀντίστασι κατατᾶναι περιττή.

— Παραδέχομαι, ἀπάντησε ὁ Παρνταγιάν, ὅτι εἰσαίετε ἀφθαστος στὸ νὰ στηνετε παγίδες.

Ὁ Ἐσπινόζα χαμογέλασε.

— Θέλω νὰ σὰς ἀποδείξω, ὅτι, ἂν ὑποχώρησα στὶς παρακλήσεις σας, τὸ ἔκανα μόνο καὶ μόνο ἀπὸ ἐκτίμησι σὲ σας. Καὶ τώρα σὰς ρατᾶ: Θέλετε νὰ συζητήσετε μαζί μου;

Τὸ ὄφος τοῦ Παρνταγιάν ἔγινε εἰρωνικό.

— Αὐτὸ εἶναι πολὺ! ἀπάντησε. Προσπαθεῖτε νὰ μὲ ἀποδείξετε, ὅτι εἶμαι στὴν ἀπόλυτη διάθεσί σας κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος μὲ ρωτᾶτε ἂν θέλω νὰ συζητήσω μαζί σας!... Ἡ ἐρώτησί σας εἶναι πολὺ παράξενη...

— Ἄν ἀρνηθῶ, οἱ ἄνθρωποι σας θὰ ριχτοῦν πάνω μου καὶ θὰ μὲ πετοσκόψουν, χωρὶς νὰ μπορέσω ν' ἀντισταθῶ... Ἄν, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, δεχθῶ, θὰ νομίσετε πῶς τὸ κάνω ἀπὸ φόβο.

— Μιλήστε σωστά, εἶπε ὁ Ἐσπινόζα.

Καί, γυρίζοντας στοὺς ἀνθρώπους του, πρόσταξε:

— Φύγατε! Δὲν σὰς χρειάζομαι πιά.

Οἱ στρατιῶτες ἔφυγαν ἀμέσως, ἀφίνοντας ὅλες τὶς πόρτες δλάνοιτες.

Ὁ Ἐσπινόζα ἔκαμε κατόπιν ἕνα νεῦμα. Ὁ δομινικανὸς κι' οἱ δύο κολασσοὶ ἐξαφανίστηκαν ἐπίσης.

Τὴν ἴδια στιγμή, τὰ σιδερένια κιγκλιδώματα, πού ἔφρασαν τὸ παράθυρο καὶ τὴν πόρτα, χάθηκαν ὡς διὰ μαγείας.

Κύριε ντὲ Παρνταγιάν, συνέχισε ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστὴς, θέλησα νὰ σὰς ἀποδείξω, ὅτι ἡμῶνα σὲ θέσι νὰ συντριψῶ κάθε ἀντίστασί σας. Καὶ τώρα σὰς ξαναρωτῶ: Θέλετε νὰ συζητήσετε μαζί μου;

— Καί γι' αὐτὸ ὄχι; εἶπε ὁ Παρνταγιάν.

— Δὲν εἰσαίετε ἐχθροί, συνέχισε ὁ Ἐσπινόζα. Ὅα μπορούσαμε, μάλιστα, νὰ γίνουμε φίλοι. Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ καταφέρουμε νὰ συνεννοηθῶμε. Σ' ὅποιαδήποτε περίπτωσι, ὅμως, σὰς δίνω τὸ λόγο μου, ὅτι θὰ βγῆτε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀνάκτορο τὸ ἴδιο ἐλεύθεροι, ὅπως μπήκατε. Θέλω

Οι θησαυροί του Κιντ

Η ιστορία των θησαυρών του πειρατού Κιντ είναι από τις καταπληκτικότερες που αναφέρονται τα παλιά χρονικά. Ο Ουίλλιαμ Κιντ είχε γεννηθεί στην Αγγλία και ήταν γιος ενός προτεστάντου παστορός, που τον προώριζε για διάδοχο του και δεν είχε αφήσει να διαβάσει άλλο βιβλίο εκτός από τη Βίβλο. Αυτό δεν τον εμπόδιζε, όμως, να ακολουθήσει την κλίση του προς τη θάλασσα. Στο επαγγελματικό του, χάρις στις έμφυτες ικανότητές του, προώδεσε πολύ γρήγορα. Έπειτα από λίγα χρόνια, κυβερνούσε ένα δικό του πλοίο και είχε ένα ιδιόκτητο σπίτι στη Νέα Υόρκη, όπου είχε εγκαταστήσει τη γυναίκα και τα παιδιά του. Αργότερα, μάστιγα, έφτιαξε ένα οτολιόκο από μικρά μεταλλικά σκάφη που διέσχισαν τις θάλασσες του Νέου Κόσμου, μεταφέροντας εμπορεύματα από το ένα λιμάνι στο άλλο.

Κάθε άλλος, αντί θείου του, θα ήταν ένθυσιασμένος. Ο Κιντ ώνειρευόταν, όμως, να αποκτήσει αμύθητους θησαυρούς και παρπονιόταν ολοένα πως ή τυχρή δεν τον είχε ευνοήσει.

Η ευκαιρία για να πραγματοποιήσει το όνειρό του του παρουσιάσθηκε το 1695, όταν ο Άγγλος διοικητής της Μασαχουσέτης Λόρδος Μπέλλαμοντ, που ήταν φίλος του, του ανέθεσε να καταδιώξει τους πειρατές που λυμαίνονταν τις θάλασσες του Νέου Κόσμου.

Η καταδίωξη της πειρατείας ήταν επικερδής επάγγελμα εκείνη την εποχή. Γιατί τα πειρατικά πλοία που συλλαμβάνονταν και κάθε τι που βρισκόταν πάνω σ' αυτά περνούσαν ως λεία στην κατοχή του νικητού.

Ο Λόρδος Μπέλλαμοντ, λοιπόν, που ήταν ταυτόχρονα και επικερδής, συνέστησε μια εταιρεία που τα μέλη της ανέλαβαν να χρηματοδοτήσουν τον Κιντ στην επιχείρησή του. Κάθε συνεταίρος θα είχε κατόπιν ένα ψωμίκο ποσοστόν από τα κέρδη. Ο Κιντ διέθεσε για το σκοπό αυτό το καλύτερο από τα πλοία του, την «Περιπέτεια», το εξοπλίσει με καινούργια κανόνια κι εφόδου επιδίωξε σ' αυτό 150 άνδρες που τους διάλεξε με προσοχή, ξεκίνησε για τη μεγάλη επιχείρησή του.

Αλλά, αντί για τη θάλασσα των Άντιλλων, που θαπρεπε να ήταν το πεδίο της δράσεώς του, διευθυνθήκε στη... Μαδέρα, όπου έκαμε μια μεγάλη προμήθεια από εκλεκτό κρασί. Παρέκαμψε κατόπιν το ακρωτήριο της Καλής Έλπίδος και κατέληξε σε μια μικρή νήσο του Περιοικού Κόλπου. Εκεί συγκέντρωσε τους ναύτες του και τους εξέθεσε το σχέδιό του. Είχαν ένα κανονικό διπλώμα που, αν τα εκμεταλλεύονταν όπως έπρεπε, θα τους έκανε γρήγορα πλούσιους. Και το πράγμα ήταν πολύ εύκολο. Αντί να καταδιώκουν τους πειρατές, θα γίνονταν οι ίδιοι πειρατές!

Όλοι έμειναν σύμφωνοι και υπόγραψαν το πρακτικό που τους παρουσίασε ο Κιντ. Αυτό το πρακτικό έλεγε τα εξής: «Κάθε ένας από τους άνδρες του πληρώματος είχε δικαίωμα σε 10η μερίδα φαγητών και ποτών. Τα φαγητά θα έσβυναν υποχρεωτικά στις οκτώ το βράδυ. Καμιά γυναίκα δεν είχε θέση στο πλοίο. Οι διαφορές θα λύνονταν στην χηρά με το πιστόλι ή το ξίφος. Γι

έρδες μέσα στο πλοίο απαγορεύονταν. Εκείνοι από το πλοίο που έπαιζαν όργανο είχαν δικαίωμα αναπαύσεως το Σάββατο». Οι πειρατές, αφού γλεντοκόπησαν κάμποσο καιρό, άρχισαν να περπατούν το έργο τους. Στο ταξίδι του γυρισμού στις θάλασσες του Νέου Κόσμου δεν έκαναν διακομίστα στα πλοία που συναντούσαν. Όποιος δούλεψε κι αν ήταν η εθνικότητά τους, ριχνόνταν πάνω τους κι η τύχη τους ευνοούσε πάντα.

Αλλά δεν έπρεπε να υπάρχει κανείς που να μπορεί να καταγγείλει τον Κιντ και τους συντρόφους του. Κι ο τρομερός πειρατής είχε βρει ένα αλάνθαστο μέσον γι' αυτό. Έξωντρε ολόκληρο το πληρώμα των πλοίων που έπεφταν στην εξουσία του. Να ποια ήταν η μέθοδός του: Έδενε πισθάγκωνα τα δυστυχισμένα θύματα και τα έβαζε να τρέζουν πάνω σε μια σανίδα ραχή με το ξίφος του. Οι δυστυχισμένοι αναγκάζονταν έτσι να περπατήσουν στη θάλασσα όπου πνιγόνταν.

Είχε αρχίσει τώρα να ξεπαστρεύει και τους συντρόφους του. Κάθε τόσο, έπαιρνε μερικούς απ' αυτούς κι' έθωναν με μια βάρκα σε κάποια έρημη ακτή για να κρύβουν ένα μέρος από τους θησαυρούς. Αλλά γύριζε πάντα μόνος κι' έλεγε στερεότυπα: «Τους άφησα για να φυλάνε το θησαυρό που κρύψαμε».

Οι άλλοι δεν υποπεύονταν τίποτα. Αλλά, κάποτε, ο τιμωρός του πλοίου, που λεγόταν Μούρ, μαντεύει την αλήθεια.

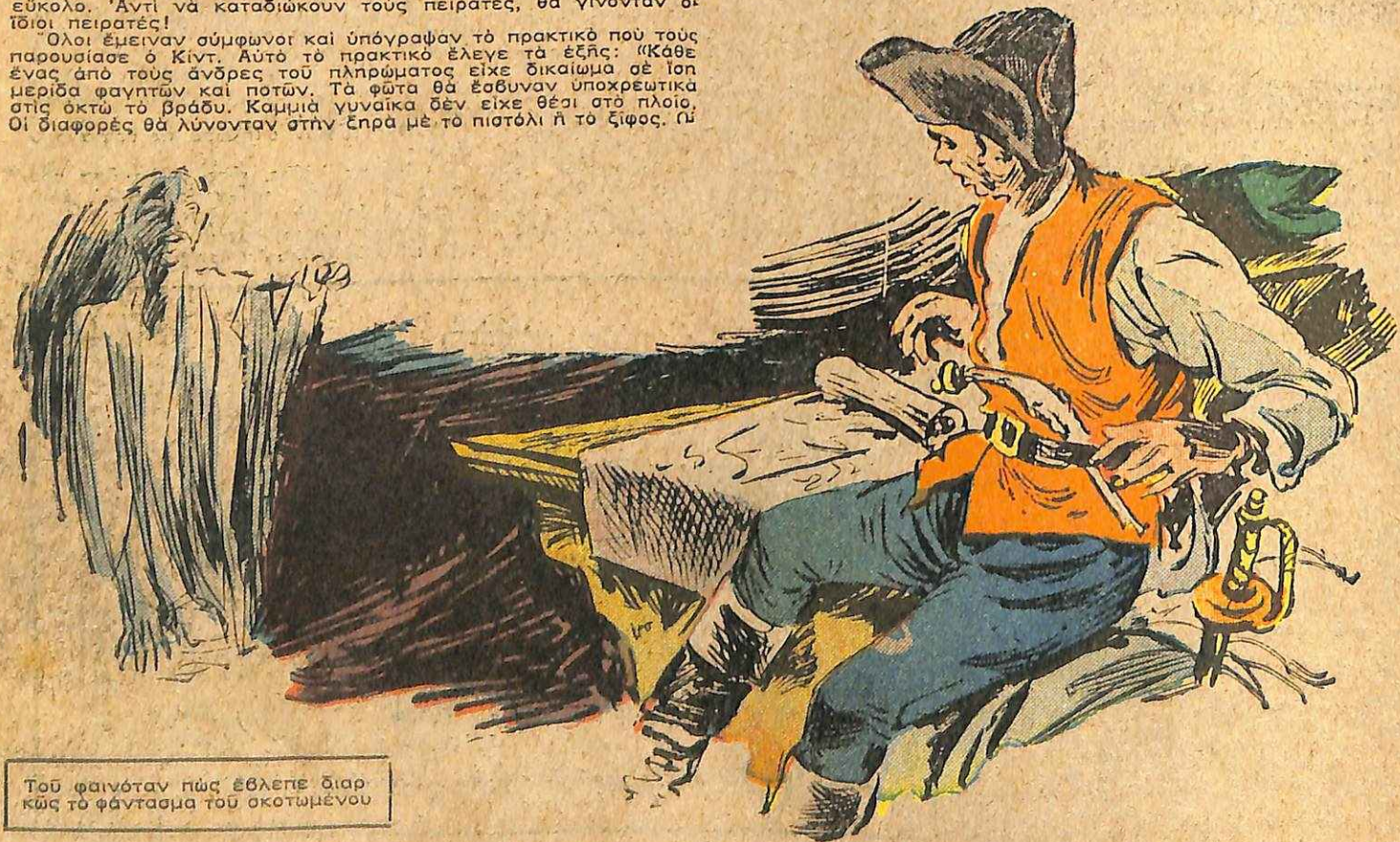
«Πλοίαρχε, είπε στον αρχηγό του, είσαι ένα θωρημένο σκουλήκι. Ο Κιντ φρύαζε από το κακό του. Και, χωρίς να χάσει καιρό, σηκώνει ένα σιδερένιο λαστάρι κι' ανοίγει το κεφάλι του Μούρ. Πράγμα παραξένο. Ο άνθρωπος αυτός που είχε κάμει εκατοντάδες εγκλήματα ως τότε, άρχισε να αισθάνεται τύψεις για ένα, γιατί του φαινόταν πως έβλεπε παντού το φάντασμα του σκοτωμένου.

Του κάκου άλλαζε την καμπίνα του και του κάκου έβαζε τους ναύτες να πλένουν κάθε μέρα τις σανίδες του καταστρώματος τρέχει κάτω. Τον έβλεπε πάντα μπροστά του!

Μια μέρα, τέλος, ο Κιντ έμαθε πως ο Λόρδος Μπέλλαμοντ τον είχε επικρίνει ως πειρατή καθώς και τους συντρόφους του. «Μην ανησυχείτε, είπε στους ναύτες του. Ο Μπέλλαμοντ είναι από τους ανθρώπους που αγοράζονται και πουλιούνται. Θα τον υποκώσω με χρυσάφι και θα ακυρώσει την επικρίσή μας».

Και, χωρίς να διορθώσει, έτρεξε στη Νέα Υόρκη. Εκεί τον έπιασαν και τον ώδηγησαν στις φυλακές. Η δική του έγινε στις αρχές του 1700 και καταδικάστη σε θάνατο. Η εκτέλεσή του έγινε έπειτα από λίγον καιρό. Τον κρέμασαν με μια αλυσίδα από ένα φανόρι κοντά σε μια από τις γέφυρες του Ταμέσβα. Αλλά οι θησαυροί του τι είχαν απογίνει;

Όλες οι έρευνες που έγιναν από διάφορους όμιλους έμειναν χωρίς αποτέλεσμα.

Του φαινόταν πως έβλεπε διαρκώς το φάντασμα του σκοτωμένου

Ο ΤΑΝ ό 'Ιούλιος Βέρν έγραφε το περίφημο μυθιστόρημά του «20.000 λέυγαι υπό την θάλασσαν», το 1870, άφισε να καλύψει ελεύθερα, σε πολλά σημεία, ή άχαλίωτη φαντασία του. Ένα απ' αυτά τα σημεία είναι ή έπίθεσι ενός πελώριου χταποδιού έναντιον δύο δυτών που βρίσκονταν στο βυθό του ώκεανού.

Αυτή λοιπόν ή σκηνή δυσκόλεψε άφάνταστα τους τεχνικούς του Χόλλυγουντ, όταν το μυθιστόρημα του Βέρν γυρίσθηκε τελευταίως σε φίλμ «σινεμασκόπ» από τον Γουόλτ Ντίσνεϋ.

Την εποχή που γράφτηκε το μυθιστόρημα δεν ήξερε κανείς να υπάρχουν τέτοια τερατώδη χταπόδια, σαν έκείνο που περιγράφει ό Βέρν. Αργότερα άστόσο, οι ώκεανολόγοι συγκέντρωσαν στοιχεία που καθιστούν πιθανή την ύπαρξη τέτοιων τεράτων, με βάρος πάνω από 20 τόνους και ή πλοκάμους 30 μέτρων!

Παρ' όλα όμως τα τέλεια τεχνικά μέσα που διαθέτει το Χόλλυγουντ, ήταν δύσκολη ή αναπαράστασι ενός τόσο πελώριου χταποδιού. Γι' αυτό, οι τεχνικοί του Ντίσνεϋ περιορίσθηκαν άναγκαστικά σ' ένα ψεύτικο χταπόδι βάρους 2 τόνων.

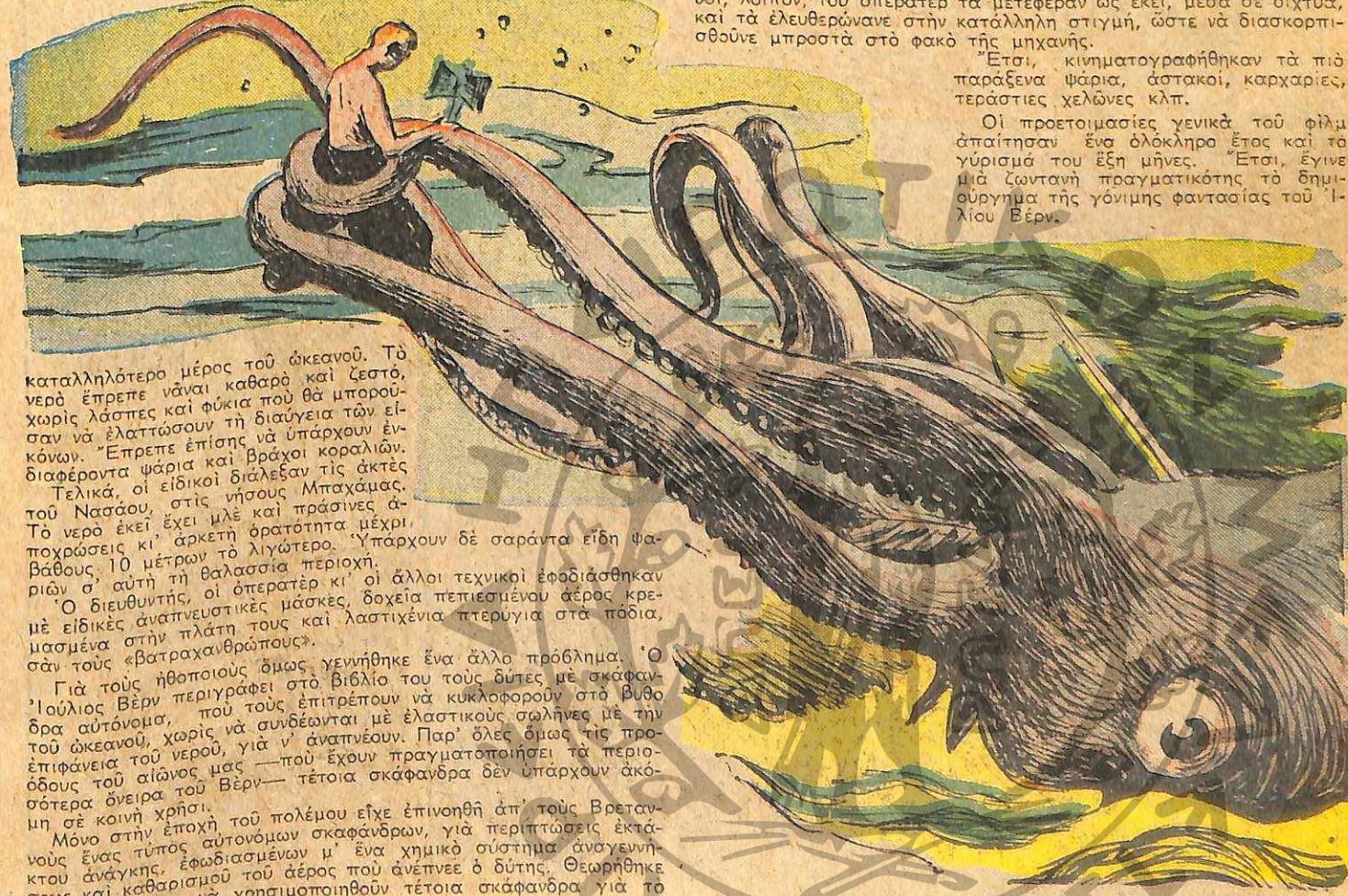
Χρειάσθηκαν δέ έξη βδομάδες για να το σκαρώσουν! Το σώμα του ήταν φτιαγμένο από λάστιχο, άσταλίνα έλατήρια, εύλγιστους σωλήνες, ύφασμα από γυάλινες ίνες και πλαστική ύλη. Μέσα σ' αυτό βρισκόταν ένας πολύπλοκος μηχανισμός που του επέτρεπε ν' ανεβοκατεβαίνει και να κινείται έμπρός και πίσω. Όλες οι κινήσεις του σώματος, των πλοκάμων και των ματιών του γίνονταν με υδραυλική πίεσι.

Κάθε πλοκάμος ζύγιζε 80 κιλά, είχε διάμετρο 40 πόντων στη βάση του και 4 πόντων στην άκρη και μπορούσε να κουλουριασθή με τέλεια φυσικότητα. Ήσαν δέ όλοι κρεμασμένοι σε χορδές πιάνου, για να συγκρατηθεί το τόσο βάρος τους.

Είκοσιόκτ' τεχνικοί τους χειρίζονταν από άπόστασι 15 μέτρων μ' ένα ηλεκτρονικό μηχανήμα. Αφού εξασκήθηκαν επί πολλές ημέρες, έγιναν έπιτέλους ικανοί να τυλίγουν ένα πλοκάμο γύρω απ' το σώμα ενός ήθσοποιού, με την ταχύτητα και την επιδεξιότητα που πεταίει το «λάσσο» του ένας καου-μπού...

Για τις σκηνές του φίλμ που γυρίσθηκαν στο στούντιο, είχε κατασκευασθή μια τεραστία στέρνα, μήκους 50 μέτρων, πλάτους 30 και βάθους 4 περίπου.

Οι περισσότερες όμως υποβρύχιες σκηνές έπρεπε να γυριστούν σε πραγματική θάλασσα. Οι ειδικοί λοιπόν ψάξαν να βρουν το

καταλληλότερο μέρος του ώκεανού. Το νερό έπρεπε να είναι καθαρό και ζεστό, χωρίς λάσπες και φύκια που θα μπορούσαν να ελαττώσουν ή διαύγεια των εικόνων. Έπρεπε επίσης να υπάρχουν ένκόπων. Διαφέροντα ψάρια και βράχοι κοραλιών.

Τελικά, οι ειδικοί διάλεξαν τις άκτες του Νασάου, στις νήσους Μπαχάμας. Το νερό εκεί έχει μέλε και πράσινες άποχρώσεις κι' αρκετή όρατότητα μέχρι ποχρώσεις 10 μέτρων ή λιγώτερο. Υπάρχουν δέ σαράντα είδη ψαριών σ' αυτή ή θάλασσα περιοχή.

Ο διεθυντής, οι όπερατέρ κι' οι άλλοι τεχνικοί εφοδιάσθηκαν με ειδικές αναπνευστικές μάσκες, δοχεία πεπιεσμένου άερος κρεμασμένα στην πλάτη τους και λάστιχένια πτερύγια στα πόδια, σαν τους «βατραχανθρώπους».

Για τους ήθσοποιούς όμως γεννήθηκε ένα άλλο πρόβλημα. Ο 'Ιούλιος Βέρν περιγράφει στο βιβλίο του τους δυτες με σκάφανδρα αυτόνομα, που τους επιτρέπουν να κυκλοφορούν στο βυθό της θάλασσας, χωρίς να συνδέονται με έλαστικούς σωλήνες με την επιφάνεια του νερού, για ν' αναπνέουν. Παρ' όλες όμως τις προσπάθειες του αϊώνος μας —που έχουν πραγματοποιήσει τα περισσότερα όνειρα του Βέρν— τέτοια σκάφανδρα δεν υπάρχουν ακόσότερα όνειρα του Βέρν.

Μόνο στην εποχή του πολέμου είχε έπινοηθή απ' τους Βρετανούς ένας τύπος αυτόνομων σκαφανδρών, για περιπτώσεις έκτακτου ανάγκης, εφοδιασμένων μ' ένα χημικό σύστημα άναγνωσης και καθαρισμού του άερος που άνεπνευε ο δυτης. Θεωρήθηκε όμως επικίνδυνο να χρησιμοποιηθούν τέτοια σκάφανδρα για το φίλμ.

Τέλος, έπειτα από άρκετών μηνών έρευνες και προσπάθειες,

Ο βυθός του ώκεανού στην όθόνη

έπινοήθηκε ένα όλόσωμο έλαστικό σκάφανδρο, με μια περίεργα λαία δύτου και με μια αναπνευστική συσκευή με πεπιεσμένο άερα. Ήταν το πρώτο πρακτικό αυτόνομο σκάφανδρο. Το συνολικό βάρος του έφτανε τα 200 κιλά. Για να διατηρήσουν δέ την ισορροπία τους οι δυτες που το φορούσαν, έπρεπε ν' έχουν προσσυσμμένες κάτω απ' τις μπότες τους μολυβένιες σόλες βάρους 30 κιλών.

Το κυριώτερο παράπονο των δυτών, που μεταχειρίσθηκαν αυτά τα βαρύτατα σκάφανδρα, ήταν πως πάγωναν μέσα σ' αυτά, παρ' όλη ή σχετικά ύψηλή θερμοκρασία της θάλασσας. Φορούσαν λοιπόν μακρυά εσώρουχα και χοντρές μάλλινες κάλτσες, για να τους κρατάνε ζεστάσια.

Ένα άλλο ειδικό «σκάφανδρο» έπινοήθηκε για την κινηματογραφική μηχανή, για να την προφυλάσσει τελείως απ' το νερό και την εξωτερική πίεσι. Όλοι οι χειρισμοί της γίνονταν απ' έξω, με ηλεκτρικά κουμπιά.

Ο χρόνος του γυρισματος των υποβρυχίων σκηνών δεν έπιτρεπόταν να περάσει τα 55 λεπτά της ώρας, τα 20 δέ απ' αυτά καταναλισκόταν μονάχα για την κατάδυσι και την ανάδυσι.

Όσο για το φωτισμό, δεν ήταν δυνατόν βέβαια να χρησιμοποιηθούν μέσα στο νερό οι συνηθισμένες λάμπες με βολταϊκό τόξο των κινηματογραφικών στούντιο. Το γύρισμα έγινε λοιπόν μόνο με το ήλιακό φώς, που εισχωρούσε στη θάλασσα, μέχρι βάθους 10 μέτρων. Γι' αυτό δεν γυρίσθηκαν σε μεγαλύτερο βάθος οι σκηνές του φίλμ.

Ένα άλλο πρόβλημα δημιούργησαν... τα ψάρια! Ένώ ύπηρχαν άφθονα εκεί γύρω, χάνονταν σχεδόν όλα μόλις βουτούσαν στο νερό τα συνεργεία της κινηματογραφικής! Στο τέλος, βρέθηκε κι' εδώ μια λύσι: Οι ίθαγενείς ψαράδες πιάσανε προηγουμένως χιλιάδες ψάρια και φρόντισαν να τα διατηρήσουν ζωντανά. Οι βοηθοί, λοιπόν, του όπερατέρ τα μετέφεραν ως εκεί, μέσα σε δίχτυα, και τα έλευθερώνανε στην κατάλληλη στιγμή, ώστε να διασκορπισθούνε μπροστά στο φακό της μηχανής.

Έτσι, κινηματογραφήθηκαν τα πιο παράξενα ψάρια, άστακοί, καρχαρίες, τεραστίες χελώνες κλπ.

Οι προετοιμασίες γενικά του φίλμ άπαιτήσαν ένα όλοκληρο έτος και τα γύρισμά του έξη μήνες. Έτσι, έγινε μια ζωντανή πραγματικότητα ή δημιουργία της γόνιμης φαντασίας του 'Ιλιου Βέρν.

Κάθε πλοκάμος ζύγιζε 80 κιλά και μπορούσε να κουλουριασθή με τέλεια φυσικότητα γύρω από το σώμα ενός ήθσοποιού...

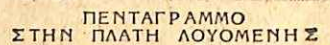
ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΣΚΗΝΗ 1η

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Γρηγόρη μου,

ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ: Σε τί ὄνομα, κύριε;

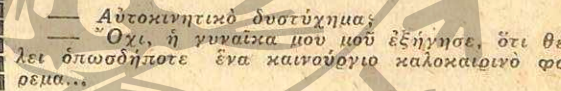
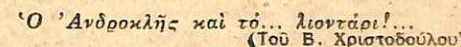
Βα-
βαί παπαί, Ιαταταί!...
ΑΥΛΑΙΑ
Ε. ΓΙΑΝ-

ΦΙΛΙ ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

F. FIAN =

«Ἄν ἡμῶνα γυναῖκα, ὅ
γα νὰ ἐπαίνῳ σ' ἔναντι τῶν ἄντρα τὶς γυ
ναῖκες ποὺ δὲν γνωρίζω καὶ νὰ ξέρω. Ο
τηγορῶ τὶς γυναῖκες πολὺ καλὰ, ὅτι ἡ μί
ἄνδρες ξέρουν πολὺ καλὰ, ὅτι ἡ μί
γυναῖκα εἶναι ὁ φυσικὸς ἐχθρὸς ὁ
λὼν τῶν ἄλλων καὶ δὲν εἶναι ἀπα
ραίτητο νὰ τοὺς τὸ τονίζουν ἢ ν

ΟΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ;

Έχουμε όλοι στὸν ὄργανισμό μας κερκινώδη κύτταρα

Οἱ ἔρευνες γιὰ τὰ αἷτια καὶ τὴν θεραπεία τοῦ καρκίνου, ὡδήγησαν τοὺς ἐπιστήμονες σ' ἓνα καινούριο δρόμο: τὴν πιθανὴν σχέση τῆς ἀσθενείας αὐτῆς μετὰ τὴν ἀνθρώπινη συγκίνησις, μετὰ τὴς διαταραχῆς τοῦ ψυχικοῦ κόσμου.

Ἰδίως, οἱ ἐρευνῆται ἀναζητήσαν τὴν ἀπάντησιν στὰ ἐξῆς βασικὰ ἐρωτήματα:

1) Ἡ στενωπὴ γενικῶς ἀποτελεῖ μίαν σπουδαίαν αἷτια τοῦ καρκίνου;

2) Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀσθενοῦς στὴ ζωὴ ἐπηρεάζει τὴν ταχύτητα ἐξελίξεως τῆς ἀσθενείας, καὶ συνεπῶς τὸν καιρὸ πού τοῦ μένει ἀκόμη νὰ ζήσει;

3) Ὁ καρκίνος προσβάλλει αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ὄργανο τοῦ σώματος, ἀναλόγως τῶν συναισθηματικῶν προβλημάτων πού βασανίζουν τὸν ἀσθενῆ;

4) Ἐχουμε ὅλοι στὸν ὄργανισμό μας κερκινώδη κύτταρα, πού παίρνουν ὅμως κακοήθη καὶ ἐπικίνδυν μορφή, μόνον ὅταν ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ κάποιο ψυχικὸ παράγοντα;

Ὡς τὸν τελευταῖο καιρὸ, οἱ γιᾶτροι θεωροῦσαν τὸν καρκίνον σάν μίαν καθαρῶς ὀργανικὴ πάθησιν, στὴν ὁποία δὲν παίζανε ρόλο οἱ ψυχικὲς συγκινήσεις, κι ἡ ὁποία ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα στὸ θάνατο, ἀν μείνῃ δίχως θεραπεία.

Τώρα ὅμως ξέρουν πὼς δὲν συμβαίνει πάντα αὐτὸ. Ὑπάρχουν περιπτώσεις κερκινοπαθῶν, πού ἔγιναν τελειῶς καλά, χωρὶς νὰ υποβληθοῦν σὲ θεραπεία, ἢ ἔζησαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἰδία ἀκριβὴς θεραπεία φέρνει πολὺ διαφορετικὰ ἀποτελέσματα σὲ δύο πάσχοντες μετὰ τὸν ἴδιο βαθμὸ ἀσθενείας.

Οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς ὡδήγησαν στὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ὁ χαρακτήρας, ἡ προσωπικότης τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπηρεάζει κατὰ κάποιον τρόπο τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀσθενείας.

Ἡ θεωρία αὕτη ἐξελέγχθηκε κατόπιν πειραματικὰ σὲ διαφορῶς κλινικῆς καὶ νοσοκομεία. Σ' ἓνα νοσοκομεῖο παλαιῶν πολέμων, οἱ γιᾶτροι συνέκριναν μετὰς τοὺς δύο ὁμάδες ἀπὸ 25 κερκινοπαθεῖς. Στὴ μίαν ὁμάδα ὁ καρκίνος παρουσίαζε γρήγορη ἐξέλιξιν καὶ στὴν ἄλλη ἀργή — μολοντί καὶ στίς δύο ἐφαρμόζοντο ἡ ἰδία ἀκριβὴς θεραπεία.

Ἡ ψυχολογική, λοιπόν, μελέτη τους, ἀπέδειξε, ὅτι οἱ ἀρρωστοὶ τῆς πρώτης ὁμάδος ἦσαν τύποι ὑπερευαίσθητοι. καὶ κλεισμένοι ἐπὶ ἑαυτοὺς. Δὲν ξεθύναν ἐκδηλώνοντας τὴς ψυχικῆς διαταραχῆς τους. Καὶ ἀγωνιζοῦσαν συνεχῶς γιὰ τὴν ἀρρώστειά τους.

Ἀντίθετα, τὰ μέλη τῆς δεύτερης ὁμάδος φώναζαν, κλαίγαν, ἄφηναν νὰ ξεσπάσῃ ὅτι ὑπῆρχε στὴν ψυχὴ τους. Οἱ περισσότεροι δὲ ἀπ' αὐτοὺς, δειχνανε κατὰ διαφόρους τρόπους, ὅτι δὲν θωροῦσαν τὴν κατάστασιν τους τόσο σοβαρῶς, ὥστε

τὴν παρίστανε ὁ γιᾶτρος.

Ἀπ' αὐτὲς τὴς παρατηρήσεις, οἱ γιᾶτροι ἐβγαλὸν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ παρατεταμένη ψυχικὴ καταπόνησις, μπορεῖ νὰ ἐπιταχύνῃ σημαντικὰ τὸ ρυθμὸ ἐξελίξεως τοῦ καρκίνου.

Ἐκεῖ, ἀλλοστὲ, διατυπώθη, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ θεωρία, ὅτι ὁ φόβος, ἡ ἀγωνία, ἡ ψυχικὴ ὑπερέτασις, προκαλοῦν μεγάλῃ σωματικὴ καταπόνησιν, κι' ὅτι ἡ καταπόνησις αὕτη εἶναι μίαν ἀπὸ τὴς κυριώτερες αἷτιες ὁλῶν τῶν ἀσθενειῶν, γιὰτὶ ἀνατρέπει τὴ χημικὴ ἰσορροπία τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τὴν ἀρμονικὴ λειτουργία τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων.

Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ καρκίνος τοῦ αἵματος (λευχαιμία) ἐπηρεάζεται αἰσθητὰ ἀπὸ τὴν κορτιζόνη καὶ τὴν ὁρμόνη ΑΣΤΗ, ἔχουν σοβαροὺς λόγους οἱ γιᾶτροι νὰ υποπτεύονται μίαν στενὴν σχέση μετὰς καταπονήσεως καὶ καρκίνου.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ μεγάλῃ πλειονότης τῶν πάσχοντων ἀπὸ λευχαιμία εἶναι ἐνήλικοι, πού ἔχουν περάσει ζωὴ δυστυχισμένη. Οἱ γιᾶτροι, λοιπόν, πιστεύουν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς συμπτώσεως, ἀλλ' ὅτι ὁ ψυχικὸς παράγων συνένετειν στὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀρρώστειας τους.

Ἡ θεωρία τῆς σχέσεως τοῦ καρκίνου μετὰ τὸν ψυχικὸν κόσμον, ἐνισχύεται κι' ἀπὸ τὴς ἰδιοτροπίας πού παρουσιάζει κάποτε αὕτη ἡ ἀσθένεια. Σ' ἓνα ἐπιστημονικὸ περιοδικό, ἀναφέρθησαν 310 περιπτώσεις κερκινωδῶν ὄγκων, πού ὑποχώρησαν μόνοι τους μετὰ τὸν καιρὸ, ἀντὶ νὰ μεγαλώσουν. Μάλιστα, ἀρκετοὶ ἀπ' αὐτοὺς, ἐξαφανίσθηκαν τελείως, κατὰ μυστηριώδη τρόπο.

Ἐνῶς ἀνδρας μετὰ καρκίνον τοῦ στομάχου πέθανε 2 1/2 χρόνια μετὰ τὴ διάγνωσιν καί, στὴ νεκροψία του, δὲν βρέθηκε κανένα ἴχνος καρκίνου. Μία γυναίκα ἔζησε 20 χρόνια, μολοντί εἶχε πάθει καρκίνον τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, κι' ὅταν πέθανε, δὲν παρουσίαζε πιά οὔτε ἴχνος κερκινώδους ὄγκου. Ὡστόσο, καὶ στίς δύο περιπτώσεις, ἀπεκλείετο λάθος στὴν ἀρχικὴ διάγνωσις.

Ἐξακριβώθηκε, ἐξ ἄλλου, ὅτι τὰ 20 % τῶν γυναικῶν, πού ἔχουν καρκίνον τοῦ στήθους, καὶ πού δὲν ὑποβάλλονται σὲ καμμίαν θεραπεία, βρίσκονται ἀκόμη στὴ ζωὴ μετὰ 5 χρόνια. Τὸ ἴδιο ἰσχύει γιὰ τὰ 10 % τῶν πάσχοντων ἀπὸ λευχαιμία ἢ ἀπὸ καρκίνον τῆς κόπτης. Σὲ περιπτώσεις δὲ καρκίνου τῶν λεμφικῶν ἀδένων, ὁ ἀσθενὴς μπορεῖ νὰ ζῇσιν ἓνα χρονικὸ διάστημα πού κυμαίνεται ἀπὸ λίγους μῆνες ἐμέχρι 22 χρόνια.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴς παρατηρήσεως αὐτῆς, λοιπόν, οἱ ἐρευνῆται διατύπωσαν μίαν νέα ἀποψιν γιὰ τὸν καρκίνον. Παραδέχονται δηλαδὴ πὼς εἶναι μίαν πάλιν τῶν αἰμυντικῶν δυνάμεων τοῦ ὁργανισμοῦ μετὰ τὰ κερκινώδη κύτταρα.

Ἄν ὑπερισχύουν οἱ πρώτες, κατατροπώνεται ὁ καρκίνος, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιβραδύνεται τόσο ἡ ἐξέλιξιν του, ὥστε ὁ ἀσθενὴς ζῇ 10 ἢ 20 χρόνια ἀκόμα.

Φαίνεται μάλιστα, ὅτι ὅλοι ἔχουμε μέσα μας, ἓνα ἀριθμὸν κερκινωδῶν κυττάρων, ἀλλ' ὁ αἰμυντικὸς μηχανισμὸς τοῦ σώματός μας δὲν τ' ἀφίνει νὰ ἐξελιχθοῦν καί, γι' αὐτὸ, δὲν ὑποπευόμαστε καθόλου τὴν παρουσία τους.

Σύμφωνα μετὰ μίαν στατιστικὴν τοῦ διακεκριμένου κερκινολόγου δόκτορος Σ. Ἐντουαρντς, οἱ νεκροψίες σὲ ἀνθρώπους πού πέθαναν ἀπὸ διάφορες ἄλλες αἷτιες, ἀπέδειξαν, ὅτι πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν ἓνα καρκίνον σὲ στάσιμην κατάστασιν ἐπὶ 20 ἢ 30 χρόνια, μολοντί ἀγνοοῦσαν τελείως τὴν ὑπαρξίν του. Μόνο στὰ 20 % τῶν περιπτώσεων τὰ κερκινώδη κύτταρα ἐξελίσσοντο τόσο ὥστε νὰ χρειάζεται θεραπεία. Στίς περισσότερες δὲ ἀπὸ τὴς περιπτώσεις αὐτῆς, εἶχε παίζει σπουδαῖο ρόλο ὁ ψυχικὸς παράγων.

Ἄλλες ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσες παρατηρήσεις ἔγιναν σὲ ψυχοπαθεῖς, πού ἐπάσχον συνεχῶς ἀπὸ καρκίνον. Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς ξαναβρέθηκαν τὰ λογικά τους καὶ ξαναγύρισαν στὸν πραγματικὸν κόσμον, μετὰ τὴς στενωπῆς τους καὶ τὰ προβλήματα τους, παρουσίασαν ἀμέσως χειρότερον πού καρκίνον.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίνου, κάποτε δὲ καὶ τελεία ἐξαφάνισις του.

Ἐντελὸς ἀντίθετος εἶναι ἡ κατάσταση σ' ὅσους πάσχουν ἀπὸ σχιζοφρένεια ἢ μανία καταδιωξέως. Σ' αὐτοὺς ἐξελίσσεται ταχύτατα ὁ καρκίνος, ἐπειδὴ υποφέρουν ψυχικὰ. Ἄν ὅμως υποβληθοῦν μ' ἐπιτυχίαν στὴν ἐγχείρησιν τῆς λοβοτομίας, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχοπαθείας τους, παρατηρεῖται σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ καρκίν

ΚΥΡΙΕ, αν δεν έχετε να κάνετε καμιά εξωτερική συνδιάλεξη με το τηλέφωνο, σάς παρακαλώ, βγίπτε από εδώ! Το κέντρο είναι τόπος για εργασία και όχι για φλέτ!

Και η Ρένα Θούλη, η Έλληνίδα τηλεφωνήτρια στο ξενοδοχείο «Αστώρια» της Νέας Υόρκης, τίνανε με νευρική τρέση το κεφάλι της κ' έσκυψε μπρός, στον πίνακα του μεταλλάκτη, να συνεχίσει τη δουλειά της.

— Μά εγώ θέλω να σάς προσφέρω αυτά τα λουλούδια για να σάς κρατούν συντροφιά, μαζί με την... ανάμνησή μου! έπαινε ο συνομιλητής της, χαμογελώντας.

Ήταν ένας νεαρός, πλούσιος πελάτης του ξενοδοχείου, από το Παρίσι.

Η Ρένα δεν του απαντήθηκε.

— Έμπρός, δρόμο! του είπε μόνο, μ' επιτακτική χειρονομία, κοφτά.

Οι σύνδεσμοί της, που παρακολουθούσαν από γύρω την πρωτότυπη αισθηματική εκδήλωση, έδωσαν τὰ γέλια.

Τέλος, ο νεαρός, απογοητευμένος, άκούμπησε το μπουκέτο κάπου, σ' ένα τραπέζι, και βγήκε από το τηλεφωνικό κέντρο.

— Άκούς εκεί! είπε η Ρένα στις άλλες. Ορεξί είχα, πρωί!

μορφιάς, ή χώρα της σοφίας και της τέχνης! Μά, βέβαια, έπρεπε να το καταλάβω: Αυτή η κατατομή, ή μελαγχρινή σας όμορφιά... Δεν συμπλήρωσε όμως τη φράση του, γιατί τον διέκοψε ή κοπέλλα:

— Παρακαλώ! του είπε τώρα με τόνο ξηρό. Τί αριθμό τηλεφώνου θέλετε;

Καταλάβαινε ή ίδια πώς έπρεπε να σταματήσει αυτή την κουβέντα, μάλλον το μονόλογό του, όχι μόνο για να μην τον ενθαρρύνει, μά γιατι δεν έπρεπε ν' άρρωστορή στη δουλειά της: Στον πίνακα άναβαν κι έσβηναν όλοένα τὰ κόκκινα και πράσινα σήματα εκείνων που ήθελαν σύνδεσι με το κέντρο.

— Λοιπόν, πού θέλετε να τηλεφωνήσετε, κύριε; τον ξαναρώτησε, αυστηρότερα τώρα, ή Ρένα.

— Πώς;... Τί;... Ά, ναι, αλήθεια! είπε ο άλλος, μπερδεύοντας τὰ λόγια του.

Η Ρένα, χαμογελώντας από εύτυχία, έγνεψε στο διευθυντή της (Ναι!)

μ' ενδιαφέρει καθόλου! Έγώ έκανα το καθήκον μου!

Και σήκωσε με άδιαφορία τους ώμους της...

...

Μπορεί να έλεγε αλήθεια ή Ρένα, ότι δεν την ένδιέφεραν οι συνέπειες της στάσεώς της απέναντι του πλούσιου πελάτη του «Αστώρια».

Όστόσο βέβαιο είναι ότι αυτό το έπεισόδιο δεν έφευγε ούτε στιγμή από τη σκέψη της, όλο το διάστημα της δουλειάς της εκείνη την ήμέρα. Δηλαδή, δεν έφευγε από τη μνήμη της εκείνος ο σοβαρός κύριος με το επιδελτικό παράσημο, ο ευγενικός και γλυκομίλητος Ουίλλιαμ Χέντοκ.

Άκόμα και το βράδυ, όταν τελείωσε τη δουλειά της, στο σπίτι της, ή σκέψη της πετούσε όλοένα σ' εκείνον τον πλούσιο πελάτη — σαν μέλισσα που έπιμόνα γυρνά και ξαναγυρνά στο ίδιο άνθος...

Όχι επειδή ήταν, πλούσιος, ούτε πώς ήταν ώριμος. Άκόμα κι' ούτε για τις ένδεχόμενες συνέπειες τον σκεφτόταν αυτόν ή Ρένα.

Κάτι άλλο, άόριστο και ώστόσο δυνατό, την τραβούσε προς αυτόν. Ήταν τόσο παράξενος ο Ουίλλιαμ Χέντοκ, αυτός ο σχεδόν μεσοκόπος άντρας! Ήταν τόσο διαφορετικός απ' όλους, δσους σφαινοτούσε. Και τους έφερε όλους στο νού της, συγκρίνοντας τους μαζί του. Μά ναι, δεν έμοιαζε με κανέναν από τους νεαρούς, τους επιπόλαιους, που δεν έχαναν εύκαιρία να την κυττάζουν με ενδιαφέρον, γοητευμένοι από την ελληνική όμορφιά της, και να τη φλερτάρουν σαν εκείνον τον πρωινό της έπισκέπτη, το Γάλλο δανδα.

Όχι, ο Χέντοκ ήταν αλλοιώτικος, άνωτερος απ' όλους αυτούς, που ήθελαν να σχετιστούν αισθηματικά με τη Ρένα.

Και ή Ρένα — άναθρεμμένη με τις παραδόσεις της ελληνικής οικογένειας, με την έμφυτη δειλία του σεμνού κοριτσιού — ήξερε να τους βάζει όλους στη θέση τους, μ' ένα λόγο, με μία ματιά.

Μήπως και στον ίδιο τον Χέντοκ δεν είχε συμπεριφερθί έτσι, σήμερα το πρωί;

Καθώς της ήρθε πάλι στο νού το έπεισόδιο, ή κοπέλλα τινάχτηκε ξαφνικά στο κρεβάτι της.

Πώς του είχε μιλήσει! Πώς τον είχε διώξει! Και γιατι; Τί της είχε κάνει τάχα; Έπειδή της είπε δυο λόγια, ήταν αίτια να του φερθή τόσο άπότημα; Μπορεί γάθε να τηλεφωνήση — και για τί άλλο θάμπαινε στο κέντρο; — και τάχασε με τον τρόπο της Ρένας.

Έ, βέβαια, αυτός, ο άνόητος εγωίσμος της, έπαιγε πάλι! Ναι! Όλα τα παρεξηγούσε!

Με κάθε άντρα, που θα τολμούσε να της ρίξη ένα συμπαθητικό βλέμμα, να της πη ένα απλό φιλοφρόνημα, πειραζόταν ή Ρένα. Έτσι ο εγωίσμός της κατατούσε σεμνοτυφία — φοβία για τους άντρες.

Αυτό δεν το είχε σκεφτή ποτέ πριν. Μά το έπεισόδιο με τον Χέντοκ την έκανε να βλέπει τώρα καλλίτερα και τον εαυτό της και τα πράγματα.

Τί κρίμα! Και ήταν τόσο καλός, τόσο...

... τόσο άξιαγάπητος άνθρωπος! — Άξιαγάπητος;... Μόλις σκέφτηκε αυτή τη λέξη, ή Ρένα άμέσως ένοιωσε ένα ξάτη νομα στα μάγουλά της... Ή όμορφη Έλληνίδα ντραπόντα να όμολογήσει, άκόμη και στον εαυτό της, ότι αγαπούσε τον Ουίλλιαμ Χέντοκ, ότι τον είχε αγαπήσει από την πρώτη κιόλας στιγμή, που συναντήθηκαν τὰ βλέμματά τους!...

...

Το άλλο πρωί, καθώς ή όμορφη τηλεφωνήτρια ήταν άφοσιωμένη στην εργασία της, ένας γκρουμ του ξενοδοχείου μήκκε στην αίθουσα του τηλεφωνικού κέντρου:

— Μις Ρένα, της είπε, Έρχεστε ένα λεπτό στο γραφείο, που σάς θέλει ο κ. διευθυντής;

Μιά έντύπωσι άνησυχίας έπέρασε από το νού όλων εκεί μέσα: Δεν ήταν απλό ή συνηθισμένο γεγονός να καλήται μία υπάλληλος στο γραφείο της διευθύνσεως.

— Τί να την ήθελε, τάχα, τη Ρένα ο διευθυντής; άναρωτήθηκαν οι συνάδελφοί της.

Και κάθε μία έκανε τη σκέψη, ότι θα ήθελε να της κάνει παρατηρήσεις για τη χρεοσίη της στάσι απέναντι στον πλούσιο πελάτη του «Αστώρια».

Το ίδιο σκέφτηκε και ή Ρένα. Ένοιωσε κάποιο δισταγμό, μά εύθως κατανίκησε την ταραχή της:

— Καλά, έρχομαι, Τζίμ! είπε στο παιδί. Σε λίγο βοισκόταν μπρός στο διευθυντή της, που μόλις την είδε να πλησιάζει, σηκώθηκε.

— Καλημέρα, μις Ρένα! της είπε, με ύφος σοβαρό. Καθίστε, παρακαλώ!...

Ή κοπέλλα έκανε μιάν υπόκλιση:

— Δεν πειράζει! ψθύρισε. Με ζητήσατε;

— Ναι! Γνωρίζετε το μίστερ Χέντοκ, δεν είν' έτσι;

«Ά, ώστε γι' αυτόν επρόκειτο!» συλλογίστηκε ή Έλληνίδα. Και αισθάνθηκε ένα κρύο να τη διαπερνά: Θεέ μου, τί θα της έλεγε τώρα γι' αυτόν;

— Μάλιστα... μπόρεσε ν' άρθρώσει. Δηλαδή, χτες τον έγνωρίσα... Είχε έρθει στο κέντρο... Έγινε, έρετε, μία παρεξήγηση...

— Ξέρω, ξέρω! τη διέκοψε ο διευθυντής. Και, γελώντας τώρα, άπλωσε το χέρι και της έδωσε ένα γράμμα:

— Διαβάστε το, είναι για σάς, μις! της είπε με συμπάθεια. Ο μίστερ Χέντοκ έφυγε βιαστικά σήμερα το πρωί... Μά, διαβάστε το, λοιπόν!

Με μηχανικές κινήσεις, μη καταλαβαίνοντας, σαν να τὰ είχε χαμένα, ή όμορφη Έλληνίδα άνοιξε το γράμμα.

Και με συγκίνησι διάβασε τις γραμμές αυτές:

«Ή συμπεριφορά σας, ή εργατικότητα σας, μά προπάντων ή χάρι σας, ωραία μου Έλληνίδα, με έκαναν να σάς συμπαθήσω — τί λέω; Νά, σάς αγαπήσω! Μου άρέσετε πολύ και θέλω να σάς κάνω γυναίκα μου! Φεύγω βιαστικά για μιάν ύπόθεσί μου στο Σάν Φραντζίσκο. Μά ο κ. διευθυντής σας ξέρει τη διέθυνσί μου — του έχω μιλήσει για σάς... Άν δεχέστε την πρότασί μου, τηλεγραφήστε μου ένα «ναι». Και περιμένετε την έπιστροφή μου! Δικός σας: Ουίλλιαμ Χέντοκ».

Το γράμμα έτρεμε στα δάχτυλά της, καθώς έδιάβαζε το αγαπημένο όνομά του.

— Λοιπόν; Θα το άπαντήσετε, μις;

Ή Ρένα σήκωσε το κεφάλι της. Και χαμογελώντας από εύτυχία με δακρυσμένα μάτια, έγνεψε στο διευθυντή της: «Ναι».

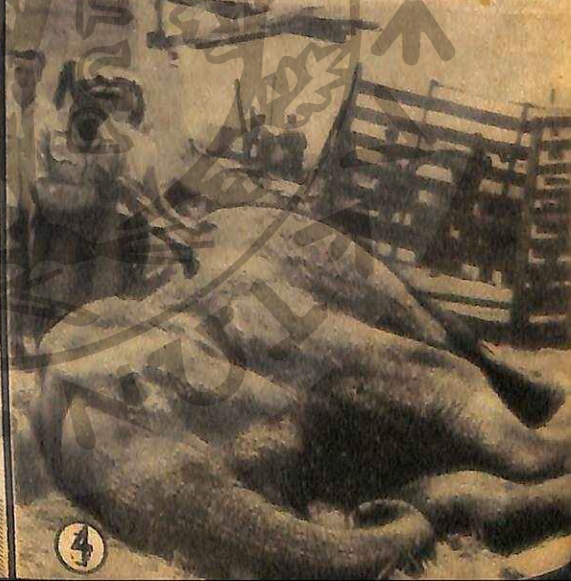
ΒΕΡΘΕΡΟΣ

1 Ή γνωστή ήθοποιός του κινηματογράφου Ντέμπυ Ρένολντς έκανε προσφάτως μία καλλιτεχνική εστουρνέ στην Άνατολή, με σκοπό να ψυχαγωγήσει τους Άμερικανούς στρατιώτες που υπηρετούν εκεί. Στη Φωμόζα ιδίως καταγετροκροτήθηκε τόσο από τους Άμερικανούς, όσο και από τους στρατιώτες του Τσαίκι - Κάι - Σέκ, στους οποίους άρεσε πολύ το τραγούδι της. Ή Ντέμπυ Ρένολντς άραδωνίστηκε πριν από λίγο καιρό με το διάσημο Άμερικανό τραγουδιστή Έντυ Φίσερ.

2 Ή κυρία Μπέβεργλ Νίνα Ο' Μάλλεϋ, μία μικροκαμωμένη ξανθούλα 44 χρόνων που τρέφτηκε πρό ήμερών στο Λος Άντζελες για 14η φορά. Τον πρώτο της γάμο τον τέλεσε σε ηλικία 16 χρόνων και χήρεψε από τότε 13 φορές. Ο δικαστής μετά την τελετή είπε με ειρωνικό ύφος στη νύφη: «Έλπιζω, κυρία μου, ο γάμος αυτός να είναι κι' ο τελευταίος σας!»

3 Ή Ντόροθυ Γκάσσεϋ από το Νηπρόντ των Ήν. Πολιτειών δείχνει στη φωτογραφία μας μία βούρτσα των δοντιών όμοια μ' αυτή που κατάπιε από άπροσεξία, ενώ έπαινε τὰ δόντια της λίγη ώρα πριν. Όστόσο, ή παρουσία της βούρτσας μέσα στο στομάχι της δεν φαίνεται να τη στενοχωρή και τόσο πολύ!...

4 Κατά την μετανίκησι ενός τσίρκου στο Ντάλλας του Τέξας, ένα μεγάλο φορτηγό αυτοκίνητο άνατράπη σε μία στροφή, με άποτέλεσμα να σκοτωθούν ο έλέφας που μετέφερε και ένας διαβάτης, ο όποιος καταπληκώθηκε κάτω από το παχύδερμο.

ΑΝΕΛΠΙΣΤΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

πρωί, ν' άκούω τις σαχλαμάρες του Γάλλου!...

Μά, καθώς γύρισε, να κυττάει προς την πόρτα, απ' όπου ο ένοχλητικός νέος είχε βγή, αντίκρισε έναν άλλον έπισκέπτη, πού, μόλις τὰ βλέμματά τους συναντήθηκαν, της έκανε μιάν υπόκλιση πού συνοδευόταν από ένα ευγενικό χαμόγελο:

— Καλημέρα, σάς, μις! της είπε με ύφος άξιοπρεπές, όλο συμπάθεια.

Ήταν ένας σοβαρός κύριος, ντυμένος με γούστο που φαινόταν πολύ πλούσιος.

Ή όμορφη Έλληνίδα τον κύτταξε με άπορία, μάλλον μ' έπιφυλακτικότητα. Τό ύφος της ήταν σαν να λέγε: «Άλλος πάλι ξετρώπωσε; Δεν μ' αφήνουν έπιτέλους στην ήσυχία μου;»

Όστόσο αισθανόταν ότι αυτή τη σκέψη της ποτέ δεν θα μπορούσε να την ξεστομίσει με λόγια. Γιατί ο άντρας αυτός, εκεί, άπένοντί της, είχε έναν άέρα άρχοντιάς, είχε κάτι τι το παράξενο, πού της επιβαλλόταν.

Και έτσι, την άλλη στιγμή πού έκανε να τον κυττάει, σχεδόν άσυναίσθητα του χαμογέλασε.

Έκείνος ένθαρρυνθηκε απ' αυτή την εκδήλωση και την πλησίασε:

— Εκάνατε πολύ καλά, πού στείλατε αυτόν το νεαρό περίπατο! της είπε. Είμαι εύχαριστημένος, πού είδα μία δεσποινίδα, να κρατάει τη θέση της και να άφοσιώνεται στη δουλειά της. Μπράβο σας! Οι Άμερικανίδες δεν μ' άς έχουν συνηθίσει τώρα τελευταία με τόνσην έγοστικότητα...

Από πού είσαστε, μις;

Μ' όλη τη δυσφορία πού ένοιωσε, ή Ρένα δεν μπόρεσε να μη του άπαντήσει:

— Από την Έλλάδα!

— Από την Έλλάδα, Ό, γιές! Έλλάδα, ή πατρίδα της ό-

Και, τότε, ενώ οι άλλες τηλεφωνήτριες την κυττάζαν με άνησυχία βλέμμα ή Ρένα Θούλη έκανε μία χειρονομία άδημονίας:

— Άν δεν πρόκειται να τηλεφωνήσετε, του είπε, σάς παρακαλώ να βγίπτε έξω από εδώ. Μη μ' άσασχολήτε!

Ύστερα ξαναγύρισε μπρός στο ταμπλό της, αλλά με κάποιο σφίξιμο στην καρδιά, γιατί είχε άναγκαστή να μιλήσει αυστηρά στον ξένο.

Έκείνος πάλι, σαστισμένος από το πάθημά του, μουδιασμένος από το μάθημα πού του είχε δώσει το κορίτσι αυτό, έκανε μιάν υπόκλιση και βγήκε έξω.

Μόλις ή πόρτα έκλεισε πίσω του, μία συνάδελφός της σηκώθηκε βιαστικά και πλησίασε τη Ρένα:

— Μά, καυμένη κι' εσύ! της είπε. Φέρθηκες πολύ άπότημα στον άνθρωπο! Και φοβούμαι ότι θα έχη ίσως συνέπειες αυτό...

— Δηλαδή, ρώτησε ή Έλληνίδα.

— Ξέρεις ποιός είναι ο κύριος αυτός;

— Όχι, βέβαια! Πρώτη φορά τον είδα!

— Μά αυτός είναι ο Ουίλλιαμ Χέντοκ, ο πανίσχυρος και πόνιπλος «βασιλιάς» του καουτούκι! Άν παραπονεθί στη διέθυνσι του ξενοδοχείου...

— Έ, άς παραπονεθί! τη διέκοψε πεισματικά ή Ρένα. Δεν

Η "Ευνουμένη" του στρατάρχη

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΠΡΙΝ από ενάμισυ αιώνα περίπου, ο νέος και ώραίος δούξ Φρειδερίκος της Υόρκης έχασε το αξίωμα του Στρατάρχη του Βρετανικού Στρατού, εξ αιτίας του πάθους του για μία γυναίκα της κατωτέρας κοινωνικής τάξεως.

«Ποτέ δεν ληστέυτηκε άλλη γυναίκα σαν εμένα — της έγραφε. Κάθε μέρα, βεβαιώνομαι όλοένα περισσότερο πως η εύτυχία μου κρέμεται από σένα».

Κι' όμως η έκλεκτή της καρδιάς του, η «μοιραία» και παμπόνηρη Μαίρη Άννα Κλάρκ, ήταν στην πραγματικότητα η σύζυγος ενός μικρού χτίστη. Έμενε σε μία φτωχική καλύβα, όπου την πρόσεξε ένας δικηγόρος, την έπεισε εύκολα να τον ακολουθήσει και την πήρε στο εξοχικό του σπίτι.

Έπειτα απ' τον πρώτο αυτό φίλο της, ακολούθησαν και πολλοί άλλοι, όπου ήρθε η σειρά του δούκα της Υόρκης, δευτερότοκου γιου του βασιλέως της Αγγλίας. Ο μεσοκοπος πρίγκηπας σκλαβώθηκε αμέσως απ' τα θέλγητρά της και την εγκατέστησε σ' ένα πολυτελέστατο σπίτι του Πάρκ Λέιν.

Η διαβολένη Μαίρη άρχισε τότε να ζή με βασιλική μεγαλοπρέπεια, σπαταλώντας το χρήμα και με τα δυο χέρια... Εργάζετο σε χρυσά πιάτα, που άνηκαν προηγούμενος σε μία απ' τις αριστοκρατικότερες οικογένειες της Γαλλίας. Διατηρούσε δόκιμη στρατιά από υπηρέτες κι' είχε ένα σταύλο με δέκα έλεκτά όλογα.

Κάθε ποτήρι του τραπέζιού της κόστιζε περισσότερο απ' όσα θα κέρδιζε σ' ένα μήνα ο εγκαταλειμμένος σύζυγός της. Οι καθρέφτες της ήταν κρυστάλλινοι κι' αξίζαν 500 λίρες ο ένας.

Ο Φρειδερίκος της είχε παραχωρήσει ένα επίδομα, που αντιστοιχούσε με 10.000 σμερινές λίρες το χρόνο. Δεν κατάφερε ωστόσο πάντα να είναι συνεπής και να της δίνει τακτικά αυτά τα χρήματα. Κι' όμως, η Μαίρη συνέχιζε την πολυδάπανη ζωή της, σαν ναχε ανακαλύψει κάποιο ανέξαντλητο χρυσωρυχείο...

Εκείνοι που παρανεύονταν γι' αυτό και προσπαθούσαν να το εξηγήσουν — ιδίως δε οι σκανδαλισμένοι συγγενείς του δούκα — είχαν προσέξει πως συχνάζαν στο σπίτι της πολλοί, πάρα πολλοί αξιωματικοί. Κι' είχαν υποψιασθή πως η ωραία Μαίρη παραχωρούσε σ' όλους αυτούς την εύνοιά της... με το αξιμάτω!

Μά η αλήθεια ήταν έντελως διαφορετική... Αγγλία να πληρώνουν ένα σημαντικό ποσό οι αξιωματικοί που ήθελαν να προδικασθούν. Για να γίνουν π. χ. υπολοχαγοί έπρεπε να δώσουν 500 λίρες, για λοχανοί 1.500, για ταγματάρχες 2.600 λίρες... Τα χρήματα δε αυτά χρησιμοποιούντο για κοινωφελείς σκοπούς που αφορούσαν το στρατό.

Αλλ' η Μαίρη Κλάρκ είχε σκεφθή ότι... θα μπορούσε να τα παίρνει για λογαριασμό της, κάνοντας μάλιστα και... μία γενναία έκπτωση στους ενδιαφερομένους! Με την επιρροή που είχε

στο δούκα και στρατάρχη, δεν της ήταν δύσκολο να επιτύχει την εύνοιά του για όποιοδήποτε αξιωματικό, ακόμη δε και τον προδικασμό του.

Μάλιστα, με τους Ναπολεοντείους πολέμους, οι προαγωγές των αξιωματικών είχαν γίνει εύκολότερες... κι' οι υποψήφιοι σχημάτιζαν ουά στο σπίτι της Μαίρης Κλάρκ!...

Έπειτα υπήρχαν κι' οι διατεθειμένοι να πληρώσουν, για να μείνουν στα μετόπισθεν, να μη σταλούν στο μέτωπο. Έτσι, με 1000 λίρες, κάποιος ταγματάρχης Σόου εξασφάλισε μία ήσυχη θέση στο ηλιόλουστο και ειρηνικό Καϊρητάουν...

Μ' αυτό λοιπόν το σύστημα, η Μαίρη Κλάρκ περνούσε χρυσή ζωή επί 3 δακάληρα χρόνια. Κι' ο έρωτευμένος δούκας της Υόρκης εξακολουθούσε να της στέλνει φλογερά ερωτικά γράμματα... όπου άρχισε να βαρείνεται τα χάδια της κι' αποφάισε στο τέλος να την εγκαταλείψει.

Για να χωρίσουν φιλικά, της υποσχέθηκε 400 λίρες το χρόνο ισόβιας.

Αλλά και πάλι δεν κράτησε την υπόσχεσή του. Η Μαίρη βρέθηκε τότε σε δύσκολη θέση. Η «βιομηχανία» των προδικασμών είχε σταματήσει αναγκαστικά. Οι πιστωτές της την πιέζαν... Τότε άκριδώς γνώρισε κάποιον, που της παρουσιάστηκε ως συνταγματάρχης Γουάρντλ και της πρότεινε μία εκπληκτική συμφωνία: Θά της έδινε 5000 λίρες μετρητά, ένα σπίτι επιπλωμένο κατά τα γούστα της κι' ένα τακτικό επίδομα 400 λιρών, αν δεχότανε να του «πουλήσει» τα μυστικά του πρώην φίλου της, του δούκα Φρειδερίκου!...

Έπρόκειτο για μία μηχανοραφία των εχθρών του δούκα της Υόρκης.

Η Μαίρη δέχθηκε την πρόταση και φανέρωσε το σκάνδαλο των προδικασμών, φορτώνοντας όλα τα βάρη στο Φρειδερίκο. Ο συνταγματάρχης Γουάρντλ έφερε τότε το ζήτημα στη Βουλή των Κοινοτήτων κι' απαίτησε να γίνει ένας λεπτομερής έλεγχος, για να εξακριβωθεί η αλήθεια.

Η Μαίρη Κλάρκ εξετάστηκε ως μάρτυς. Έπειτα απ' αυτόν, κατέθεσαν επίδαιρυντικά στοιχεία δεκάδες αξιωματικοί — οι πιο πολλοί με την ελπίδα να πάρουν πίσω τα λεφτά τους... Κάποιοι Κέιτλ π.χ. βεβαίωσε ενάρκως ότι είχε πληρώσει στη Μαίρη 900 λίρες για να γίνει ταγματάρχης — κι' είχε ωφεληθή συνεπώς 1.700 λίρες απ' το επίσημο τιμολόγιο!

Αντίθετα η κυβέρνηση παρουσίασε επίσημα στοιχεία που αποδείκνυν πως θα γίνονταν άνωσήποτε όλοι εκείνοι οι προδικασμοί.

Όσο προχωρούσε η υπόθεση, φαινόταν καθαρά ότι η ένοχος ήταν κυρίως η Μαίρη Κλάρκ. Τελικά, ο δούκας άθωώθηκε, με 278 ψήφους έναντίον 196.

Εφ' όσον όμως 196 βουλευτάι τον είχαν θεωρήσει ένοχο, αναγκάστηκε να παραιτηθή απ' το αξίωμα του στρατάρχη κι' απ' το στρατό γενικώς.

Όσο γι' τη Μαίρη, δεν κέρδισε τίποτε απ' την «προδοσία» της, γιατί ο Γουάρντλ κι' οι σύντροφοί του δεν της έδωσαν ό,τι της είχαν υποσχεθή. Έδωσαν δ,τι της είχαν τελευταίο χαρτί της: «Ανάγγειλε δηλαδή ότι θα έγραφε τα απομνημονεύματά της κι' ότι θα συμπεριλάμβανε σ' αυτά τα έξηντα ερωτικά γράμματα του Φρειδερίκου!

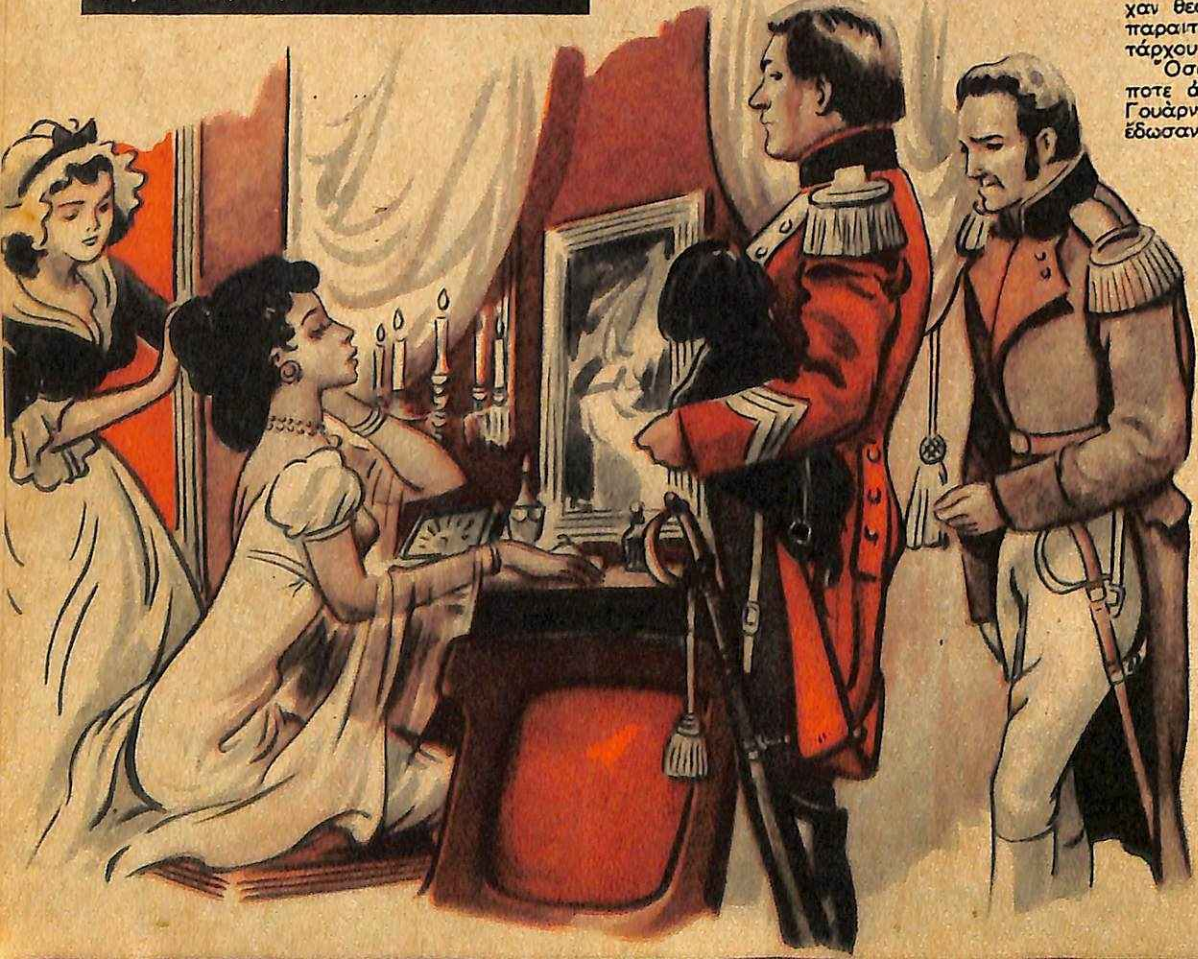
Ο Φρειδερίκος άρνήθηκε στην αρχή να υποκύψει στον έκβιασμό. Όταν όμως το βιβλίο τυπώθηκε και ήταν πιά έτοιμο να κυκλοφορήσει, αναγκάστηκε να πληρώσει στην πριγκίπισσα φιλένδα του 7000 λίρες και να της εξασφαλίσει — με πλήρεις εγγυήσεις τώρα — το έτήσιο επίδομα των 400 λιρών.

Έτσι, η Μαίρη πέτυχε το σκοπό της και πήγε πια να ζήσει ήσυχα στο Παρίσι και στις Βουέλλες.

Όσο για τα αντίτυπα του βιβλίου της κάπκαν όλα, εκτός από ένα.

Αυτό έμεινε φυλαγμένο επί 50 χρόνια στο θησαυροφυλάκιο μιας αγγλικής Τραπεζής, και τώρα βρίσκεται, ακόμα πιο ασφαλίσμένο, στα μυστικά βασίλικά αρχεία του Ουίνδσορ.

Είχαν προσέξει πως συχνάζαν στο σπίτι της πολλοί, πάρα πολλοί αξιωματικοί...

Μ. ΓΑΛΛΙΑΣ

ΚΩΣΤΑΣ Ζ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΡΩΜΑ

ΒΙΟΛΕΤΤΑΣ

Η μικρή μου Άννα, γυρίζοντας απ' το σχολείο της, μ' αγκάλιασε και μου είπε:

— Μαμά, ο μπαμπάς θα σου κάνει μιάν έκπληξη. Τον είδα με το αυτοκίνητό του να στέκει έξω απ' το μαγαζί της Α.Θαποδωλίδος. Θα σου φέρη λουλούδια για τη γιορτή σου, μαμά...

Ναί, το ήξερα πώς αύριο είχα την ονομαστική μου εορτή; Ήταν της Αγίας Θεοδώρας.

— Ήταν ένα μπουκέτο βιολέττες, ξαναείπε η Άννα.

— Βιολέττες; ρώτησα συγκινημένη.

— Ναί, μαμά...

Από τότε, πού είχα παντρευτή με τ'ο Ρομπέρ, πάντα μου φέρνε τριαντάφυλλα, γιατί ήξερε πως ήταν τ' αγαπημένα μου λουλούδια, αλλά ποτέ βιολέττες!

— Ξέρεις, είπα μιά μέρα στο Ρομπέρ, όλο τριαντάφυλλα μου φέρεις. Φέρε μου και βιολέττες, μ' αρέσουν πολύ!

— Οί βιολέττες, αγάπη μου, είναι τ'ά μόν'α λουλούδια πού δέν μπορώ νά σου προσφέρω ποτέ, μου απάντησε. Είναι ένα τόμα πού έκανα και δέν μπορώ νά τό παραδώ. Μέσα μου ξαναγεννιέται μιά μεγάλη θλίψη. Μά μου ζητάς νά σου πω πώ πολλά...

Ποτέ δέν ρώτησα τόν άντρα μου νά μου πη τό μυστικό του, αλλά τυχαία, δυό χιόνια μετά τό γάμο μας, έμαθα τήν ιστορία αυτή άπόνα κοινό φίλο μας. Είκοσι χρόνων, όταν ήταν φοιτητής, ο Ρομπέρ είχε αγαπήσει με πάθος μιά κοπέλλα, πού ήταν γραμματέας τού καθηγητού του. Τήν έλεγαν 'Ελισάβετ, μά τή φώναζαν χαϊδευτικά «Βιολέττα», γιατί είχε μιά αδυναμία γι' αυτά τ'α λουλούδια. 'Ο Ρομπέρ δέν παράλειπε ποτέ νά τής προσφέρει βιολέττες και εκείνη τόν έβαλε νά τής δοκισθή πώς σέ κοιμιά άλλη γυναίκα δέν θά πήγαινε αυτά τ'α λουλούδια.

Η 'Ελισάβετ ήταν άρρωστη, υπέφερε άπό μυοκαρδίτιδα, ζώντας με μεγάλη δίαιπα. Είχε καταλάβει πως δέν ήταν δυνατόν ποτέ νά παντρευτή και νά γίνει μητέρα. Γι' αυτό τό λόγο, άφησε τό Ρομπέρ νά ταχτοποιήσ'η τή ζωή του ελεύθερα.

Ποτέ δέν έδωσα νά καταλάβω ο άντρας μου πώς ήξερα τό μυστικό του. 'Ο γάμος μας ήταν εύτυχισμένος και συμφωνούσαμε σ' όλα. Είχαμε μάλιστα δυό παιδάκια, τήν Άννα και τόν Πάλ, πού συμπλήρωναν τήν ευτυχία μας.

Τόν τελευταίο δίως καιρό, είδα κάποια μεταβολή στο Ρομπέρ. Ήταν λυπημένος, άφηρημένος και γύρευε νά μείν' μόνος. Ίσως νά είχε τίποτα δυσκολίες στη δουλειά του: ήταν γυναικολόγος χειρουργός σέ κάποια κλινική και πιθανόν καμιά έγκλειση νά τόν τρώμαζε. Μήπως ήταν δίως καμιά γυναίκα στη μέση; Ίσως... Τ'α λόγια τής μικρής μου Άννας γιά τίς βιολέττες με άνησυχισαν.

Μη μπορώντας νά κατανηκίσω τήν περιέργειά μου, ντύθηκα και πήγα στην άνοποδωλίδα.

— 'Ο γιατρός, τής είπα, παράγγειλε μιά άνοδοέσιμη βιολέττες. Είναι γιά κάποια φίλη μας. Μου φαίνεται δίως πως στη βία του έκανε λάθος στο διεύθυνσι.

— 'Ορίστε, η άνοδοέσιμη, κυρία Γκαρνιέ... μου είπε εκείνη.

Τήν πήρα στα χέρια μου και είδα τή διεύθυνσι: «Δίδα 'Ελισάβετ Μπλαντέν, 48, όδός Λίλλης». Η 'Ελισάβετ, ή «Βιολέττα» τής νεότης του, πού δέν είχε παντρευτή και πού είχε ξανασηδεθ'η με τό Ρομπέρ!

— Καλά, είπα στην άνοποδωλίδα, ή διεύθυνσι είναι σωστή.

Τό βράδυ, όταν γύρισε ο Ρομπέρ, συγκράτησα τόν έαυτό μου και δέν είπα τίποτα. Ένα δίλημμα δίως άνατάραζε τήν καρδιά μου, 'Έδωπα μ' άγωνία πώς ή ευτυχία μου φτερούγιζε μακριά μου...

Κανονίσαμε με τό Ρομπέρ νά φάμε μαζί τό μεσημέρι τήν ήμέρα τής γιορτής μου και τ' απόγευμα νά πάμε μιά μικρή έκδρομή, μαζί με τ'α παιδιά μας.

Όταν φάγαμε, ο Ρομπέρ μου είπε:

— Λυπάμαι, Δώρα, αλλά δέ μπορώ νά σέ συνοδέω στην έκδρομή. Πρέπει νά γυρίσω τώρα άμέσως στην κλινική. Έχω δουλειά.

— Ά! όχι, όχι, σήμερα, πού είναι ή γιορτή μου, τού είπα. Μη φύγες... Σέ θέλω μαζί μου...

— Άδύνατο, οί άρρωστοί δέν μπορούν νά περιμένουν, ά πάντ'ησε κοφτά.

Μ' όλα τ'α παρακάλια μου, ο Ρομπέρ έφυγε γιά τήν κλινική. Ήμουν άπελπισμένη...

Δέν ξέρω πώς, ίσως οί ύποψίες μου, μ' ώδήγησαν στο σπίτι πού έμενε ή 'Ελισάβετ. 'Ο καύμός μου ήταν μεγάλος: είδα απ' έξω στην είσοδο τό αυτοκίνητο τού Ρομπέρ! Μπήκα μέσα και είπα στη θυραύρα:

— Θέλω νά δώ τή δεσποινίδα 'Ελισάβετ Μπλαντέν...

— Εισθε συγγενής τής; με ρώτησε.

— Όχι, γιατί;

— Τότε, γιά ποιά λόγο ήρθατε;

— Είναι δικό μου ζήτημα, δέν σας ενδιαφέρει...

— Συγγνώμη, κυρία, δέν ξέρετε τίποτα;

— Τί νά ξέρω;

— Η δεσποινίς 'Ελισάβετ Μπλαντέν πέθανε άπώμε, φέρνοντας στον κόσμο ένα παιδί. Φαντάστηκα πώς έρχόσαστε έκ μέρους τού πατέρα τού παιδιού, πού δέν τόν γνωρίζουμε. Ήταν ένας ξένος, πού εξαφανίστηκε, άφου εξαπάτησε τήν άτυχη κοπέλλα!

Η 'Ελισάβετ ήταν νεκρή. Η 'Ελισάβετ είχε ξαναδ'η τό Ρομπέρ, όχι ως φίλο, αλλά ως γιατρό γυναικολόγο γιά νά τήν παρακολουθήσει, νά τή βοηθήσει. 'Έτσι, μπορούσα νά εξηγήσω τή λύπη τού άνδρός μου.

— Είναι κανείς άπάνω; ρώτησα τή θυραύρα.

— Μιά αδελφή... Η καύμένη δέν είχε κανένα συγγενή, ήταν όλομόναχη στον κόσμο. Εύτυχώς, ο γιατρός τή φρόντισε πολύ, με πραγματική άφοσίωση, σαν νάταν δικός τής άνθρωπος... Θέλετε ν' άνεβήτε;

— Όχι, τάχα. Και τό παιδί πού είναι;

— 'Ο γιατρός τό μετέφερε στην κλινική του...

Έφυγα γρήγορα άνασταταμένη.

Αργότερα, τ' απόγευμα, ο Ρομπέρ γύρισε σπίτι. Ήταν κατάκοπος κι' άχρος.

Τού χαμογέλασα και τόν φίλησα.

— Έλα, είσαι κουρασμένος, τού είπα. Σου έτοιμάσα τό λουτρό. Μετά τό μπάνιο, νά π'ας νά κοιμηθ'ης λίγο. Δέν θά σ' άνησυχήση κανείς. Τ'α παιδιά μας είναι στο σπίτι τής γιαγιάς. Τό μαρό κοιμάται.

— Τό μαρό;... Ποιά μαρό;... ρώτησε με φωνή πού έτρεμε.

— Τό καύμένο τό μαρό πού γεννήθηκε άπώμε. Η μητέρα νεκρή, ο πατέρας άφαντος... Ποιάς θά τό σκεφτόταν τό δύστυχο; Έδώ θάχη μιά οικογένεια, θά μεγαλώση σαν στο σπίτι του, εύτυχισμένο...

— Έσύ, έσύ, Δώρα, τόκανες αυτό; 'Ω! αγάπη μου, κι' εγώ πού φανταζόμουν πώς μισούσες τή Βιολέττα. Υπόφερα τόσο αυτόν τόν καιρό!...

— Μη μου λές τίποτα. Σώπα... Έλα μαζί μου λοιπόν! Πάμε νά τό δ'ης...

Ενωίωθε τόν έαυτό του άνάλαφρο εύτυχισμένο. Σκύφαμε και οί δυό πάνω άπό τήν κούνια του. Τό μαρό κοιμόταν. 'Ο Ρομπέρ δάκρυσε συγκινημένος και με φίλησε στο μάγουλο.

— Τό άρωμα τής Βιολέττας θά είναι πάντα μέσα στο σπίτι μας, ψιθύρισε.

— Ναί, τού είπα, ναί, Ρομπέρ, δέν θά ξεχάσουμε ποτέ τή Βιολέττα!...

ΜΑΡΣΕΛ ΟΡΜΟΥΑ

— Ά, όχι, όχι, σήμερα, πού είναι ή γιορτή μου, είπα στον άντρα μου. Μη φύγες. Σέ θέλω μαζί μου...

110 χρόνια!

ΥΠΑΡΧΕΙ ένας γενικός βιολογικός νόμος που καθορίζει τη διάρκεια της ζωής των διαφόρων ειδών του ζωικού βασιλείου. Κάθε ένα απ' αυτά ζή 5-6 φορές το χρόνο που απαιτείται για την πλήρη φυσιολογική ανάπτυξή του. Αν αυτό το διάστημα είναι π. χ. 3 χρόνια, το ζωό θα ζήσει 15-18 χρόνια.

Το ίδιο, παρατηρούν οι βιολόγοι, θάπρεπε να συμβαίνει και στον άνθρωπο. Δεδομένου ότι το διάστημα που απαιτείται για την πλήρη ανάπτυξη του ανθρώπου είναι 20-25 χρόνια, η ζωή του θάπρεπε να κυμαίνεται μεταξύ 120 και 150 χρόνων.

¹⁰ Πρώτος ἐπιστήμων Λαζαρέφ υποστηρίζει, μάλιστα, ὅτι ἡ κανονικὴ διάρκεια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς θάπρεπε νὰ εἶναι τὰ 180 χρόνια.

Μία πρωταθλη στατιστική μας πληροφορεί ότι υπάρχουν σήμερα στην Ευρώπη 12000 αιωνόβιοι. Τό γεγονός αυτό δείχνει ότι η ανθρώπινη ζωή μπορεί να φθάσει και να ξεπεράσει ίσως τα 100 χρόνια. ΑΛΛΑ οι αιωνόβιοι αποτελούν εξαίρεσεις. Ό μέσο όρος της ζωής μας είναι, δυστυχώς, πολύ μικρότερος. Από τ' άλλο μέρος, όμως, διαπιστώνουμε μία συνεχή αύξηση της διάρκειας της. Κατά την περίοδο της ακμής της Ρώμης η μέση διάρκεια της ζωής ήταν τα 20 χρόνια. Στην εποχή του Ναπολέοντος έφτασε τα 40 και στην αρχή του αιώνα μας ανέβηκε στα 45. Από τότε έχουμε, χωρίς στις νεώτερες επιστημονικές προόδους, δύο καινούργια αιώματα. Το 1930 ανέβηκε στα 57 και σήμερα υπολογίζεται ότι βρίσκεται νωπό στα 68.

‘Αλλ’ ἂν ἡ φύσις μᾶς ἔχει δώσει τις ἱκανότητες νὰ ξεπεράσωμε τὰ 100 χρόνια, γιατί τὸ ἐπιπεδο τῆς ζωῆς μας βρίσκεται τόσο χαμηλά; Ὁ λόγος εἶναι, ἀπαντοῦν οἱ ἐπιστήμονες, ὅτι δὲν ζήρομε νὰ ζοῦμε!

Είναι αξιοσημείωτο ότι, όχι μόνον σήμερα, αλλά και στο παρελθόν, οι άνθρωποι είχαν πάντοτε τη συνήθεια να κοιναίνουν μόνοι τους τη διαρκεία της ζωής τους. Κι' η καλύτερη απόδειξη γι' αυτό είναι ότι όλοι, άνδρες και γυναίκες, υγιείς και ηλικιωμένοι στα πενήντα, περνούν με τη θέλησή τους στο περιθώριο της ζωής, γιατί πιστεύουν πως γέρασαν πια και πως δεν τους μένει τίποτα άλλο από το να περιμένουν το θάνατο.

Ἄλλὰ, μᾶς λένε οἱ ἐπιστήμο-
νες, αὐτὸ εἶναι ἓνα ἐγκλημὰ πού
κάνομε εἰς βάρος τοῦ εαυτοῦ μας.
Γιὰτὸ πὺντα γρηγορεῖ δὲν ἀρχίζουν
ἀπὸ τὸ πενήντα χρόνια. Ἀπὸ αὐ-
τὴ τὴν ἡλικία ἀρχίζει τουναντί-
ον ἡ ζωή.

Δεν πρόκειται για παραβοζολογία. 'Αλλ' ας ακούσουμε τί μ'ας λένε σχετικά μ' αυτό τό ζήτημα οί βιολόγοι.

και, πρώτα-πρώτα, που πάρομοι
 το μυαλό. Έκείνο που άνοιξι
 ίως είναι ότι η ψαΐδα ούσα δέν
 γεννάει. Από όλους τους ιστούς
 το σώμα, το νευρικό ιστός
 πατριών, το δοκάρ τέρμα της
 ζωής, την ακεραιότητά του. Αυτό
 που μπορεί να ανα-
 παρσώσι συνεξής τη μνήμη, την
 κριοί και τις άλλες διανοητικές
 ικανότητές μας. Το ότι ο άνθρω-
 πος συγκρατεί, τα όσα μαθαίνει
 μας το δείχνει αυτό το πολύτιμο
 πράγμα που λέγεται πείρα και
 που έχει μεγαλύτερη αξία από ό-
 λα τα διπλώματα.

Ετά 50 χρόνια ο άνθρωπος δέν βαδίζει στό στρατό, όπως στην εποχή της νεότητος. Ξέρει, τουναντίον, πού πηγαίνει και είναι ικανός νά συλλάβη και νά εκτελέση μεγάλα έργα.

«Άλλ' οι άνθρωποι των 50 χρόνων παραπονούνται πως οι αντανακλαστικές κινήσεις τους δεν είναι πιά οι ίδιες όπως στα νεότερά τους. Αυτό, όμως, όταν δεν οφείλεται σε υποβολή, δεν δείχνει τίποτε άλλο παρ' ό,τι εφθεύραν άσκοπα και πρόωρα τις δυνατόεις της ζωής τους. Μία πρόσφατη στατιστική μας πληροφορεί ότι τα αυτοκινητικά δυστυχήματα είναι, κατά 25% λιγώτερα μεταξύ των οδηγών που έχουν περάσει τα 50. Μία απογοήρευση, ές άλλο, που έγινε στα εργοστάσια φάρμκ, στην Αμερική, απέδειξε ότι εργοστάσια σ' αυτά πάνω από 1000 επ' οικουμένο τεχνίτες που είχαν ξεπεράσει τα 70.

μενι φαίνεται πού είχαν ξεπεράσει τα 70. Ο κ. Καραλάκης, ο οποίος ανήκε στην δεύτερη ομάδα, δήλωσε ότι ο άνθρωπος ασθενέστερος μενίσταται από 60 προ-
χωρούμε στα 70. Ο οργανισμός που περνάει από τις μολυσματικές ασθένειες αποδυναμώνει τον έ-
φιάλτη της παιδικής και της γερικής ηλικίας. Η έ-
μψιστος επίσης είναι η αυτή την ηλικία σπάνια. Μπο-
ρούμε, μάλιστα, να μιλήσουμε για μία απόλυτη φυσιολο-
γική ισορροπία, που αρχίζει έπειτα από τα πενήντα, έφ-
θσον ο άνθρωπος δεν ανοίξει μόνος του την πόρτα στις

καλούμενες ασθένειες του γήρατος, όπως είναι οι χρόνιοι ρευματισμοί, οι καρδιοπάθειες, ο διαβήτης κτλ.

Ἡ πνευ ντάρης ἔχει, ἐξ ἄλλου, μεγαλύτερη ἀντοχή οὐτοὺς κόπους καὶ τῆς στέρησης. Οἱ δύο τελευταῖοι πόλεμοι καὶ ἡ περίοδος τῆς Κατοχῆς ἔδειξαν ὅτι ἡ ἀντοχή τῶν μεσολιλικῶν ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνη τῶν νέων. Οἱ μεσολιλικῶς ἔδειξαν ἐπὶ τῶν μεγαλύτερη πειθαρχία, ψυχραιμία καὶ ἀποφασιστικότητα στὴν ἀντιμετώπιση τῶν κινδύνων, τόσο τῶν ἀτομικῶν ὅσο καὶ τῶν ὁμαδικῶν.

‘Άλλ’ όταν μιλάμε για τους πενήντάρηδες... δεν έννοούμε όλους τους πενήντάρηδες. Πολλοί ‘θάνατον’ ο’ αυτή την πλκία έρείνια οικισμών και ψυχικής. Ήνας άλλος αρχισού δι ζωής τους από τ’ 50. Βιολογικά πρόγραμμα που ένανον όσα στ’ Εύρωπ’ όσο και στ’ην ‘Αμερική’ έδειξαν ότι ένας άνδρας 50 χρόνων μπορεί να έχη γεννητικά όργανα ενός νέου 30 χρόνων και πνεύμονες ενός σαραντάρη. Όταν σκεφθούμε ότι ο άνθρωπος αυτός έχει συγκεντρώσει μία πολύτιμη πείρα κ’ ότι το μυαλό του εργάζεται έντατικώτερα και όποδοτικώτερα, θα και ταλήξωμε στο συμπέρασμα ότι είναι πολύ ωφέλιμος από έναν άλλον είκοσι πέντε χρόνων που κάνει τα πρώτα βειλά και άβεια βήματα του στη ζωή.

Τὸ νεῖατό εἶναι ἡ ἀχάριστη περίοδος τῆς σποράς, τῶν μόχθων καὶ τῶν κινδύνων. Τὰ πενήντα χρόνια, ἀντίθετα, ἀντιπροσωπεύουν τὴν περίοδο τῆς συγκομιδῆς.

Μια γαλλική παροιμία λέει: «Μένει νέος όποιος μπορεί. Γίνεται νέος όποιος θέλει».

Πραγματικά, τὸ ζήτημα εἶναι πῶς θὰ φτάσουμε στὰ πενήντα καὶ πῶς θὰ διατηρηθούμε ἔπειτα ἀπ' αὐτά.

Για να αν-θρώπου που θα ζούσε 120 χρόνια, η ζωή θα αρχί-
στα 50 και η περίοδος της ωριμότητας θα απλώνεται ως τα 110. Δέκα χρόνια για τα γραπτά: θα του ήταν υπερπλεονέκτημα.
Στην εποχή μας, αντίθετα, η περίοδος ανάπτυξης ανθρώπου χωρίζον-
τη ζωή του σε δύο περιόδους. Η πρώτη είναι η περίοδος της
νεότητας που διαρκεί ως τα 35 ή τα 40, το πολύ ως τα 40. Αμέσως
επειτα αρχίζει η δεύτερη, η περίοδος των γραπμάτων. Την πε-
ρίοδο της ωριμότητας την έχουν καταργήσει, όχι μόνον για-
τι κατά την προηγουμένη περίοδο εφορμούν ανεπαρκή, το
όργανισμός τους, αλλά και γιατί είναι ψυχικά παρασκευασμένοι
για να μπουν στην περίοδο των γραπμάτων. Κι' ο άνθρωπος που
θέλει να νάνερα φανεί πολύ εύκολα!

«Η πρώτη προϋπόθεση, λοιπόν, για να παρατείνουμε τη διάρκεια της ζωής μας είναι να φτάσουμε στα πενήντα άκμαστοι και με όργανισμο που να λειτουργεί κανονικά. Η δεύτερη είναι να προλάβουμε έγκαιρα τις καλούμενες ασθενείες του γήρατος.

Ἀλλὰ ποιά είναι τα πράγματα που πρέπει να προσέξουμε; Ὁ Γάλλος βιολόγος δόκτωρ Φερνάνδ Δίνι τις ἀκολουθεῖ συμβουλές στους πενήντάρηδες που θέλουν ν' ἀπομακρύνουν τὰ γη-
στούνια. Ἐξοφλῶντας τὴν ζωὴν τους:

1) Αν έχετε στο αίμα σας (σε κάθε λίτρο): ουρία περισσότερο από 0 γραμ. 40, καλύτερο από 2 γραμ. ουρία, σάκχαρο περισσότερο από 1 γραμμόλιτρο, θα πρέπει να υποβληθείτε σε μία γενική ιατρική εξέταση και να ακολουθήσετε

2) Το ίδιο θα κάμετε και στην περίπτωση που έχετε στα ούρα σας: λεύκιμα, κόκκους αίμα, άλατα.

3) "Αν, όταν περπατάτε, παθαίνετε στο γαστροκνημίο κρά-
 πες, που ύποχωρουν μόλις ξεκουρασθήτε λίγο, πρέπει να έ-
 ξατάσετε τις άρτηριες των ποδιών σας. Το σύμπτωμα αυτό προ-
 αναγγέλλει άσθητική νόση που είναι μία πολύ σοβαρή άσθenea.

[illegible]

5) Όταν σηκώνεστε συχνά τη νύχτα για να ουρήσετε κι όταν αισθάνεστε δυσκολία ή πόνο κατά την ούρηση, είναι καλό να υποβληθείτε σε μία εξέταση προστάτου. Ή προστάτις προσβάλλει συχνά τα άτομα που έχουν περάσει τα πενήντα. Στην περίπτωση αυτή θα αποφύγετε τα οίονοινοματωση ποτά, τα αλκοόλ, τις αλτάτες, τα θηράματα κτλ.

τά άφύσικα όργανα, τις σάλτσες, τα
6) άφύσικα όργανα, τα καρυκεύματα, τις
ή άξιοσημείωτες ή άκατάλληλες ή
παι να σάς άναυχηθεί, εκτός μόνον στην περίπτωση της κοιλίας, από
δεύτερα να συγκεντρώσει λίπους στην περιοχή της κοιλίας, από
μεγάλη νευροκτότητα, από πτώσι των τριχών (όχι μόνον του κε-
φάλιου, πράγμα που, άλλωστε, είναι χωρίς σημασία), από όστεο-
πόρωση κτλ.

«Αλλ' η μεγάλη εξασθένεισις των σεξουαλικών συνάρων
δικαιολογείται σ' αυτή την ηλικία. Αν στή γυναίκα οι σεξουαλ-
κές επιθυμίες εξασθενίζουν ή εξαφανίζονται μετά τα 45, στόν
άνδρα η σεξουαλική λειτουργία μπορεί να εξασκολευθήν να
είναι κανονική μέχρι στή ηλικία των 60. Η εξασθένεισις τής κατ'ήν

Πολύτιμες στο κεφάλαιο αυτό είναι οι βιταμίνες της κατηγορίας Β, που φαίνεται ότι έχουν την ιδιότητα να διευκολύνουν τις οξείδωσες και γλυκές διαδικασίες. Ή έλλειψη μιας οποιασδήποτε από αυτές τις βιταμίνες (πανθενικό οξύ, παρασμοθενικό οξύ, νικοτινικό οξύ, ινσιτόλη) προκαλεί ατροφία των οξείδωσικών αδένων. Το γιάουρτι περιέχει το βακτηρίδιο που παράγει αυτές τις βιταμίνες. Αν η οξείδωσική αδυναμία αποτελεσματικά, παίρνουν βιταμίνες Β, θα την καταπολεμήσουν αποτελεσματικά, παίρνοντας την ημέρα: μισό φλυτζάνι βρώμενο, 3-6 κουταλιές τις σουπας (το μπλουγούρι είναι έλαττωτο), 3-6 κουταλιές γινά γιάουρτι, 1 μαγιά μύζας και 300 - 500 γραμμάρια αγνά γιάουρτι (από ενήλικους επίσης την τροφή σας με πρωτεΐνες όπως κρέας, ψάρια, κρόκο αυγού, τυρί κτλ.). Σημαντική γιά την κανονική λειτουργία του προστάτου και των ωοθηκών είναι και η βιταμίνη Α, η οποία έχει παρατηρηθεί

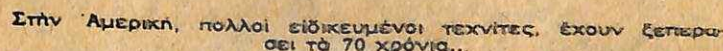
Ειδικότερα προκειμένου για τις γυναίκες, έχει παρατηρηθεί ότι η έλλειψη ιωδίου από τον οργανισμό τους επιβαρύνει τους έμηνους ρυθμούς και εξασθενίζει τις σεξουαλικές λειτουργίες τους. Και η βιταμίνη C είναι επίσης απαραίτητη. Η έλλειψή της προκαλεί αναιμία, εξασθενεί το ανοσοποιητικό σύστημα και καθυστερεί την επούλωση των πληγών.

καί τις γυναικας ἀρθενας καὶ ὀδυρνας
 ὅσον φέρει τὴν βιταμίνη Ε, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι καλεῖται
 «βιταμίνη τῆς νιμφομένης», δὲν φαίνεται ὅτι ἔχει ἰδιαίτην
 προσευλακική ἐπίδρασι, ἀκόμη καὶ σὲ πολὺ μεγάλες δόσεις.
 λαμβάνει, ὅμως, τὴν στέρησιν, τὴς ἀποβολῆς τοῦ
 τοκετοῦς. Στὸν ἄνδρα φαίνεται ἐπίσης ὅτι συντελεῖ σὲ οὐκ
 ὀρθοῦς τὸ σπέρματος.

Ἡ βιταμίνη αὐτὴ βρίσκεται στὰ σπείρια τοῦ σπαραγγίου, στὰ λαδοειδῆ στὰ λάδι, ποὺ παραγεύεται ἀπ' αὐτὰ, στὸ μαρούλι, στὰ νωχόρακα καὶ στὰ σπυρτιά. Ἡ βιταμίνη αὐτὴ δίνει δύναμη καὶ ἐνέργεια στὸν ἄνθρωπο. Ἡ βιταμίνη αὐτὴ δίνει δύναμη καὶ ἐνέργεια στὸν ἄνθρωπο.

Κατά γενικό κανόνα, ή έλασθενείας τών σεξουαλικών ίκανο-
τήτων μας προϋποθέτει μία ελαττωματική δίαιτα. (Ή τροφή μας
μπορεί να είναι άφθονη, άλλα να μήν περιέχει τό στοιχεία που
χρειάζεται ή άσθενείας μας).

Σε βραχυπρόθεσμη ή ορμονοθεραπεία αποδίδει πολύ κα.

λά αποτελέσματα.

7) Ἄν βρήκατε συχνά, ἂν ἔχετε ἀσθονα πύελα κ' ἂν κουράζεσθε μὲ τὸ παρακινεῖν, εἶναι ἀπαράμιττον νὰ ἐξετάσετε τοὺς πνευμένους σας. Τὸ πνευμονικὸν ἐμφύσημα, ἡ πνευμονικὴ σκληρώσις, ὁ διευρυσμός τῶν βρόγχων κτλ. ἐκδηλώνονται συνήθως μὲ παρόμοια συμπτώματα.

Πρέπει, έξ άλλου, να κόψετε τὸ κάπνισμα, νὰ προσέχετε περισσότερο τὴ διατροφή σας καὶ ν' ἀποφύγετε τὴν κούρασι.

“Αν δὲν αισθανέσθε κανένα ἀπὸ τὰ συμπτώματα ποὺ ἀναφέραμε, ἔ τότε εἰσάτε ἀκόμη πολὺ νέος! Ἀλλὰ καὶ στὴν περίπτωση ποὺ αισθανέσθε κάποιο ἀπ’ αὐτὰ τὰ συμπτώματα, θὰ προλάβετε βαρύτερες συνέπειες, ἀν καταφύγετε χωρὶς ἀναβολὴ ἀπὸ τὴν ἀγωγή.”

Είναι απαραίτητο, τέλος, να προσέξετε τον ψυχικό παράγοντα. Οι περισσότεροι άνθρωποι γεννάνε γιατί πιστεύουν πως είναι γέροι.

ΤΕΛΟΣ

Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος τοῦ «ΘΗΣΑΥΡΟΥ» ἀνοίξει μιὰ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέροντος ἐπιστημονικὴ σειρὰ, γραμμὴν ἀπὸ τοὺς διασημότερους συγχρόνους διακινητοὺς :

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΜΕ

Όλοι μας ξέρουμε πόσο σημαντικό ρόλο παίζει η διατροφή στην υγεία μας. Κανείς όμως δεν ξέρει με κάθε λεπτομέρεια ποιες είναι οι τροφές, που χρειάζονται ο οργανισμός μας, σε ποιες αναλογίες, πρέπει να τις χρησιμοποιούμε, ποιες είναι ο καλύτερος τρόπος της παρασκευής τους, ποιό είναι ο συνδυασμό που ωφελούν και αντίθετα ποιοί είναι εκείνοι που μας βλάπτουν.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο τα ελαϊκευτικά αυτά ἐπιστημονικά ἄλλα, ποὺ βασίζονται στὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς διατροφικῆς καὶ τῆς βιοχημείας, θὰ καταποτίσουν, θὰ διαφωτίσουν καὶ θὰ προφυλάξουν ἀπὸ μυχροῦς κινδύνους τοὺς ἀναγνώστες μας.

τοῦ ἔθλους τοῦ δομάχου

οὐτε τὸν
ποταμόν
ἀν' τὴν
ὀλυμπόν

Συμφωνία όμως σταθηκε και ξαναγουρίζοντας μία φορά ακόμη

Ἡ εὐχέρησι τελείωσας. Ὁ ἀρρώστος δὲν αἰσθάνθηκε οὔτε τὸν παραμικρὸ πόνον, χάρις στὴν τοπικὴ ἀναισθησία στὴν ὁποία υποβλήθηκε προηγουμένως. Ἡ μικρὴ τομὴ τοῦ ἀπὸ πλευρᾶ τοῦ ἄνω ὁποῖα ὁ δόκτωρ Κουζὶ πέρασε τὸ ἐνδοσκόπιο, ἔχει ἀπολιμανωθῇ καὶ σκεπασθῇ μὲ γάζες καὶ λευκοπλάστ.

Όταν η τύχη χαμογελάει...

Ο ΤΑΝ ο Σέρς μπήκε στην κάμαρα του Ρενέ απόμεινε έκπληκτος, βλέποντας το φίλο του να έχει έτοιμες τις βαλίτσες του. Για που τόσους; τον ρώτησε περίεργος. Φεύγω, απαντή μου, έχω ραντεβού με την τύχη μου!

—Κοροϊδεύεις; —Καθόλου! Ο διευθυντής της εταιρίας μου πέθανε εδώ και δεκαπέντε μέρες. Ήταν εκατομμυριούχος... —Και τι μ' αυτό; Σ' άφησε γενικό του κληρονόμο; —Όχι, ξέμενα, τη Μάρθα, την άνεμιά του... —Ε, κι έπειτα; Τι σχέδι έχεις εσύ; —Κάνε υπομονή και θα σου εξηγήσω: Η Μάρθα είναι τρελλά έρωτευμένη μαζί μου. Έτσι λέει... —Φαντάζομαι, θα είναι πολύ ωραίο κορίτσι! Πού τη γνώρισες; —Δεν την είδα ποτέ μου! —Πώς; —Εγώ δεν την είδα ποτέ μου. Εκείνη όμως με είδε όταν τραγουδούσα στην τηλεόραση, στο διαγωνισμό των έρασιτεχνών. Έπειτα, ήρθε στο γραφείο, δίχως να την ξέρω, για να συναντήσει τον θείο της και με ξαναείδε. Στο τέλος, μ' έρωτεύθηκε. Σοί φαίνεται παράξενο; —Χμ! Όχι και τόσο... —Από εκείνη την ημέρα, άρχισε να μου γράφει... Τώρα που ο θεός της πέθανε, μου γράφει πως νοιάζει μοναξιά, πως θέλει να με γνωρίσει και πως με περιμένει στην βίλλα της, έξω απ' το Παρίσι. Κατάλαβες τώρα; —Ναι, αλλά... τη Σοφία, τι θα την κ' νεις; —Η Σοφία ήταν το κορίτσι του Ρενέ. Έμενε κοντά στο Παρίσι κι ο Ρενέ πήγαινε εκεί κάθε Σαββατοκύριακο και τη συναντούσε.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Η Λουκία έτρεξε να του ανοίξει. —Ένα γράμμα... είπε. —Δόσμου το γρήγορα, φώναξε η Μάρθα, είναι από εκείνον. Άφησε με τώρα μόνη... —Ήθελε να χαρή, δίχως τα βλέμματα της καμαριέρας της, την επιτολή του αγαπημένου της. Πέρασε κάπου μιά ώρα και η Λουκία, ανήσυχη, έπειδή δεν έβλεπε την κυρία της να βγαίνει απ' το δωμάτιό της, πήγε να τη βρή.

—Η Μάρθα ήταν πλαγισμένη στο κρεβάτι και το πρόσωπό της ήταν λουσμένο στα δάκρυα.

—Μικρούλα μου, φώναξε η Λουκία, τι σου συμβαίνει;

—Ω! Λουκία! φώναξε η νέα, τι τρομερό παιχνίδι μου έπαιξε η τύχη. Το βλέπεις αυτό το γράμμα;

Δεν απευθυνόταν σε μένα: Προορίζονταν για άλλη, για τη φίλη του Ρενέ. Νά, άκουσε, τι της γράφει: «Καταλαβαίνεις, αγάπη μου, ένας τέτοιος γάμος λύνει όλα τα προβλήματά μου. Θα παντρευτώ την εκατομμυριούχο, ακόμη κι αν είναι κανένα τέρας της φύσεως! Θάχω όμως πάντα σένα, Σοφία μου, να με παρηγορήσεις...» Άκουσες, Λουκία; Η τύχη μου! Άχ! η καρδιά μου κομματιάστηκε!

—Ήσυχασε, μικρούλα μου, της είπε η Λουκία, μόλις παρουσιάστη έδω αυτός ο κύριος, θα του δώσω τα παπούτσιά του στο χέρι.

—Όχι, Λουκία, δεν θα της τίποτα! Θα τον μπήσω στο σαλόνι σαν να μη μάθουσε τίποτα. Θέλω να τον δω, να τον ταπεινώσω, να τον κάνω δώ, να τον υποφέρω, όπως υποφέρω τώρα εγώ.

—Προς το βράδυ, έφτασε ο Ρενέ. Η Μάρθα τον περίμενε στο σαλόνι.

—Καλησπέρα, Ρενέ, του είπε απλά, δίνοντάς του το χέρι της.

Τη χαίρετσε κι' άρχισε να την κυττάζει με έκπληξη. Τη συνέκρινε, μέσα του, με την άλλη, τόσο γλυκιά. Έβλεπε πόσο ωραία, πόσο γλυκιά ήταν η Μάρθα και πόσο αγνά, φωτεινά ήταν τα μάτια της. Ποτέ του τεινιά ήταν τόσο τούση παραρηχ.

Ο Ρενέ δεν ένοιωσε τόσο παρηχ. «Αυτό είναι αγάπη» του ψιθύρισε κάποιον φωνή στ' αλήθεια. Μά δεν εμπούσε λόγια να της εκφράσει τα αισθήματά του, που δοκίμαζε. Τα είχε κυριολεκτικά χαμένα. Σαφνικά, της είπε:

—Μάρθα, σ' αγαπώ.

—Αλήθεια; του είπε χαμογελώντας με το στόμα.

—Σου τόγραψα τόσες φορές! Μά τώρα που σε είδα επί τέλους, τώρα που σε κυττάζω και βλέπω τα όμορφα σου μάτια, τώρα...

—Θέλω να σε πιστέψω, Ρενέ, τον διέκοψε η Μάρθα, αλλά δε μπορώ και λυπάμαι ελκρινά γι' αυτό.

—Δεν μπορείς. Για ποιά λόγο; Δεν διασάφεις την αγάπη στα μάτια μου;

—Ω! ναι, ξέρω, είσαι περίφημος ήθοποιός! Αλλά η τύχη αυτή τη φορά ήταν πιο επιδέξια από σένα. Νά, διάβασε... Το γράμμα αυτό δεν είναι από σένα. Ολα είναι καθαρά μεταξύ μας: Θέλεις τα λεφτά μου κι' όχι έμένα!

—Όχι, όχι, Μάρθα, δεν είν' αλήθεια, ψέλλισε ο Ρενέ, κατάχλωμος. Όταν έγραψα αυτό το γράμμα, δεν σε γνωρίζα, δεν σε είχα δει. Τώρα όλα είναι διαφορετικά. Είναι σαν η Σοφία να μην υπήρχε ποτέ. Πιστεύε με, Μάρθα...

—Όχι, Ρενέ, δεν μπορώ να σε πιστέψω. Εύτυχώς που το γράμμα αυτό σε απεκάλυψε, είδεμ θάκανα μιά κουτομιάρα, αν σε παντρευόμουν. Γιατί, τ' όμολογώ, σ' αγαπώ, κι' ες είναι η καρδιά μου καμμάτι! Θα υποφέρω όταν θα φύγεις, αλλά πρέπει να φύγεις...

Τη στιγμή εκείνη μπήκε η Λουκία στο σαλόνι και είπε στη Μάρθα, ενώ κυττάζε περιφρονητικά το Ρενέ:

—Κυρία, είναι ο δικηγόρος Μαρτιόν. Θέλει να σας μιλήσει.

—Ας περάσει.

—Όταν μπήκε ο γέρο δικηγόρος, η Μάρθα του είπε:

—Καλώς ήρθατε, κύριε. Μπορείτε να μιλήσετε μπροστά στον κύριο. Είναι ένας φίλος της οικογένειάς μου...

—Μά δεσποινίς, πρόκειται για τη διαθήκη του θείου σας.

—Δεν πειράζει, άρχισε ο δικηγόρος, που σας φέρνω λιπαρά, δεσποινίς, άρχισε ο δικηγόρος, που σας φέρνω δυο άρεστες ελθήσεις. Ο θεός σας αφήνει... Άλλοτε βαστάει στη φιλένιά του, σε κάποια Σοφία Ραντιέ... Άλλοτε βαστάει στην εταίριά του... Λυπάμαι, πιστεύετε, γι' αυτό...

—Όταν ο δικηγόρος έφυγε, η Μάρθα πλησίασε στο κρεβάτι και κυττάζοντας άφρονεμένα. Ήξερε καλά πως, όταν θα γύριζε να ου της, το σαλόνι θα ήταν άδειο. Ο Ρενέ θα είχε φύγει, που ήταν όχι μόνο άρτια, αλλά και πλούσια. Τώρα τα είχε όλα.

—Άρχισε να κλαίει, τρικλινε λίγο, αλλά δύο δυνάτα μπράτσα την άγκάλιασαν και μιά φωνή τρυφερή της είπε:

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

—Μάρθα, αγάπη μου!

—Όχι, Ρενέ, όχι, φύγε γρήγορα, δεν άκουσες τα δικηγόρος; —Θα μένω μαζί σου, Μάρθα, γιατί έμένα αγαπώ! Τ' όπιστεύεις άγκα; —Οι λαγοί της Μάρθας έσκαλουθούσαν, καθώς την κρατούσε άγκα. —Λοιπόν, Ρενέ, μά το κλάμα της έβλεπε την άπειρη εύτυχία της.

Κοινωνικό και δραματικό μυθιστόρημα του Ζύλ Μαρυ

Η κατατρεχημένη

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Μέμπ προκάλεσε σε μονομαχία το Ρομπέρ. Ο φίλος της Κλαίρης, και καθώς είναι άριστος σκοπευτής τον σκοτώνει. Έτσι, η Κλαίρη μένει και πάλι μόνη. Ή όμως τώρα άνετα, γιατί ο Ρομπέρ της άφισε μιά σημαντική κληρονομία. Είχε γνωρίσει στο μεταξύ το γιατρό Γκωτιέ Μαρτινιόν, που ήταν κατά σύμπτωση φίλος του Ρομπέρ. Ο νέος αυτός την επίσκεπτεται συχνά, κι' άρχίζει να δημιουργείται μεταξύ τους ένας βαθύς έρωτας, που όλες τις προσπάθειες που καταβάλουν κι' οι δυο για να τον καταπνίξουν, γιατί πιστεύουν πως δεν μπορεί να καταλήξει πουθενά. Όταν μάλιστα ο Γκωτιέ σώζει την Κλαίρη από μιά σοβαρή αρρώστια, το αισθήματός τους μεγαλώνει ακόμα περισσότερο. Νικημένη πιά, στην πάλη με τον εαυτό της, ένα βράδυ, η Κλαίρη είν' έτοιμη να εγκαταλειφθή, όταν ξαφνικά άκούγονται φωνές εκεί κοντά, στο δρόμο. Μερικοί παλάνθρωποι επικειρούν ν' απαγάγουν ένα άνυπεράσπιστο κορίτσι. Ο Γκωτιέ όρμησε άδιάτακτα και τους τρέπει εις φυγήν. Όταν μεταφέρη κατόπιν την άγνώστη νέα στο σπίτι της Κλαίρης, εκείνη άναγνωρίζει τη χαμένη αδελφή της, τη Λουίζα.

—Την ξέρετε, λοιπόν; ρώτησε 22ον ο Γκωτιέ.

—Είναι αδελφή μου!

—Ναι. Είν' η Λουίζα, η αγαπημένη μου Λουίζα!...

—Δεν μου είπατε ποτέ πως είχατε αδελφή...

—Γιατί το μυστικό αυτό άφορά το παρελθόν μου, που τόκρυβα απ' όλους... Μά έσεις θα τα μάθετε όλα. Πρέπει...

Κι' η Κλαίρη έσκυψε πάλι πάνω απ' την αδελφή της.

—Λουίζα, Λουίζα μου! Σε παρακαλώ, κύτταξέ με!...

Η λιποθυμική κοπέλλα συνήλθε έπιτέλους. Εύχαρίστησε πρώτα με μιά ματιά τον νεο που την είχε σώσει και που έσκυβε τώρα από πάνω της. Ύστερα η ματιά της έπεσε στην Κλαίρη. Τα μάτια της γουρλώσανε άμέσως, σαν να δέλεσε φάντασμα.

—Κλαίρη!... Άδελφούλα μου!... φώναξε.

Αγκαλιάστηκαν σφιχτά κι' έπνιξαν η μιά την άλλη με φιλική και χάδια.

Ο Γκωτιέ είχε άποτραβηχτή διακριτικά στο βάθος του σαλονιού, κι' από κει παρακολουθούσε μ' έκπληξη και με βαθειά συγκίνηση την τρυφερή εκείνη σκηνή.

Είχε σαστίσει ώστόσο, άκούγοντας τη Λουίζα να ονομάζει «Κλαίρη» την αδελφή της.

—Όστε, λοιπόν, δεν λεγότανε πραγματικά Μαντελέν η αγαπημένη του;

Κλαίρη και Λουίζα... Είχε άκούσει επανειλημμένως αυτά τα δυο ονόματα... ήταν βέβαιος!

Κλαίρη και Λουίζα... δυο αδελφές... Σαφνικά, φωτίστηκε ο νους του: Οι δυο κόρες της Μπεκρούς!

Μήπως ήταν αυτές;... Μά όχι, ήταν άδύνατο! Θάταν μιά τραγική είνωνεια της τύχης!...

Ευχήθηκε απ' το βάθος της καρδιάς του να μην πρόκειται γι' αυτές... γιατί τότε θα βάρινα ακόμα ένα έγκλημα τον πατέρα του: το σφάλμα της Κλαίρης, η άτιμωσί της!

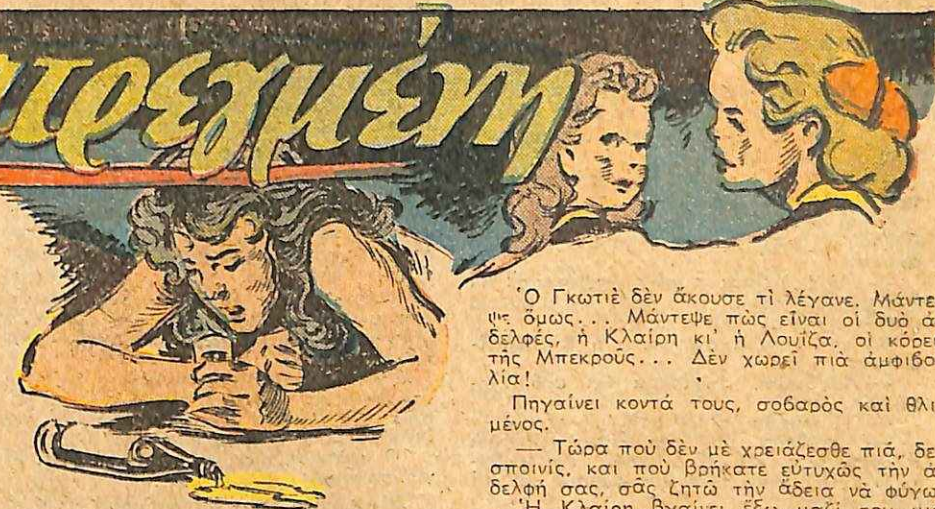
Και —ποιός ξέρει— ίσως και το κατακύλισμα της Λουίζας, η ντροπή της!

Τώρα η Λουίζα κυριεύεται και πάλι από άδυναμία μέσ' στην άγκαλιά της Κλαίρης.

—Πεινάω! τραυλίζει η δυστυχισμένη. Πεινάω! Δεν έχω φάει τίποτα από χτες...

—Ω, Θεέ μου! Κι' εγώ που δεν σκέφθηκα να σε ρωτήσω!...

Η Κλαίρη βάζει την αδελφή της να καθήσει στον καναπέ. Τρένει ύστερα στην

κουζίνα και φέρνει ψωμί, κρασί, κρύο κρέας κι' άλλα διάφορα φαγώσιμα. Τ' απλώνει όλα, ανάκατα, πάνω σ' ένα σκαμνί, που το τραβάει κοντά στον καναπέ.

Βάζει λίγο κρασί στο ποτήρι και το πλησιάζει στα χείλη της Λουίζας.

—Πες πρώτα αυτό, χρυσή μου... της λέει. Θα σου κάνω καλό...

Η Λουίζα ύπακούει, χαμογελώντας.

Η Κλαίρη γονατίζει μπροστά της, κοντά στον καναπέ και στο σκαμνί, τη σερβίρει και την κυττάζει που τρώει.

—Ξεχνάμε κι' οι δυο την παρουσία του Γκωτιέ, που μένει πάντα παραμερα. Σε λίγο όμως, μιά κινήσι του, τους θυμίζει πως δεν είναι μονάχες.

—Ποιος είν' αυτός ο νέος; ρωτάει σιγά την αδελφή της η Λουίζα.

—Ένας φίλος, ένας καλός φίλος! άπαντάει εκείνη, κοκκινίζοντας.

—Πώς λέγεται;

—Γκωτιέ. Είν' ο γυιός του γιατρού Μαρτινιόν.

—Ο γυιός του γιατρού!...

—Δεν ξέρει όμως το αληθινό μου όνομα.

—Άγνοει έπομένως τα περασμένα μας, το έγκλημά της μητέρας μας;...

—Ναι, μά θα του τα πώ όλα... αύριο! Πρέπει...

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Ο Γκωτιέ δεν άκουσε τί λέγανε. Μάντεψε όμως... Μάντεψε πως είναι οι δυο αδελφές, η Κλαίρη κι' η Λουίζα, οι κόρες της Μπεκρούς... Δεν χωρεί πιά άμφιβολία!

Πηγαίνει κοντά τους, σοβαρός και θλιμένος.

—Τώρα που δεν με χρειάζεσθε πιά, δεσποινίς, και που βοήκατε εύτυχώς την αδελφή σας, σας ζητώ την άδεια να φύγω.

—Η Κλαίρη βγαίνει έξω μαζί του μιά στιγμή.

—Γκωτιέ, του λέει, είν' εύτυχισμένη, τόσο εύτυχισμένη ώστε φοβάμαι...

—Ο νέος δεν άπαντάει.

—Και σύ, Γκωτιέ;... Νομίζεις πως ξέχασα εκείνο που σου είπα;... Σ' αγαπώ! Άς γίνη έπειτα ό,τι θέλει... Μά γιατί δεν μιλάς; Τι συμβαίνει μέσα σου;

—Είμαι θλιμένος...

—Μά γιατί; Γιατί;

—Θα το μάθετε αύριο... Στο μεταξύ, πείτε μου μιά λέξη μόνο, μιά πληροφορία.

—Μιλήστε, Γκωτιέ.

—Μάντεψα ποιές είσαστε.

—Η Κλαίρη κι' η Λουίζα, οι κόρες της Σαρλोट Λαμαρς!

—Ναι.

—Τώρα πιά θα ντρέπεσθε για μένα! είπε η νέα γυναίκα μ' άπελπισία.

—Όχι.

—Μου τ' όρκίζεσθε;

—Σας όρκίζομαι πως από τότε που ξέρω το μυστικό σας...

—Ο νέος σταμάτησε λίγο, νοιώθοντας το λαϊμό του σφιγμένο, σαν να πνιγότανε. Τέλος, πρόσθεσε, με μιά μεγάλη προσπάθεια:

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

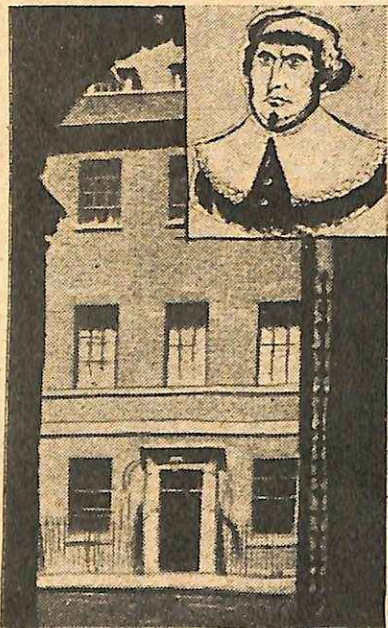
—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

—Σας αγαπώ ακόμη πιο πολύ! Κι' έφυγε τρέχοντας, αφήνοντάς την μεθυσμένη από εύτυχία.

65

Ο τυχοδιώκτης Τζωρτζ Ντάουνινγκ και το περίφημο σπίτι του στον αριθ. 10 της οδού Μπλουμσβέρι.

Η Ντάουνινγκ Στρήτ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ένας τυχοδιώκτης της έδωσε το όνομά της

Κάθε τόσο γίνεται λόγος στις εφημερίδες για τον αριθμό 10 της Ντάουνινγκ Στρήτ. Το σπίτι αυτό είναι η κατοικία που το αγγλικό κράτος παραχωρεί στον πρωθυπουργό του.

Απ' αυτό έφυγε πριν από μερικές εβδομάδες ο Ουίνστον Τσώρτσιλ και σ' αυτό εγκαταστάθηκε τώρα ο νέος Άγγλος πρωθυπουργός Άντονι Ήντεν.

Η Ντάουνινγκ Στρήτ είναι ένας παλιός δρόμος που βρίσκεται στην καρδιά του Λονδίνου. Δεν υπάρχουν σ' αυτόν καινούργια κτίρια. Οι τοίχοι όλων των σπιτιών της είναι μαυρισμένοι, σαν πένθιμοι, από την πολυκαρία.

Αλλ' αν η Ντάουνινγκ Στρήτ είναι πασίγνωστη, γιατί σ' αυτήν βρίσκεται η επίσημη κατοικία του Άγγλου πρωθυπουργού, ελάχιστοι άνθρωποι ξέρουν γιατί ονομάστηκε έτσι και ποιος ήταν αυτός ο Ντάουνινγκ, που πήρε τ' όνομά του.

Ο Τζωρτζ Ντάουνινγκ είχε γεννηθεί στην Αγγλία, αλλά παιδί ακόμη πήγε μαζί με τους γονείς του στην Αμερική, όπου μεγάλωσε. Αργότερα ακολούθησε τον πατέρα του στις Ίνδies. Στην πατρίδα του ξαναγύρισε σε ηλικία εικοσιπέντε χρόνων. Από τις περιπλανήσεις του είχε διδαχθεί ότι στη ζωή πετυχαίνουν μόνον οι άνθρωποι που δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα. Κι' όπως δεν είχε ήθικες άρχες, ήταν αποφασισμένος να κάνει τα πάντα για να κατακτήσει την επιτυχία.

Την εποχή εκείνη, ο Ολίβιερ Κρόμβελ ήταν το πρόσωπο της ημέρας. Ο ταπεινός αυτός ευπατρίδης, που κανείς σχεδόν δεν ήξερε ως τότε το όνομά του, είχε τομήσει να υψώσει το ανάστημά του μπροστά στο βασιλιά Κάρολο 1ο και μέσα σε ελάχιστο διάστημα είχε αναδειχθεί σε πρώτης τάξεως λαϊκό ήγέτη και ικανότατο στρατηγό.

Ο Τζωρτζ Ντάουνινγκ δεν δίστασε ούτε στιγμή. Πήγε άμεσα με το μέρος του και ανέλαβε υπηρεσία στο σύνταγμα του Τζών Οκεί.

Επειτα από λίγον καιρό, ο Κρόμ-

βελ κατατρόπωσε τα βασιλικά στρατεύματα σε μία φονικώτατη μάχη που έμεινε ιστορική στα αγγλικά χρονικά. Ο βασιλιάς Κάρολος 1ος συνελήφθη τότε, καταδικάστηκε σε θάνατο από ένα έκτακτο δικαστήριο και αποκεφαλίστηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1649.

Το αγγλικό κοινοβούλιο έψηφισε ταυτόχρονα την κατάλυση της μοναρχίας και ανακήρυξε τη δημοκρατία. Ο Κρόμβελ πήρε τον τίτλο του «Προστάτου» κι' ως την ημέρα του θανάτου του (1658) εκυβέρνησε την Αγγλία σαν αληθινός δικτάτωρ.

Ο Ντάουνινγκ, μετά τον τερματισμό του εμφυλίου πολέμου, εξελέγη βουλευτής και άνηκε στην ομάδα των αδιαλλακτών, που ήθελαν ν' ανακηρύξουν τον Κρόμβελ βασιλιά.

Εκτιμώντας την αφοσίωσή του, ο «Προστάτης» του ανέθεσε διάφορες εμπιστευτικές θέσεις και αργότερα τον έστειλε ως πρεσβευτή στην Ολλανδία.

Η κυριώτερη αποστολή του ήταν να καταδιώκει τους Άγγλους βασιλόφρονες που είχαν καταφύγει εκεί και να ματαιώνει τις ενέργειές τους για την παλινόρθωση της μοναρχίας. Στην προσπάθεια αυτή ο Ντάουνινγκ αναδείχθηκε απaráμιλλος. Δεν δίσταζε, άλλωστε, στην έκλογη των μέσων. Πολλοί «μυστηριώδεις» θάνατοι επιφανών Άγγλων εξορίστων ήταν δικό του έργο.

Τον Κρόμβελ, μετά το θάνατό του, διαδέχτηκε, ακριβώς όπως θα γινόταν αν ήταν βασιλιάς, ο γιος του Ριχάρδος.

Αλλά αυτός δεν αισθανόταν τη δύναμη να συνεχίσει το έργο του πατέρα του. Και παραιτήθηκε έπειτα από οχτώ μήνες.

Στο μεταξύ, άλλωστε, είχε άγκωθι το φιλοβασιλικό ρεύμα. Έγινε τότε παλινόρθωση της μοναρχίας, χωρίς να χυθεί ούτε σταγόνα αίμα και στο θρόνο ανέβηκε ο Κάρολος 2ος γιουός του καροταυμένου βασιλέως Καρόλου 1ου.

Ο Ντάουνινγκ βρισκόταν τώρα στο στρατόπεδο των ήττημένων. Αλλ' ένας άνθρωπος με το δικό του χαρακτήρα δεν μπορούσε να μείνει εκεί για πολλόν καιρό.

Επειτα από λίγο, έγραψε στον Κάρολο 2ο μία επιστολή, στην οποία ομολογούσε απερίφραστα τις απερελθούσες πλάνες του και του πρόσφερε τις υπηρεσίες του.

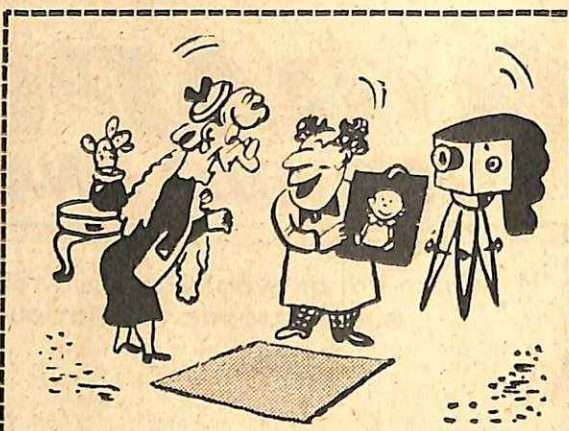
Ο Κάρολος 2ος, που ήξερε τις ικανότητες του Ντάουνινγκ, δέχτηκε πρόθυμα την προσφορά του και τον ξανάστειλε ως πρεσβευτή στην Ολλανδία.

Ο Ντάουνινγκ άλλωστε, δεν διέψευσε τις βασιλικές προσδοκίες. Είχε καταδιώξει άλλοτε τους εξορίστους βασιλόφρονες. Στόχος του έγιναν τώρα οι εξορίστοι «βασιλοκτόνοι», όπως είχαν αποκληθεί οι παλαιοί οπαδοί του Κρόμβελ. Ένας απ' αυτούς ήταν κι' ο παλιός συνταγματάρχης του Τζών Οκεί. Ο Ντάουνινγκ τον πασέυρε σε παγίδα και τον συνέλαβε. Τον έστειλε κατόπιν στην Αγγλία, όπου εξετελέσθη έπειτα από μία σύντομη διαδικασία.

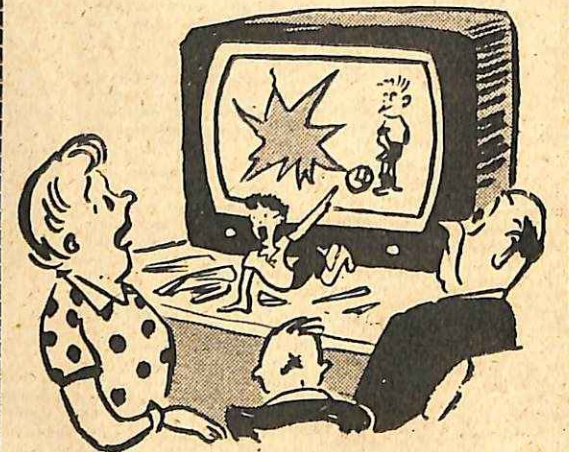
Για όλες αυτές τις υπηρεσίες του, ο Κάρολος 2ος τον έκανε Βαρόνο και κατόπιν λόρδο και του χάρισε τρία μεγάλα σπίτια στο κέντρον του Λονδίνου.

Ο δρόμος στον οποίο βρισκόταν τα σπίτια αυτά, πήρε από τότε το όνομά του κι' έγινε η περίφημη Ντάουνινγκ Στρήτ.

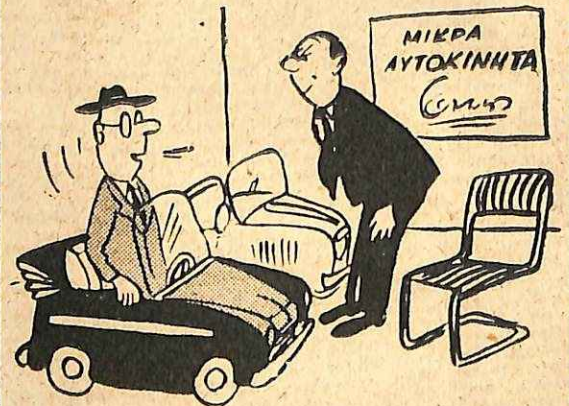
Είναι αξιοσημείωτο ότι η μεγάλη Βρετανική Εγκυκλοπαίδεια, που είναι τόσο προσεχτική στους χαρακτηρισμούς της, μιλάει για τον «άνανδη (ήλο)» του Ντάουνινγκ και προσθέτει ότι ήταν «υποκριτής, δουλόφρων στο μη περαιτέρω και φιλάργυρος μέχρι ρυπαρότητας»!

Καθώς βλέπετε, σας έδωλα πιο νέα απ' όσο θέλατε!...

Αυτός πρέπει να πληρώσει, το κρύσταλλο, γιατί αυτός με πέταξε έξω!...

Νομίζω πως μου κάνει. Μόνο στα δάχτυλά μου είναι στενό λιγάκι!...

Αυτά είναι τ' απλута... Μπορείς τώρα να μου κάμεις μία επίδειξη με το ηλεκτρικό πλυντήριο;

Το αξιοθρόναστο ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Φανερώνουν το χαρακτήρα, τις αρρώστιες, την ηλικία

Τα χέρια μας αποτελούν μία από τις σημαντικότερες «εφευρέσεις» της Φύσεως, κι' ίσως τον κυριώτερο λόγο που ο άνθρωπος είναι το μόνο πολιτισμένο ζώον.

Σκεφθήκατε ποτέ πόσες πολύτιμες δουλειές κάνουμε με τα χέρια μας; Κοιμώμαστε τα ρούχα μας, σπρώχνουμε βαλίτσες, χρησιμοποιούμε τα μηχανοκίνητα, γράφουμε, δακτυλογραφούμε, ράβουμε... Έχει υπολογισθεί ότι ο συνηθισμένος άνθρωπος εκτελεί περισσότερα από 1.000 διάφορες εργασίες με τα χέρια του!

Φαίνεται εύκολο εκ πρώτης όψεως να κατασκευασθεί ένα τεχνητό χέρι, με όλες τις κινήσεις του καρπού και των δακτύλων. Οι ειδικοί όμως το θεωρούν δυσκολώτατο. Και πραγματικά, απότυχαν ως τώρα όλες οι σχετικές προσπάθειες. Όσο τελειοποιείται κι' αν είναι σήμερα τα τεχνητά χέρια για τους αναπηρούς, δεν μπορεί να συγκριθούν καθόλου με τα αληθινά χέρια, σε δύναμη κι' ευκινησία.

Λογικό ξέρουμε ελάχιστα πράγματα γι' αυτή την απλή και τόσο αποδοτική «μηχανή» που λέγεται ανθρώπινο χέρι — λιγότερα απ' όσα ξέρουμε για τον εγκέφαλο, την καρδιά ή τα άλλα όργανα του σώματός μας. Ας δούμε λοιπόν μερικά απ' όσα έχει εξακριβώσει η επιστήμη σχετικά με τα χέρια μας.

1) Το χέρι αποτελεί ασφαλώς ένδειξη του χαρακτήρα:

«Ναι» απαντάει αδιαστακτά ο Αμερικανός δόκτωρ Σάιμαν, όχι κανείς τσαρλατάνος αλλ' ένας διακεκριμένος επιστήμονας. Δημοσίευσε μάλιστα μία σχετική ανακοίνωση στην «Εφημερίδα Νευρικών και Ψυχικών Παθήσεων». Πιστεύει πράγματι ότι βρήκε μία ενδιαφέρουσα σχέση μεταξύ του μήκους του μεσαίου δακτύλου (από την άκρη του ως την τρίτη άρθρωση) και του μήκους της παλάμης.

Αν δηλαδή το μεσαίο δάχτυλό σας είναι κοντύτερο από την παλάμη σας, είσατε πιθανότατα υγιής κι' ευτυχισμένος, δεν σκοτίζεστε για τις λεπτομέρειες, σκέπτεστε κι' ενεργείτε αυθόρμητα. Αν όμως το μεσαίο σας δάχτυλο είναι μακρύτερο από την παλάμη, είσατε τακτικός μέχρι σχολαστικότητας, ευαίσθητος και μάλλον απομονωμένος.

2) Διακρίνονται στα χέρια σημάδια των ασθενειών άλλων μερών του σώματος:

Ναι. Ο δόκτωρ Γκάρντον Χάιν του Πανεπιστημίου της Καλιφορνίας λέει ότι τα χέρια αποτελούν ένα πολύτιμο διαγνωστικό μέσον. Όταν είναι δυσανάλογα μεγάλα, δείχνουν παθήσεις της υποφύσεως. Συγκέντρωση λίπους στη ράχη του χεριού που είναι συγγενώς κληρονομική και κρύο, σημαίνει ανεπάρκεια του θυρεοειδούς. Αντίθετα, ένα θερμό και υγρό χέρι, που τρέμει ελαφρά, δείχνει υπερθυρεοειδισμό. Σκούρος χρωματισμός της ράχης του χεριού αποτελεί σημάδι παθήσεων των επινεφριδίων. Κιτρινωπά της παλάμης, μαζί με μία ιδιόμορφη μυρωδιά του δέρματος, σημαίνει ίσως τυφοειδή πυρετό. Τέλος, ο βαθμός επιδερμίδας και η τριχόφυλα των χεριών βοηθούν στη διάγνωση των καρδιακών νοσημάτων.

3) Κατά τι συνετέλεσαν τα χέρια στην εξέλιξη του ανθρώπου;

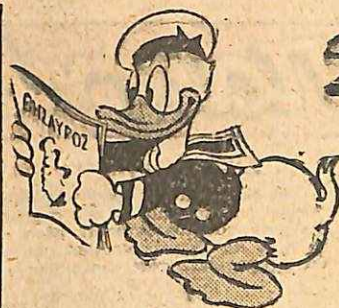
Τον έκαναν ανώτερο απ' όλα τ' άλλα ζώα, γιατί αυτός μόνον έχει χέρια, που σχηματίστηκαν από εκατομμύρια έτη. Παράλληλα δε με τα χέρια του, ο άνθρωπος έλαβε και ο εγκέφαλό του. Οι πιθήκοι έχουν κι' αυτοί χέρια, αλλ' όχι σαν τα ανθρώπινα, γιατί δεν μπορούν να πιεστούν τον αντίχειρα πάνω σε οποιοδήποτε από τ' άλλα δάχτυλα. Αυτή ακριβώς η ικανότητα των χεριών επέτρεψε στους πρόγονους μας να μεταχειρίζονται με μεγαλύτερη ακρίβεια τα διάφορα αντικείμενα και να κατασκευάσουν όπλα και εργαλεία.

4) Τα χέρια γίνονται ολοένα μεγαλύτερα ή μικρότερα;

Κατά τους ναυτοποιούς, τα αντρικά χέρια μικραίνουν, ενώ τα γυναικεία μεγαλώνουν. Αυτό συμβαίνει γιατί οι άντρες δεν κάνουν πια πολλές βαριές χειρωνακτικές εργασίες, όπως οι πρόγονοί τους. Έξ' άλλου, οι περισσότερες γυναικείες εργασίες απαιτούνται από τους άντρες, οι οποίοι έχουν μεγαλύτερα χέρια.

5) Επηρεάζονται τα χέρια από την ηλικία;

Ασφαλώς. Η ηλικία εκδηλώνεται στα χέρια, περισσότερο παρά σε κάθε άλλο μέρος του σώματος. Μπορεί κανείς να βάλει τα μαλλιά του ή να κρυώσει με το μακιγιάζ τις ρυτίδες του προσώπου, αλλ' είναι πολύ δύσκολο να καμουφλαρίσει το λαδωμένο δέρμα ή τις προεξέχουσες φλέβες των χεριών. Έξ' άλλου, με τα χρόνια λιγστεύει η δύναμη των χεριών. Όπως απέδειξαν συστηματικές παρατηρήσεις που έγιναν σε μεγάλο αριθμό ατόμων, τα χέρια ενός γέροντος 65 ετών έχουν μόνον τα 84% της δύναμης που είχαν στα 25 χρόνια του.

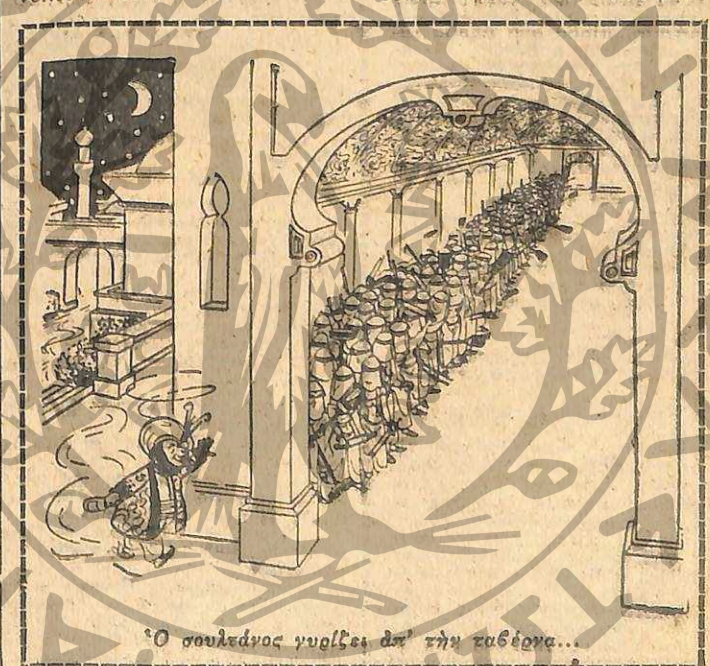
Η ζωή στοιχίζει ΑΚΡΙΒΑ!...

Ο φρέντ γυρίζει σπίτι του απ' το γραφείο και δεν βρίσκει τη Ροζίνα, τη γυναίκα του. Πώς γίνεται αυτό; Στην κουζίνα, στο τζάκι, δεν βράζει κανένα φαγητό και το τραπέζι δεν είναι στρωμένο. Αχ! αυτή η νεαρή συζυγός πόσες ανησυχίες του δίνει! Ας φάει ο ίδιος! Έπρεπε να σκεφτεί πως ήταν σανταρτζής και να μην παντρευτεί μια κοπέλα δεκά οκτώ χρόνων! Είναι τόσο όμορφη, τόσο τακτική. Έχει ωστόσο, Θεέ μου, τόσες ιδιοτροπίες, τόσα καπρίτσια, που αν αρχίσω να της τα ικανοποιώ όλα, να της κάνω όλα τα γούστα, τότε θα πάω, κατά διαβολό, να πω πως πάω άραγε η Ροζίνα του; Του μπήκαν κιόλας ψύλλοι στ' αυτιά. Όπως τη βλέπει αυτός, ο άντρας της, τόσο όμορφη, το ίδιο τη βλέπουν και οι άλλοι άντρες. Κι' αν η Ροζίνα κουράστηκε πια από ένα «συζυγίο το γυναικείο», όπως τον φωνάζει, γιατί της αρνιέται να της αγοράσει ένα θερινό φόρεμα κι' ένα χαριτωμένο καπέλο; Υπάρχουν χιλιάδες άλλοι άντρες που θα ήταν ευτυχισμένοι αγοράζοντας τη Ροζίνα του, όχι μόνο το φόρεμα και το καπέλο, αλλά κι' ένα κολλιέ με αληθινές πέρες και δαχτυλίδια με πραγματικά μπριλάντια. Αυτή η σκέψη βασανίζει τρομερά το φρέντ. Αρκίζει ωστόσο να νευριάσει, έτοιμος να την υποδεχτεί, όταν γυρίσει, όπως της άξιζε.

Εξαφνω, βλέπει στο τραπέζι ένα κλειστό φάκελλο. Είναι τ' όνομά του γραμμένο πάνω. «Θεέ μου, μα αυτό είναι γραμμένο με αποχαιρετισμό!» Τ' ανοίγει με χέρια που τρέμουν. «Τοράσες, συλλογίζεται, και η έκδική μου θα μείνει άδικη νοποπτη!...»

Ο φρέντ είχε αναστατωθεί. Αποφάσισε, στην απελπισία του, να πάρει το γραμμάτι της αγαπημένης του Ροζίνας και να πάει στην αστυνομία, να παρακαλέσει τον αστυνόμο να στείλει τα όργανά του για να φέρουν να βρουν τη γυναίκα του όσο ήταν ακόμη καιρός. Κι' αν του φέρουν το πτώμα της; Σίγουρα θα τρελλαθεί!

Κλαίει με λυγμούς, όταν ακούει το κλειδί να γυρίζει στην πόρτα της εισόδου με κάποια βειλιά. Τρέχει και — Θεέ μου!

Ο σουλτάνος γνωρίζει απ' την ταβόρα...

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

ΚΙ'ΟΛΕΣ διατηρούν το
τύπο τους χάρις στην
LANOLINE

Mondaine

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

ΚΙ'ΟΛΕΣ διατηρούν το
τύπο τους χάρις στην
LANOLINE

Mondaine

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

ΚΙ'ΟΛΕΣ διατηρούν το
τύπο τους χάρις στην
LANOLINE

Mondaine

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

ΚΙ'ΟΛΕΣ διατηρούν το
τύπο τους χάρις στην
LANOLINE

Mondaine

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

ΚΙ'ΟΛΕΣ διατηρούν το
τύπο τους χάρις στην
LANOLINE

Mondaine

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

ΚΙ'ΟΛΕΣ διατηρούν το
τύπο τους χάρις στην
LANOLINE

Mondaine

Ημια όμορφότερη
από την άλλη...

μήν παίζετε αίσθηματικό κρυφτούλι, με κίνδυνο να εκτεθείτε σε ξένα μάτια με μυστικά ραντεβού! Φίλο του «Θησαυρού», Χαλάνδρι: Διάσασ με προσοχή την αισθηματική σας περιπέτεια. Όπως και ο σεις αντιλαμβάνετε τη φύση εκδίδεται όσους την περιφρονούν... Και τώρα τι να σας πω; Να εγκαταλείψετε την κοπέλλα αυτή, που εθισάσθηκε για σας με τον σκοπό ίσως να σας κρατήσει κοντά της και να αποκαταστή νομίμως μαζί σας, αυτό ασφαλώς θάνε μεγάλη αδικία. Μόνο μία τιμία και ξεκάθαρη εξήγηση μεταξύ σας θα μπορούσε να προωθήσει τη λύση αυτού του μπλεξίματος. Και άραγε θα μπορούσε κι' εκείνη να την δεχθεί, να χωρίσει δηλαδή, αφού δυστυχώς σήμερα έθεσε από σας η αγάπη που σας είχε τραβήξει κοντά της;

ΕΡΗ

Γάμοι με ξένους

Η ΝΙΝΟΝ γνώρισε σε μία συναναστροφή ένα ξένο. Της φέρθηκε ευγενικά, της μίλησε τρυφερά και στο τέλος της πρότεινε να παντρευτούν.

Η ΝΙΝΟΝ είχε γιατί κολακευόταν για την προτίμησή, είχε γιατί νομίζει ότι την πήραν τα χρόνια και βρήκε ευκαιρία να παντρευτεί, πήρε στα σοβαρά το ζήτημα κι' έχει ξεσηκωθεί να τον ακολουθήσει. Πού; Ούτε κι' αυτό το συλλογιστικό. Σ' έναν άλλο τόπο, που εκείνος πρόκειται να μείνει λίγων καιρών. Τόση, μάλιστα, λίγη η βιασύνη της, που, ούτε λίγο ούτε πολύ, μ' ερωτά τι χαρτιά χρειάζονται για να φύγει.

Αγαπητό μου κορίτσι, μία συμβουλή έχω να σας δώσω: καθίστε εκεί που κάθεστε, έστω κι' αν πρόκειται να αφήσετε να παντρευθείτε. Δεν σας ταίριαζει μία περιπέτεια σε ξένο τόπο, μακριά από κάθε δικό σας άνθρωπο, μ' έναν άγνωστο. Δεν ξέρετε ούτε από πού κρατά η σκούφια του, ούτε τι είδους άνθρωπος είναι, ούτε τι χαρακτήρα έχει και τι πραγματικά αισθήματα κρύβει η ψυχή του. Δεν ξέρετε καν αν σκοπός του είναι πραγματικά ο γάμος. Άλλ' ακόμη, αν είναι η παντρεία, πώς θα ταριάζουν οι τόσαν έτων οικογενειακές και θρησκευτικές συνήθειες που απέκτησε ο κορμός σας; Δεν μιλάτε καν τη γλώσσα του, ούτ' αυτός τη δική σας. Σας περιμένουν δάκρυα μεταμέλειας, αν επιμένετε και γίνι κάτι τέτοιο. Ρωτήστε, τουλάχιστον τους γονείς σας!

Αμ λες τών Αθηνών: Τό δεκαεταρσίδιο γράμμα σας το διάσασ με προσοχή και βρήκα ότι ο πόθος σας παρέσυρε να πάρετε αποφάσεις εντέλως αντίθετες από εκείνες που έπρεπε. Όσον αφορά εκείνη φαντάσμαι ότι έπασε ένα «όκο». Αυτό συμβαίνει πολλές φορές στις κοπέλλες, που έχουν έμπιστοσύνη σε μία φίλια και νοιάζουν για μία στιγμή ότι ο νέος τους συμπεριφέρεται με πονηρές σκέψεις. Αποσύρονται απότομα. Θα πάνε να είστε νευρικές και κατσούφες και θα την υποδέχεστε με χαμόγελο, που θα την φέρνει σε δίλημμα. Θα σταματήσετε τα ερωτάλογα και θα συμπεριφέρεστε ευγενικά, τυπικά και εντέλως φιλικά, όπως πριν, εάν να μη μεσολάβησε τίποτα. Μά έλθε βέβαιος ότι θα έχετε αντίπεθαι, γιατί είμαι βέβαιος πως σας αγαπά. Τότε όλα θάρθουν μόνα τους.

Νες μετά το γάμο σας, ένα γάμο από «σοφόρο και κεραυνόβολο έρωτα». Αποτέλεσμα: το έζωλο! Τότε ήταν ακόμη καιρός, τώρα όμως, έπειτα από 20 χρόνια! Τώρα που έχετε παιδιά για παντρεία μόνον ύπομνη και προσοχή στις πράξεις σας πρέπει να έχετε.

Πληγωμένη καρδιά. Κάποιο — Α. Γ.: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι ένας τίμιος άνθρωπος, από όσα μου γράφετε. Με τό να είναι όμως αυτός τίμιος και σεις έρωτευμένη μαζί του δεν θγαίνει κανένα όφελος πρακτικό για τη ζωή σας. Κάθε άνθρωπος έχει έναν προορισμό, να παντρευτεί και να δημιουργήσει οικογένεια. Αυτός με τον ένα ή τον άλλο τρόπο εξεπλήρωσε το δικό του προορισμό, ζή με τη γυναίκα του, και δεν μπορείτε να ξέρετε πώς ζή. Μπορεί η εκτίμησή του γι' αυτήν να φθάσει σε παγκρατική αγάπη και σεβασμό. Μην δημιουργήτε, λοιπόν, σ' αυτόν τον άνθρωπο μία νέα κατάσταση άτυποφθορ, μην τον εξοργίζετε με άλλα λόγια. Δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα, παρά μόνο μία κακή έντοπιση κι' ένα σκάνδαλο. Τώρα, λοιπόν, που τα ξέρετε όλα, αφού τον αγαπάτε, διατηρήστε μία καλή αχώριση της γνωριμίας σας και απεύστε να δημιουργήσετε κι' εσείς μία εύτυχισμένη οικογένεια, στην οποία σ' αποσιωθήτε και θα ξεχάσετε το παρελθόν.

Σ' ασμένα φτερά: Ποιά από τις τρεις να διαλέξετε; Από πώς επιμένετε να σκέπτεστε ακόμη την πρώτη, αφού σας έδωσε αποδείξεις της απιστίας της. Σας δικαιολογώ γιατί είσαθε νέος. Τόσο νέος, που μόλις βρεθήκατε σ' ένα κλειστό περιβάλλον και σας κατάλαβαν πόσο εκκολοπιστός είσαθε, πέρασε απάνω σας μικρές και μεγάλες να εκμεταλλευθούν την αφέλειά σας.

Λοιπόν, καμιά από τις τρεις, καμιά από εκείνες που είτε η συνήθεια, είτε η ανάγκη σας έκανε να βλέπετε κάθε μέρα και να κάνετε σχέδια γι' αυτές. Κι' αν νοιώθετε την ανάγκη να παντρευθείτε, τότε βρήτε μία πρόνοιη κοπέλλα, που να ταριάζει στον τίμιο χαρακτήρα σας.

Γιοά άνταν: Με ρωτάτε πώς βλέπω τα πράγματα και περιμένετε με αγωνία την απάντησή μου. Δύο λόγια σας λέγω: ότι στο μάτια του, αν δεν φανήκατε ακόμη, φρόγότερα όμως θα γίνη έξ ανάγκη, θα φανείσε η πιο κακή γυναίκα του κόσμου. Κι' αν δεν τό φανερώνη είναι γιατί θέλει να εκμεταλλευθή ακόμη την αφέλειά σας.

Φανταστήκατε ποτέ τη στιγμή που θα πάην όπωσδήποτε να έχη σχέσεις μαζί σας; Αν πραγματικά σας αγαπά, τότε γιατί σας εξευτελίζει;

Χαμένη αγάπη: Αυτό που κάνετε εσείς και κάνει και αυτός, δεν λέγονται αγάπη. Αυτός συναναστροφεται κι' άλλες κοπέλλες και σας εξευτελίζει με τις πράξεις του. Σεις πότε τον περιφρονείτε, πότε τον κυνηγάτε, πότε χωρίζετε και πότε ανταμώνετε. Κι' ανάμεσα σας γελοούν και σας κοινοποιούν οι διάφοροι φίλοι. Όπως βλέπετε έχει δημιουργηθή μία κατάσταση στην οποία δεν υπάρχει κανένα ενδιαφέρον, ακόμη κι' αν οι γονείς σας δεχθούν να τον κάνουν σύζυγό σας. Γιατί είμαι βέβαιος πως δεν θα περάσουν δύο μήνες από το γάμο σας και θα έχετε μετανοιώσει που τον παντρευθήκατε. Λοιπόν, προς τη όλη αυτή η αγωνία; Γιατί όλα αυτά τα τρεξίματα; Έπειδή έτυχε να τον γνωρίζετε εδώ και επτά χρόνια; Πρέπει λοιπόν, να καταστραφήτε, να δυστυχώσετε; Όχι, δεν τό βλέπω σωστό. Αυτό που ονομάζετε εσείς «έγώισμο» είναι ανοησία. Κι' αυτό που βλέπω εγώ είναι ότι κινδυνεύετε να χάσετε όλη την αξιοπρέπεια σας και τη ηθική σας ύψωση! Δεν το έλζει τόσο θυσία. Μπορείτε να τον περιφρονήσετε και να μην ενδιαφεσθήτε ποτέ πιά γι' αυτόν.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ
ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΡΕΜΑ

NELSON

ΔΙΟΤΙ:
ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

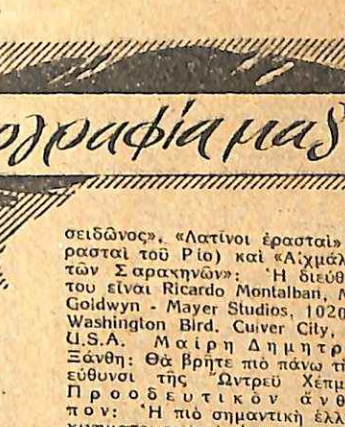
ΚΑΙ Η:
ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΠΟΙΟΥΝ
ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Αναγνώστρια Κ., Άργοστόλιον: Η διέθυνσις της Ειρήνης Παπά είναι: Irene Pappas, C/o Metro Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd. Culver City, Calif. U.S.A. Καί της Silvana Pampanini: Via Archimede 191, Roma, Italia. Μαρίνα και Μόνικα, Ένταθα: Η διέθυνσις του Vittorio Gassmann είναι: Via Goltto 52, Roma, Italia. Καί του Gabriele Ferzetti: Via Salaria 422, Roma, Italia. Η Βιολέ Τζούζι και η Μπορέτα της Γράφης στην ακολουθία διέθυνσις: Vivi Gioi, Via Archimede 69, Roma, Italia. Παναγιώτην Παναγιόπουλον, Αίγιον: Καί βέβαια έχομε δημοσιεύσει βιογραφία της Ντεμπούρα Κέρρ. Θα την βρήτε στο όπ' αρ. 461 τεύχος μας. Στο έργο «Τα 4 φτερά» πρωταγωνιστούν ο Ρίτσαρντ Γκρήν και η Τζούνι Ντυπρέζ. Το φιλμ ήταν έγχρωμο. Μόνα Λίσα, Μοσκόβα: Η διέθυνσις, του Charlie Chaplin είναι: Vevey, Suisse, Γ. Κ. Π.: Απευθύνετε στην ακολουθία διέθυνσις το γράμμα που προορίζετε για τον Gregory Peck: C/o Screen Actors Guild, 7046 Hollywood Blvd., Hollywood 28, Calif. U.S.A. Η Άντρεϊ Χέμπτον γυρίζει τώρα στην 'Ιταλία το φιλμ «Πόλεμος και Ειρήνη». Η εκεί διέθυνσις της είναι: Audrey Hepburn, presso Ponti - De Laurentis, via della Vasca Navale 58, Roma, Italia. ΚΑΙ ΤΗ ΚΑΛ: Η προσηγομένη Απάντησις Ιαχίει και γι' ας, όσον αφορά την Άντρεϊ Χέμπτον. Η διέθυνσις του Marion Brando είναι: C/o Screen Actors Guild, 7046 Hollywood Blvd., Hollywood 28, Calif. U.S.A. Μικρή βρακαλιτσα, Ένταθα: Η διέθυνσις του John Derek είναι: Columbia Pictures, 1438 N. Gower Street, Hollywood, Calif. U.S.A. Μπορείτε να συντάξετε το γράμμα σας στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα. Νότα Ζ., Ένταθα: Θα βρήτε πιο πάνω τη διέθυνσις του Μάρλον Μπράντο. Δύο φίλες, Θεσσαλονίκη: Δεν έχομε όπ' όμη μας το όνομα του ήθοσιου που αναφέρεται. Σας παρακαλούμε να μας καταγράψετε αναφέροντας σε ποίο φιλμ τον είσατε. Μιμόζα Μάνα, Ένταθα: Η διέθυνσις του Robert Taylor, καί της Elinor Parker είναι: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd. Culver City, Calif. U.S.A. Η διέθυνσις της Francoise Arnoul είναι: 27 Avenue Perrichont, Paris 16e France. Καί της Sofia Loren: Via Severano 15, Roma, Italia. Έπαρχιωτοπούλα: Η διέθυνσις του Alberto Farnese είναι: Via Enna 45, Roma, Italia. Νικόλαον Χαρλαλάκη, Κωνσταντινούπολη: Ο Ρίτσαρντο Μονταλμπάν γεννήθηκε στην πόλη του Μεξικού στις 25 Νοεμβρίου 1920. Από το 1941 μέχρι το 1945 έπαιζε σε μερικά φιλμ. Τό 1946 άρχισε να γυρίζει φιλμ στο Χόλλυγουντ. Τα κυριότερα είναι: «Φίλος», «Σ' ένα νησί μαζί σου», «Κόρη του Ποσειδώνα», «Λατίνοι έρασται» (Έρασται του Ρίο) καί «Αιχμάλωτος των Σαραηνών». Η διέθυνσις του είναι Ricardo Montalban, Metro-Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd. Culver City, Calif. U.S.A. Μαίρη Δημητρίου, Έάνθη: Θα βρήτε πιο πάνω την διέθυνσις της Άντρεϊ Χέμπτον. Προοδευτικόν άνθρωπον: Η πιο σημαντική ελληνική κινηματογραφική εταιρεία είναι η Φίλοπ. Φίλος, όδος Στουρνάρα 27, Αθήνα. Ίωάννην Άδαμίδην: Δεν έχομε, δυστυχώς, την διέθυνσις της Κινέζας ήθοσιου, που είσατε στο φιλμ «Αέρας Κεφάλης». Μαντόνα Ζ. Τ.: Η διέθυνσις του Edmond Purdom είναι: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd., Culver City, Calif. U.S.A. Καί του Rock Hudson: Universal - International Film Inc. Universal City, Calif. U.S.A. Μικρόν περιέργων, Ένταθα: Η διέθυνσις είναι σωστή. Φαίνεται όμως πως η ήθοσιος δεν συνήθει να 'παντά στα γράμματα που λαβαίνει. Αίγιον: Η διέθυνσις, ιδίως του ευρωπαϊκού κινηματογράφου, που δεν αφήνουν κανένα γράμμα άναπάντητο. Εύθυμιο Οικονόμου, Πειραιάς: Η διέθυνσις της Antonella Luaili είναι: Via Caronchini 6, Roma, Italia. Γράφετε της γαλλικής ή ιταλικής. Λευκόν Μάγον: Η διέθυνσις της Rossana Podesta είναι: Via Poggio Catino 51, Roma, Italia. Άριστοτέλην Ίωακείμ, Θεσσαλονίκη: Η διέθυνσις του Amedeo Nazzari είναι: Viale Parioli 122, Roma, Italia. Σταύρον Μητισίδην, Θεσσαλονίκη: Η διέθυνσις της May Britt είναι: Via Barnaba Tortolini, Roma, Italia. Καί της Kerima: Viale Parioli 12, Roma, Italia. Θα τους γράψετε γαλλικά ή ιταλικά. Ρωζάνη Σοφού, Θησείον: Θα βρήτε πιο πάνω την διέθυνσις του Αμεντέο Νατσάρ. Η διέθυνσις του Tony Curtis είναι: Universal - International Film Inc. Universal City, Calif. U.S.A. Έσθ ηρ και Ντολφές, Θεσσαλονίκη: Θα βρήτε πιο πάνω την διέθυνσις της Άντωνέλλας Λουάιγ. Γεώργιον Καστεφίδην, Άγρινιον: Η διέθυνσις της Silvana Pampanini είναι: Via Archimede 191, Roma, Italia. Ρωμαντική ή νέε, Παγκράτι: Η διέθυνσις της Susan Shentall, που είσατε μόνο στο φιλμ «Ρωμαίος και Ιουλιέττα» είναι: C/o J. Arthur Rank Organisation 21, Shaftesbury Avenue, London, England. Π. Εύθυμιάδην, Πειραιώς 19, Ν. Φαλήρον, Αθήνα, Grèce, καί ο Σταμάτιος Καραλιώνης (20 χρόνων), Μαρκόπουλον, Αττική, Grèce, ζητούν άλληλογραφία με νέες άπ' όλον τον κόσμο. Ο Μιλτιάδης Χατζάκος, ο Γεώργιος Κεραμής καί ο Κωνσταντίνος Κουρής, Σανατόριον, Αττική, Grèce, ο Γεώργιος Τσακμάκης, ο Άλέξανδρος Τσακμάκης, 12ον Τμήμα, Σανατόριον, Αττική, Grèce, ζητεί άλληλογραφία με νέες άπ' όλον τον κόσμο. Ο Άνδρέας Μιχαηλίδης, Άγιον Άντωνίου 15, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί άλληλογραφία με νέες άπ' Ελληνίδες άπ' όλον τον κόσμο. Ο Παναγιώτης Ίακώδου, Έλευθερίας 46 Α, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφήσει με νέες της Έλλάδος ηλικίας 17—22 χρόνων. Ο Χρήστος Μάρκου, Τραυλίου, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' άλληλογραφήσει με νέες της Έλλάδος ηλικίας 18—25 χρόνων. Ο Πάμπος Χάτζηγεωργίου, Πολυτεχνείου, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί άλληλογραφία με Έλληνίδες άπ' όλον τον κόσμο. Οι κάτωθι στρατιώτες μας ζητούν άλληλογραφία με Έλληνίδες: Άλκης Μπακόπουλος, Χρήστος Πακωνίδης, Δημήτριος Αρχιμίδης, Χρήστος Μαυρομυλάς, καί Μίρης Λαμπράκης, Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 907. Γεώργιος Λαγκαπούλος, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, Έφοδισμός, Σ.Τ.Γ. 909. Μιχαήλ Σανθόκος καί Έμμανουήλ Παναγιωτάκης, 165 Μ.Β.Π., 903. Κωνσταντίνος Τσακμάκης καί Νικόλαος Τσελές, 882 Α.Τ.Χ., Β.Σ.Τ. 904. Ίωάννης Αραβάνης, 399 Σ.Κ.Α., 3η Ίλη, 9η Μεραρχία Τεθνών, Σ.Τ.Γ. 913 Γ. Σκανάβη 2, Πάτρα, Grèce, επιθυμεί ν' άλληλογραφήσει με νέες άπ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 17—19 χρόνων. Ο Νίκης Τζαβέλλας καί ο Τάκης Φιλιωτάκης, Grèce, ζητούν άλληλογραφία με νέες άπ' Ελληνίδες ή ιταλική γλώσσα, στην ελληνική ή ιταλική γλώσσα. Ο Ζήνων Χριστοφοράκης (19 χρόνων), Παναγία Μονοφαστίου, Ηράκλειον, Κρήτη, Grèce, επιθυμεί ν' άλληλογραφήσει με Έλληνίδες της Αυστραλίας, της Βραζιλίας καί του Καναδά. Ο Νικόλαος Γιοκαρής, Grèce, παρακαλεί Τένες, Τρίπολις, Grèce, ζητεί άλληλογραφία με νέους που άποικούν τα σπέρ, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Έμμανουήλ Μιχαηλίδης (19 χρόνων), Δρύρου 12, Κουπόνη, Αθήνα, Grèce, θέλει ν' άλληλογραφήσει με νέες της Αμερικής, της Αυστραλίας καί της Ίταλίας. Ο Κωνσταντίνος Πνευματικός, Άγίας Λαύρας 70, Τούβι, Αθήνα, Grèce, ο Περικλής Τριαντα-

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Αναγνώστρια Κ., Άργοστόλιον: Η διέθυνσις της Ειρήνης Παπά είναι: Irene Pappas, C/o Metro Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd. Culver City, Calif. U.S.A. Καί της Silvana Pampanini: Via Archimede 191, Roma, Italia. Μαρίνα και Μόνικα, Ένταθα: Η διέθυνσις του Vittorio Gassmann είναι: Via Goltto 52, Roma, Italia. Καί του Gabriele Ferzetti: Via Salaria 422, Roma, Italia. Η Βιολέ Τζούζι και η Μπορέτα της Γράφης στην ακολουθία διέθυνσις: Vivi Gioi, Via Archimede 69, Roma, Italia. Παναγιώτην Παναγιόπουλον, Αίγιον: Καί βέβαια έχομε δημοσιεύσει βιογραφία της Ντεμπούρα Κέρρ. Θα την βρήτε στο όπ' αρ. 461 τεύχος μας. Στο έργο «Τα 4 φτερά» πρωταγωνιστούν ο Ρίτσαρντ Γκρήν και η Τζούνι Ντυπρέζ. Το φιλμ ήταν έγχρωμο. Μόνα Λίσα, Μοσκόβα: Η διέθυνσις, του Charlie Chaplin είναι: Vevey, Suisse, Γ. Κ. Π.: Απευθύνετε στην ακολουθία διέθυνσις το γράμμα που προορίζετε για τον Gregory Peck: C/o Screen Actors Guild, 7046 Hollywood Blvd., Hollywood 28, Calif. U.S.A. Η Άντρεϊ Χέμπτον γυρίζει τώρα στην 'Ιταλία το φιλμ «Πόλεμος και Ειρήνη». Η εκεί διέθυνσις της είναι: Audrey Hepburn, presso Ponti - De Laurentis, via della Vasca Navale 58, Roma, Italia. ΚΑΙ ΤΗ ΚΑΛ: Η προσηγομένη Απάντησις Ιαχίει και γι' ας, όσον αφορά την Άντρεϊ Χέμπτον. Η διέθυνσις του Marion Brando είναι: C/o Screen Actors Guild, 7046 Hollywood Blvd., Hollywood 28, Calif. U.S.A. Μικρή βρακαλιτσα, Ένταθα: Η διέθυνσις του John Derek είναι: Columbia Pictures, 1438 N. Gower Street, Hollywood, Calif. U.S.A. Μπορείτε να συντάξετε το γράμμα σας στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα. Νότα Ζ., Ένταθα: Θα βρήτε πιο πάνω τη διέθυνσις του Μάρλον Μπράντο. Δύο φίλες, Θεσσαλονίκη: Δεν έχομε όπ' όμη μας το όνομα του ήθοσιου που αναφέρεται. Σας παρακαλούμε να μας καταγράψετε αναφέροντας σε ποίο φιλμ τον είσατε. Μιμόζα Μάνα, Ένταθα: Η διέθυνσις του Robert Taylor, καί της Elinor Parker είναι: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd. Culver City, Calif. U.S.A. Η διέθυνσις της Francoise Arnoul είναι: 27 Avenue Perrichont, Paris 16e France. Καί της Sofia Loren: Via Severano 15, Roma, Italia. Έπαρχιωτοπούλα: Η διέθυνσις του Alberto Farnese είναι: Via Enna 45, Roma, Italia. Νικόλαον Χαρλαλάκη, Κωνσταντινούπολη: Ο Ρίτσαρντο Μονταλμπάν γεννήθηκε στην πόλη του Μεξικού στις 25 Νοεμβρίου 1920. Από το 1941 μέχρι το 1945 έπαιζε σε μερικά φιλμ. Τό 1946 άρχισε να γυρίζει φιλμ στο Χόλλυγουντ. Τα κυριότερα είναι: «Φίλος», «Σ' ένα νησί μαζί σου», «Κόρη του Ποσειδώνα», «Λατίνοι έρασται» (Έρασται του Ρίο) καί «Αιχμάλωτος των Σαραηνών». Η διέθυνσις του είναι Ricardo Montalban, Metro-Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd. Culver City, Calif. U.S.A. Μαίρη Δημητρίου, Έάνθη: Θα βρήτε πιο πάνω την διέθυνσις της Άντρεϊ Χέμπτον. Προοδευτικόν άνθρωπον: Η πιο σημαντική ελληνική κινηματογραφική εταιρεία είναι η Φίλοπ. Φίλος, όδος Στουρνάρα 27, Αθήνα. Ίωάννην Άδαμίδην: Δεν έχομε, δυστυχώς, την διέθυνσις της Κινέζας ήθοσιου, που είσατε στο φιλμ «Αέρας Κεφάλης». Μαντόνα Ζ. Τ.: Η διέθυνσις του Edmond Purdom είναι: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd., Culver City, Calif. U.S.A. Καί του Rock Hudson: Universal - International Film Inc. Universal City, Calif. U.S.A. Μικρόν περιέργων, Ένταθα: Η διέθυνσις είναι σωστή. Φαίνεται όμως πως η ήθοσιος δεν συνήθει να 'παντά στα γράμματα που λαβαίνει. Αίγιον: Η διέθυνσις, ιδίως του ευρωπαϊκού κινηματογράφου, που δεν αφήνουν κανένα γράμμα άναπάντητο. Εύθυμιο Οικονόμου, Πειραιάς: Η διέθυνσις της Antonella Luaili είναι: Via Caronchini 6, Roma, Italia. Γράφετε της γαλλικής ή ιταλικής. Λευκόν Μάγον: Η διέθυνσις της Rossana Podesta είναι: Via Poggio Catino 51, Roma, Italia. Άριστοτέλην Ίωακείμ, Θεσσαλονίκη: Η διέθυνσις του Amedeo Nazzari είναι: Viale Parioli 122, Roma, Italia. Σταύρον Μητισίδην, Θεσσαλονίκη: Η διέθυνσις της May Britt είναι: Via Barnaba Tortolini, Roma, Italia. Καί της Kerima: Viale Parioli 12, Roma, Italia. Θα τους γράψετε γαλλικά ή ιταλικά. Ρωζάνη Σοφού, Θησείον: Θα βρήτε πιο πάνω την διέθυνσις του Αμεντέο Νατσάρ. Η διέθυνσις του Tony Curtis είναι: Universal - International Film Inc. Universal City, Calif. U.S.A. Έσθ ηρ και Ντολφές, Θεσσαλονίκη: Θα βρήτε πιο πάνω την διέθυνσις της Άντωνέλλας Λουάιγ. Γεώργιον Καστεφίδην, Άγρινιον: Η διέθυνσις της Silvana Pampanini είναι: Via Archimede 191, Roma, Italia. Ρωμαντική ή νέε, Παγκράτι: Η διέθυνσις της Susan Shentall, που είσατε μόνο στο φιλμ «Ρωμαίος και Ιουλιέττα» είναι: C/o J. Arthur Rank Organisation 21, Shaftesbury Avenue, London, England. Π. Εύθυμιάδην, Πειραιώς 19, Ν. Φαλήρον, Αθήνα, Grèce, καί ο Σταμάτιος Καραλιώνης (20 χρόνων), Μαρκόπουλον, Αττική, Grèce, ζητούν άλληλογραφία με νέες άπ' όλον τον κόσμο. Ο Μιλτιάδης Χατζάκος, ο Γεώργιος Κεραμής καί ο Κωνσταντίνος Κουρής, Σανατόριον, Αττική, Grèce, ο Γεώργιος Τσακμάκης, ο Άλέξανδρος Τσακμάκης, 12ον Τμήμα, Σανατόριον, Αττική, Grèce, ζητεί άλληλογραφία με νέες άπ' όλον τον κόσμο. Ο Άνδρέας Μιχαηλίδης, Άγιον Άντωνίου 15, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί άλληλογραφία με νέες άπ' Ελληνίδες άπ' όλον τον κόσμο. Ο Παναγιώτης Ίακώδου, Έλευθερίας 46 Α, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφήσει με νέες της Έλλάδος ηλικίας 17—22 χρόνων. Ο Χρήστος Μάρκου, Τραυλίου, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' άλληλογραφήσει με νέες της Έλλάδος ηλικίας 18—25 χρόνων. Ο Πάμπος Χάτζηγεωργίου, Πολυτεχνείου, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί άλληλογραφία με Έλληνίδες άπ' όλον τον κόσμο. Οι κάτωθι στρατιώτες μας ζητούν άλληλογραφία με Έλληνίδες: Άλκης Μπακόπουλος, Χρήστος Πακωνίδης, Δημήτριος Αρχιμίδης, Χρήστος Μαυρομυλάς, καί Μίρης Λαμπράκης, Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 907. Γεώργιος Λαγκαπούλος, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, Έφοδισμός, Σ.Τ.Γ. 909. Μιχαήλ Σανθόκος καί Έμμανουήλ Παναγιωτάκης, 165 Μ.Β.Π., 903. Κωνσταντίνος Τσακμάκης καί Νικόλαος Τσελές, 882 Α.Τ.Χ., Β.Σ.Τ. 904. Ίωάννης Αραβάνης, 399 Σ.Κ.Α., 3η Ίλη, 9η Μεραρχία Τεθνών, Σ.Τ.Γ. 913 Γ. Σκανάβη 2, Πάτρα, Grèce, επιθυμεί ν' άλληλογραφήσει με νέες άπ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 17—19 χρόνων. Ο Νίκης Τζαβέλλας καί ο Τάκης Φιλιωτάκης, Grèce, ζητούν άλληλογραφία με νέες άπ' Ελληνίδες ή ιταλική γλώσσα, στην ελληνική ή ιταλική γλώσσα. Ο Ζήνων Χριστοφοράκης (19 χρόνων), Παναγία Μονοφαστίου, Ηράκλειον, Κρήτη, Grèce, επιθυμεί ν' άλληλογραφήσει με Έλληνίδες της Αυστραλίας, της Βραζιλίας καί του Καναδά. Ο Νικόλαος Γιοκαρής, Grèce, παρακαλεί Τένες, Τρίπολις, Grèce, ζητεί άλληλογραφία με νέους που άποικούν τα σπέρ, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Έμμανουήλ Μιχαηλίδης (19 χρόνων), Δρύρου 12, Κουπόνη, Αθήνα, Grèce, θέλει ν' άλληλογραφήσει με νέες της Αμερικής, της Αυστραλίας καί της Ίταλίας. Ο Κωνσταντίνος Πνευματικός, Άγίας Λαύρας 70, Τούβι, Αθήνα, Grèce, ο Περικλής Τριαντα-

δην, Ένταθα: Η διέθυνσις της Gianna - Maria Canale είναι: Viale Cortina d' Ampezzo 27, Roma, Italia.

ΖΗΤΟΥΝ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Η Κούλα Γοραντίου (17 χρόνων), Φυλακές Συγγρού 86, Κατά Πετράδων, Αθήνα, Grèce, ζητεί άλληλογραφία με Έλληνες άπ' όλον τον κόσμο. Η Έρα Σαλαβάρδου (21 χρόνων), Παλαία Σφαγεία αρ. 31, Καλλιθέα, Αθήνα, Grèce, ζητεί άλληλογραφία με Έλληνες άπ' όλον τον κόσμο. Δύο εξαδέλφες ή Μαρίκούλα καί η Κάτια

Παρασκευόπουλος, Μπέμης *Αση-
μακόπουλος και Γεώργιος Μπού-
λιας, Κ.Ε.Ν. Πατρών, δος Λόχος,
Σ.Τ.Γ. 927. Ίωάννης Κανελλό-
πουλος και Δημήτριος Βασιλείου,
809 Μ.Α.Μ., Σ.Τ.Γ. 917.

Ο 'Ανδρέας Βασιλείου, ο Χρήστος Γιαννακόπουλος, ο Ευάγγελος Δάτσας και ο 'Επαμεινώνδας Μπούζας, (Ο.Υ.Α.), Κ. Ε.Π. Θησών, 1η Μοίρα, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, επιθυμούν η' άλληλογραφίσουν με ισοφωμένες νέες απ' όλον τόν κόσμο. Ο Γεώργιος Κανκυρόπουλος και ο Πάκος Σουσουράκης, 161 Μ.Μ.Π., 'Επιτελείου, Β.Σ.Τ. 901, Grèce, ζητούν άλληλογραφία με 'Ελληνίδες του εξωτερικού. Ο Εύαγγελος Κωστούλας και 'Ανδρέας Αυενίρης, Κ.Ε.Ν. Μεσολογίου, Γραφείου Κινήσεως, Σ.Τ.Γ. 907, Grèce, θέλουν η' άλλογραφίσουν με 'Ελληνίδες απ' όλον τόν κόσμο. σπην 'Ελληνική ή γαλλική γλώσσα. Ο 'Ιωάννης Ξυδιάνος και ο Τηλέμαχος Δημοσίανος, 335 Μ.Δ.), Β., 111 Π. Μ., Σ.Τ.Γ. 905, Grèce, ζητούν άλλογραφία με νέες απ' όλον τόν κόσμο, σπην 'Ελληνική ή γαλλική γλώσσα.

Και ορίσθηκαν στρατιώτες
μας που βρίσκονται στην Κορέα
έπιθυμούν ν' άλληλογραφάρουν με
Έλληνες: Βύρων Ναρκίσκος,
Μάκης Παπαδόπουλος (2ος Λό-
χος) και Γεώργιος Φάκας (Συν-
ταγματάρχης), Greek Exped Forces, CA,
P.O. 5800., Μερλίν Β. Σ.Τ. 902.
Ζητούν άλλογραφια με Έλλη-
νίδες και οι κάτωθι σημειώ-
μας: Άλχη Κοινοτυρίτης, Σπι-
ρίδων Στουράκης, Βασίλειος Πι-
κίδης και ο κ. Άθανασούλης, 338
ΜΔ Β., 110 Π.Μ., Β.Σ.Τ. 904.
Μια Έλληνίδα έπιστολόγραφο
ζητούν και οι κάτωθι ναούτες
μας: Ν. Κονταράτος, Ε. Γαλανό-
πουλος, Κ. Παπαδημητρίου και Πε-
ρικλής Βαθαρρόπουλος, Βασιλικό
Ναύσταθμον Κρήτης, Κρήτη, Ίω-
άννης Ρώμας, Α.Β.Ν., Σχολή
Γεννητών, Β.Σ.Τ. 902.

ΟΙ κάτωθι άνθρωποι λογα-
γοί ζητούν αλληλογραφία με Έλ-
ληνίδες απ' όλον τον κόσμο: Τά-
κης Παναγόπουλος, 871
Α.Κ., Β.Σ.Τ. 902. Σωτήριος
Χριστόπουλος, 707 Τ.Μ., Σ.
Τ.Γ. 915 Α. Φανούριος Μη-
τρόπουλος, 871 Α.Κ., Β.Σ.
Τ. 902.

ΟΙ κάτωθι στρατιώτες
μας ζητούν αλληλογραφία με Έλ-
ληνίδες: Χρήστος Θωλιώτης, 67
Γεωργίος Κλουκιάς, 567 Τ.Π.,
1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916 Γ. Ίωάν-
νης Μάταλος, 181 Συναγερμός Έ-
παισκευών, Β.Σ.Τ. 904. Τάκης Που-
λόπουλος, 522 Τ.Π., Γραφείο Λό-
γου Δ' οσους, Σ.Τ.Γ. 913 Α. Πα-
ναγιώτης Μπαθόλης, 622 Ε.Τ.Π.,
2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 912 Α. Στέ-
φανος Γεωργιάδης, 607 Τ.Π., 3ος
Λόχος, Σ.Τ.Γ. 920 Α. Ίωάννης
Κατσουγιάννης, 530 Τ.Π., 3ος Λό-
χος, Β.Σ.Τ. 903. Ανδρέας Παπα-
χρήστος, Άνδρες Ανθεοτίτης και
Βασίλειος Τριφύλλης, 485 Τ.Δ.,
Β.Σ.Τ. 904. Έμμανουήλ Βαρέ-

λάκης, Νικόλαος Βερνάρδος, Ἀγ-
 γώνιος Κανάνης καὶ Κωνσταν-
 τίνος Ἡλίουπουλος, 784 Α.Γ.Μ.Π., Σ.
 Ε., Β. Σ.Τ. 902. Κανέλλος Κουρ-
 μόυσης καὶ Χαρίλαος Παπασοῦ-
 λου, Α.Σ.Σ.Κ.Ε., Σ.Τ.Γ. 908.
 Δημήτριος Μαρούνης, Νικόλαος
 Μαρουγιάννης, Δημήτριος Βλά-
 σης καὶ Ἀθανάσιος Ἀλαγιάννης
 161 Μ.Μ.Π., Β. Σ.Τ. 901. Χαρά-
 λαμπος Σαμψιῆς, Κ.Ε.Ν. Καλα-
 ῶν, 8ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909 Δ.
 Γεώργιος Εὐτυχῆς, Κ.Ε.Β.Ο.Π.,
 2ος Λόχος, Β. Σ.Τ. 902. Ἐμ-
 μανουὴλ Στειακάκης καὶ Γεώργιος
 Στυντάκης, 705 Τ.Μ., 1ος Λό-
 χος, Σ.Τ.Γ. 911 Β. Ἐμμανουὴλ
 Μυλωνάκης, Γεώργιος Ρήγος, Ἐμ-
 μανουὴλ Μακρίδακης, Νικόλαος
 Κωλλῆτης καὶ Νάσος Μποδοσάκης,
 880 Α.Τ.Χ., Σ.Τ.Γ. 911 Α. Γεώρ-
 γιος Πητακάκης, Σῶτος Ροδό-
 πουλος, Γεώργιος Κανάνης καὶ
 Δημήτριος Φιδόπουλος, Σχολή Πε-
 ζικού, Σ.Τ.Γ. 902. Θεόδωρος Πα-
 γανόπουλος καὶ Γεώργιος Καφι-
 θας, Κ.Ε.Ν. Κορινθῶν, 13ος Λό-
 χος, Σ.Τ.Γ. 909. Ρούνης Ἐρωτάς
 καὶ Ἀντώνιος Κορωνάκης, 721 Τ.
 Μ., Δρία Δ)σεως, Ἀργοστόλιον,
 Κεφαλληνία, Ὁμηρος Σμυρνάιος,
 Ἀλκης Ἰωάννου, Νίκος Κακόπου-
 λος καὶ Πασιθέων Πέτσος, 40. Σ.
 Εὐζώνων, Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ.
 918 Γ. Παναγιώτης Μυλωνᾶς, 203
 Ε.Τ.Π., Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ.
 922. Κωνσταντῖνος Βλάχος, 208
 Ε.Τ.Π., 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 922.
 Κωνσταντῖνος Δαβλιώτης, 202 Ε.
 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 903 Β.
 Π. Παναγιόπουλος, Λόχος Δ)σεως,
 208 Ε.Τ.Π., Σ.Τ.Γ. 922. Φώτιος
 Καλσπερής καὶ Στυλιανὸς Χα-
 λουλάκος, Α.Σ.)(Γ.Σ.Σ.)(Γ.Σ.Σ. 2, Β.
 Σ.Τ. Ἀλέκος Τζόσας, Πέτρος
 Παναγιῆς καὶ Ἰωάννης Μαμου-
 ταδόπουλος, 1168 Ε.Α., Σ.Τ.Γ. 903
 Δ. Χρήστος Σουρζούνης, Μάριος
 Μαρτσόπουλος, Σωτήριος Κουτού-
 χης, Πέτρος Γεωργιάς, Νικόλαος
 Τασκούδης, Σπυρίδων Τανιάς,

Δημήτριος Γκριέλας, Ἰωάννης Περιδικάκης, Σωτήριος Φιλιππακόπουλος, Σπυρίδων Γουναρής, Ἀγγελεὺς Τσελεπίης καὶ Εὐάγγελος Ροδάτος Α. Σ., Χ Μεραρχία, Σ.Τ.Γ. 916. Γεώργιος Τριανταφυλλίδης, Ζήνων Κανελλόπουλος, Λάκης Ἀμπατισίδης, Λάκης Παπαδημητρίου καὶ Τάκης Παπαντωνίων 492 Σ.Α., 1η Ἰλη, 9η Τεθῶν Μεραρχία, Σ.Τ.Γ. 913 Γ. Παναγιώτης Πατσόπουλος, Σ.Φ.Μ., Σ.Τ.Γ. 902. Λάκης Παπαδημητρίου, Κούλης Λαμπρόπουλος καὶ Γεώργιος Μαργαρίτης, 403 Κ.Ε.Υ., Β. Σ.Τ. 901. Νικόλαος Ἀναγνωστόπουλος, Νικόλαος Μαστοράκος καὶ Γεώργιος Κωστόπουλος, 2ος Τ.Π., 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 912 Γ. Ἰωάννης Καλογερόπουλος, Ἰωάννης Κλαυδινός καὶ Χρῆστος Πασάς, 501 Τ.Π., 3ος Λόχος, Σ.Τ.Τ. 912 Α. Εὐάγγελος Κοντουράκης, 251 Ε.Τ.Π., Λόχος Δ'σέως, Σ.Τ.Γ. 908. Στέφανος Πεντισίδης, 987 Στρατιωτικὴ Μουσικὴ, Β. Σ.Τ. 901. Ἀντώνιος Γιαννουράκης, 503 Τ.Π., 1ος Λόχος, Β. Σ.Τ. 903. Βασίλειος Παπαδόπουλος καὶ Γεώργιος Κουτοθανάσης, 605 Τ. Π., 4ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 920 Γ. Ὀμηρος Δασκαλόπουλος, Πραξιτέλης Μοριδάκης καὶ Λυκούργος Πολυμέρης, 4ον Α.Υ. Σ.Π., Σ.Τ.Γ. 918 Γ. Σταύρος Παυλίδης καὶ Ἀνδρέας Παπάρουλου, 987 Στρατιωτικὴ Μουσικὴ, Β. Σ.Τ. 901. Βασίλειος Κουδαρίδας, 622 Ε.Τ.Π., 3ος Λόχος, Β. Σ.Τ. 901. Πάρις Χρονάκης, Κ. Ε.Ν.Τ., 7ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928. Τέλης Ζησοῦλης, Κ.Ε.Ν.Τ., 4ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928. Νικόλαος Λάμπας, Γεώργιος Κεμερλής, Δημήτριος Κολδατζίης, Ἐμμανουὴλ Νικολαΐδης καὶ Δημήτριος Ἀυγερινός, 722 Τ.Π., Σ.Τ.Γ. 912 Α. Λάξρος Καραπαναγιωτίδης καὶ Γεώργιος Μεταξάς, 519 Τ.Π., 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 914 Γ.

Ὁ Ἀντώνιος Μπασκάκης 301

Grèce, και ὁ Ἑλευθερίος Τσαφάστας, 311 Σ.Π., Β. Σ.Τ. 902, Grèce και ὁ Βασίλειος Ζομπτος, Κ.Ε.Τ. 902, Σ., Λόχος Διδεως, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητούν ἀλληλογραφία μεῖνες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, στήν ἐλληνικήν ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα. Ὁ Ἰωάννης Ἑλληνοδόπουλος και ὁ Πάρις Στρατηγόπουλος, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909, Grèce, θέλουν ἡ ἀλληλογραφήσουν μεῖ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, στήν ἐλληνικήν ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα. Ὁ Χρῆστος Καλιώρας, Κ.Ε.Ν. Μεσολογίου, Δ.Υ., Σ.Τ.Γ. 907, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μεῖ Ἑλληνίδες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Χαρ. Πασσάς, 28ον Α.Τ.Α., Β.Σ.Τ. 904, Grèce, ἐπιθυμεῖ ἡ ἀλληλογραφήσῃ μεῖ Ἑλληνίδες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, στήν ἐλληνικήν ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα. Ὁ Ἑμμανουὴλ Κοτσώνης, 510 Α.Τ. Λόχος Περίου, Β.Σ.Τ. 903, Grèce, θέλει ἡ ἀλληλογραφήσῃ μεῖ Ἑλληνίδες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, με σκοπὸν τὴν ἀντάλλαγμα κάρτ - ποστάλ. Ὁ Αἰμίλιος Τσαβολάκης, 721 Τ.Μ., Ἀργυσότιον, Κεφαλληνία, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μεῖ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ὁ Παναγιώτης Παπα-
 δοεωργής, Διοικ. Πυρικού,
 XI Μεταρχίας, Σ.Τ.Γ. 914 Γ, Gre-
 ce, ὁ Χαράλαμπος Μπαί-
 μπος, ὁ Γεώργιος Κάλ-
 τσας, καὶ ὁ Τάκης Φού-
 τσις, Διοικ. Πυρικού, XI Μεταρ-
 χίας, Σ.Τ.Γ. 914 Γ, Greece, καὶ ὁ
 Μιχαήλ Σπυριδάκης, 203
 Ε.Τ.Π., Λόχος Δ' σως, Σ.Τ.Γ. 922
 Ε, Greece, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλλάξωγραφή-
 σουν μετ' Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλων τὸν
 κόσμο. Ὁ ὑποκελευστής Νικόλα-
 ος Μουλανόπουλος, Ν)Α
 2185, Δ. ΝΑΡ., Γ.Ε.Ν., Greece, ζη-
 τεῖ ἀλλάξωγραφίαν μετ' Ἑλληνίδες
 τεῖ ἐξωτερικοῦ, στήν ἑλληνική ἱ-
 αρίσταν. Ὁ λαμπρινός

λαγραφήσουν με "Ελληνίδες απ' το
δολο το κόσμο, στην ελληνική ή ι-
ταλική γλώσσα. Ο Ρόρεστης
Λαμπρόπουλος, ο Λακκής Θεο-
χαράπουλος, ο Θεοχάρης Νικολά-
ος και ο Βύρων Δημητράκοπου-
λος, 403 Κ. Ε. Ύγειονομικό, Β.
Σ.Τ. 901, Γρέσε, ζήτησαν άλλο-
γραφία με "Ελληνίδες του εξωτερι-
κού. Ο Α.Νδρέας Κονιδά-
ρης, 602 Τ.Π., Ιος Λόχος, Σ.Τ.
Γ. 920Α, Γρέσε, θέλει ν' άλλο-
γραφηθή με "Ελληνες και "Ελλη-
νισ απ' όλο τον κόσμο, στην έλ-
ληνική ή αγγλική γλώσσα.

Οι τρεις φίλες: Λίντα Θεο-
δοσίου, Αισχύλου 13, Μυτιλή-
νη, Γρέσε, Τζέιν Άποστόλου
και Λένα Γεωργίου, Αισχύλου 15,
Μυτιλήνη, Γρέσε, επιθυμούν ν' α-
λληλογραφάρουν με Έλληνες του ε-
ξωτερικού. Ή Θάλασα Σ' αρι-
ή (19 χρόνων), Κοπατσός 33,
Πειραιάς, Γρέσε, ζητεί αλληλογρα-
φία με νέους και νέες που δοχο-
λούνται με τις καλές τέχνες. Ή
γιοι Κονδολή 2, Σάβη, Γρέσε, θέ-
λει ν' αλληλογραφάρει με Έλληνες
του εξωτερικού, με σκοπό το γά-
μο. Ή Κατίνα Στουγιάν-
νογλου, Όρεοστάδος 15, Νεά-
πολη, Θεσσαλονίκη, Γρέσε, ζητεί
αλληλογραφία με Έλληνες του ε-
ξωτερικού. Ή Κατίνα Άρα-
γιάνη, Σταματιάδου 11, Καί-
σαριάνη, Άθήνα, Σ'έσε, επιθυμεί
ν' αλληλογραφάρει με πια Έλληνι-
δα της Αμερικής. Ή Καίτη, η
Χρύσα και η Μάρω Λυμπε-
ρίου, Καπαδοκίας 24, Δράμα,
Γρέσε, ζητούν αλληλογραφία με
χουρίους του εξωτερικού, ηλικίας
30-40 χρόνων, με σκοπό το γάμο.

Η Έλσα ἀπὸ τὴν Κύπρον το γαμπρὸν
 νίδιον, Γεωργίου Ἰωάννου 16,
 Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλο-
 γραφία με φοιτητα καὶ μαθητὰς
 ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμο. Ἡ Τίτικα
 Παπαθανασίου το γαμπρὸν, Κο-
 λοκοτρώνη 32, Πάτρις, Grèce, ἡ
 Ἑλλη Μακρίδακη, Poste
 Restante, N. Σμύρνη, Ἀθήναι,
 Grèce καὶ οἱ δύο φίλες Μαρίν
 καὶ Ἀλεξιάδα (17 χρόνων)
 Λορδου Βώρωνος 12, Νεάπολις,
 Θεσσαλονίκη, Grèce, καὶ Ἄννο
 Μιχαλολάκου (17 χρόνων),
 Βερμίου 48, Νεάπολις, Θεσσαλο-
 νίκη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφίαν
 με Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οἱ
 δύο ἀδελφές Κἀίτη (19 χρόνων)
 καὶ Ἄννα Δόδωρα (17 χρό-
 νων), Βώρωνος 16, Θεσσαλονίκη,
 Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφῶσιν
 με νέους καὶ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ.
 Ἡ Θάλεια Σαραντῆ, Ἄννα
 κρέωντος 7, Παγκράτι, Ἀθήναι,
 Grèce, ἡ Τερέζα Ἀντωνιά-
 δου, Χριστοφόρου Πελεαίδου 10,
 Θεσσαλονίκη, Grèce, ἡ Ἐφθ Εὐ-
 σταθίου (18 χρόνων), Σερ-
 φιώτου 44, Πειραιεὺς, Grèce, ἡ
 Μαρία Ἀντωνίου, Σταθίου
 2, Σμύρνη, Grèce, ἡ Ἄννα Ἰω-
 ἀννου, Σ.Π. ἀριθ. 10, Σ. 151.
 Κάτω Τοῦμα, Θεσσαλονίκη, Grèce,
 ἡ Ἀννούλα Μπάγκου
 καὶ Τοῦμα, Πατάνου ἀριθ. 49Α, Κά-
 τω Τοῦμα, Θεσσαλονίκη, Grèce, ἡ
 Κική Σιναιίδου, Σ.Π. ἀ-
 ριθ. 12, Σ. 151, Κάτω Τοῦμα
 Θεσσαλονίκη, Grèce, ἡ Ἄννα
 Γραβανού, Σ.Π. ἀριθ. 10, Σ.
 151, Κάτω Τοῦμα, Θεσσαλονίκη,
 Grèce, καὶ ἡ Λίττα Παπαδό-
 πουλου, Σ.Π. ἀριθ. 9, Σ. 151.
 Κάτω Τοῦμα, Θεσσαλονίκη, Grèce,
 ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφῶσιν
 με νέους ἀπ' ὅλων τὸν κόσμο. Οἱ
 δύο φίλες, Μαίρη Ἠλιαδέου
 καὶ Ἄννα Νικολάου, Βασιλαεῖου
 3, Πειραιεὺς, Grèce, ζητοῦν ἀλλη-
 λογραφία με νέους, ἡλικίας 28-
 38 ἀπ' ὅλων τὸν κόσμο καὶ κατε-
 προτιμοῦν ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ τὴν
 Αἴγυτον, ἡ Βέττα Ζήση, Σελε-
 λών 4, Ἰωάννινα, Grèce, θέλει ν'
 ἀλληλογραφῇ με νέους τοῦ ἐξω-
 τερικοῦ, στὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα.

Ο Panayotis. Bézano
pay Accounts No 107 M.V. R.A.F.
Kasfareet, M. E.A.F. 15, Canal Zone
ne, Egypte, (ήλικίας 22 χρόνων)
ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες
δες μέχρι 21 χρόνων, στην ελληνι-
κή ή αγγλική γλώσσα. Ο George
de Frandrik, Wappers Street 8
Antwerpen, Belgique, ζητεί αλληλο-
γραφία με μια Ελληνίδα.

ΠΡΟΜΟΣ

Τόση λίγη Κρέμα χρειάζεται να νά
λαούσετε τα μαλλιά σας με...

D O P

Όραϊα, γερὰ μαλλιά σὰν μετάξι
χωρίς πιτυρίδα, μόνον με τὸ
Γαλλικὸ Σαμπουὰν **D O P**

D O P τὸ οἰκονομικότερο σαμπουὰν.

Ἡ καλλίτερη μπαταρία
διὰ ὅλους τοὺς τύπους ραδιοφῶνων

BEREC
BATTERYMAX

Ἀγγλικὴ ξηρὰ μπαταρία
μεγάλης διάρκειας

**ΣΤΗΛΕΣ BEREC ΔΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΦΑΚΟΥΣ,
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΜΠΤΗΡΕΣ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ**

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑ-
ΤΑΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν.

Νικόλαον Τράντην, Σ. Κεφαλονά καὶ Γ. Λατάρηον, Κάρον: Εὐχαριστῶ. Φίλιππον Σ. Β. κ.η.μ. Κάρον: Τα στοιχεία σας ποῦληται. Θὰ μπορούσατε νὰ μοῖ στείλετε καὶ ἄλλα, γύρω ἀπὲ τὴν ἰδίαν ἢ ἄλλες σχετικὰς ὑποθέσεις. Κυρίακον Φρουδᾶκην: Ὀντάριον, Καναδᾶ: Θὰ δώσω στὴν οἰκογενεῖα τὰ βιβλία ποὺ μοῖ εἰστάτε, ἀλλὰ νὰ μοῖ στείλετε τὴν δι. εὐθύνην τοῦ σπιτιοῦ σας στὴν Καλ. λιβία. Γιδωργαν Τσεβόν: Οὐνάγκο, Ἀφρικὴ: Τὴ φωτογραφία τῆς Α. Καρ. σας στέλλω. Σ. Ἀ. Β. Ἰσάννου: Δύορον, Υ. Σ. Ε. Ε. Μ., Αεζινικήν: Λίγη ὑπόμνη. Θὰ τακτοποιήθω ὅλα, μὰς ἐπιστρέψω στὴν Ἀθήναι τοῦ πρῶσπο τοῦ ὁποῖου θὰ τελειώσω ἀμέσως τὴν ὑπόθεσιν σας μὲ μιὰ ὑπογραφήν. Ε. Δουαρόβον: Γ. Κωνσταντίνιδην, Ἡράκλειον, Κρήτη: Πρό πολλοὺ συγκεντρώνω τὰ ἐν λόγῳ στοιχεία καὶ χαίρομαι ποὺ κάνετε καὶ σεῖς τὴν ἰδίαν σκέψιν. Εὐχαριστῶ θερμᾶ. Ἀρ. Στεῖδην, Η. Βαλγιάννην, Μανωλῶν, Ἡλίας: Καταλαβαίνω τὴν ἀγωνίαν σας. Ἡ σύμπασαι αἱ τῶν ὀνομάτων, μπορεῖ νὰ κρούσῃ τὴν τῶν τοῦ μυστηρίου τοῦ χαμοῦ τοῦ γιουῦ σας. Θὰ προσπαθῶ νὰ ἐξαικριώσω ποῖας οἰκογενεῖς ἔταν καὶ θὰ σας γράφω. Λίγη ὑπόμνη. Ε. Λατίον, Χρυσόπολιν: Τα στοιχεία σας ἐξαιρετικὰ καὶ σας εὐχαριστῶ. Γράφετε τόσῳ ραῖδι. Γιὰτὶ δὲν μοῖ στέλνεται ὅλα τοῖς ἱστορικῶ ἢ ἄλλα σχετικὰ, ἀμφοτέρῃ. Γρηγόριον Ἀντιστήν, Καλαμάς: Το καράβι αὐτὸ χρῆσιμεν στὶς συμμαχικὰς μεταφορὰς κατὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Δωδεκανήσου. Ἀργότερα καὶ συγκεκρίμενα στὶς 16 Ὀκτωβρίου 1943, γυμνήθηκε ἀπὸ γερμανικὰς ἐροπλάναι καὶ βυθίστηκε ἔξω ἀπὸ τὴν Κάλυμνον. Διηγήτριον, Σ. Γ. Σαβέρην, Α. Κ. Σουρωτὴν, Μι. Γατάρηκην, Παύλον Ν. Καλτσονίην, Θωμά Ἀντωνιάδην, Κ. Α. Πασαδόκον, Νικόλαον Τρίτην, Ἐμ. Α. Λυμπεριτοῦλιν, Τάκην Παπασημακοῦλιν, Χαράν, Βατικὴν τὴν, Θεόδωρον Γαρυφάλιν, Ἡ. Κωνσταντέλλιν, Ἀναστασίον Κοντρίν, Ἄλ. Ἰσάννου, Ἰωάννη Ρατσην, Λεωνιδίον Σαμαρῶν, Παναγιότην Διηγητριάδην, Λουκᾶ Φυτίλιν, Βασίλειον Γ. Προβλῶν, Κούλην Σαράντην, Κων/τίνην Πασαμπαουλή, Γεωργίον Ἀγγαστῶν Στοιχάτην Γεωργιάδην, Δ. Σπύρον, Εὐάγγελον Μανουσῶν, Σπύριον Ροδόσιν, Γεωργίον Μ. Λουζιτρίδην, Κ. Παπαλέξαν καὶ Ἀναγ. Μυρον Χολέξαν, Β. Σ. Τ. 308 807: Εὐχαριστῶ θερμᾶ. Γιὰ τὸς δύο τόμους τῆς «Κατακοπῆς» γράφετε στὸν ἐκδότῃ Κ. Ἀριστὶδὴ Μαυρίδην, Θεμιστοκλέους Χριστοδούλου. Δὲν ἔστ. ποῦλοισιν, Θεολογικήν: Δὲν ἔστ. ποῦλοισιν. Ἀλλήνας: Δότερα ἀπὸ ποῦλοισιν δασκαντήρια. Δὲν εἶναι τὸς πράγμα. Γ. Γεωργίου Μ. Τηλεγράφων, Ἀργος: Ἀπὸ ἡσπεία ἐκείνη διεφυγαν πολλὰ Ἕλληνας καὶ Ἀγγλοι, Παλαιοὶ καὶ νεώτεροι. Μ. Χ. Ζωνάρε. Ἀκαδημοῦπολιν: Ὅταν θὰ ἐρθετὶ στὴν Ἀθήναι, περάσατε ἀπὸ τὴν γράμμας μας, δὲν ὀφθαίκετε περὶ ὅτι, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσῃμε νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ ἀδικία ποῖ σας ἔκαναν. Α. Θ. Γρηγόριον, Πύργον: Ἰσως νὰ ἦτε Ἀγγλοι. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀκετό. Πρέπει νὰ ὀφθαίκετε στὴν χεῖρα χειροπαστῶν, Χαρτίκων. Ντινδούλου, Πάτρα: Τὰ πράγματα εἶναι ἐντελὲς διαφ. ρητικᾶ, Αὐτοῦται ποὺ δὲν ἔχω ἡσπείρα, θὰ νὰ ἀνταφ. ὅλα καὶ σπείρα. Ἰωσήφ Φοῦρλια, Σαῖνθην: Νὰ γράφετε στὸ Γ. Ε. Ἢ θὰ σας ἀπαντήσῃ ὁπωσδήποτε, ὅσοον ἔχετε τὰ ἀκριβῆ τοῦ στοιχείου. Ἀλέκον Κοσμίδην Ἐνταθα: Περσέτα ἔνα μεμπέν ἀπὸ τὰ γράμμας μας, Β. Γεωγιάδην, Ἐνταθα: Το ἔληθη ὅσα θὰ τακτοποιήθῃ προσεχῶς, ἔχετε λίγη ὁπομονήν καὶ θὰ ἀνταμ. φῆτε.

Г. В. I.

84-113

Τὸ τηλέφωνο
τῶν πλυντηρίων
ΚΡΗΝΗ

Παραλαβὴ
Παράδοσις κατ' οἶκον

Ε.Δ.Ι
643

Συμβουλές ὁμορφιάς τῆς ZINNIA

Τώρα τὸ καλοκαίρι τὸ ὥραίο βάψιμο τῶν χειλιῶν εἶναι πρόβλημα δύσκολο γιὰ τίς γυναῖκες.

Ὁ λόγος δὲ εἶναι ὅτι τὰ περισσότερα ροῦζ χειλῶν ποὺ κυκλοφοροῦν, δὲν ἀντέχουν στὴ ζέση. Λυαίνουν λοιπόν, ξεχειλίζουν ἀνταισθητικά ἀπάνω σὰ χεيلي καὶ παραμορφῶνουν ἀκόμη καὶ τὸ ὠραιότερο γυναικεῖο πρόσωπο.

Ὅπως ξέρομε δὲ ἓνα κακοθαῖμνο στόμα ἀσχημίζει ἀφάνταστα καὶ γεννᾷ τὴ γυναικα.

Ἄλλες φορές πάλι τὸ ροῦζ ποὺ μεταχειριζόμεθα συνήθως «φεύγει» στὴ θάλασσα καὶ ἡ γυναικα, μετὰ τὸ θαλάσσιο μπάνιο, βράσκεται ἀεσφῆ ἐντελῶς ἡ ἔχει τὰ χεيلي πλωμένο ἀπάνω στὰ χεيلي.

Ἀκριβῶς γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ γιὰ ν' ἀποφεύγουν οἱ γυναῖκες ἀνταισθητικὸς κινδύνους, ποὺ μονικὰ ἐργαστήρια ZINNIA ὑπέρα ἀπὸ πολυτελεῖς ἐρευνεῖα χεيلي.

Τὰ κραγιὸν ZINNIA τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν σὲ θαυμάσιους χρωματισμούς, στρώνουν περίφημα καὶ διατηροῦν φρεσκοθαῖμνα πάντοτε τὰ χεيلي, ἀκόμη καὶ ὑπέρα ἀπὸ μὴ ημερησία ἐκδρομῇ, στὸν ἥλιο τοῦ καλοκαιριοῦ ἡ μετὰ ἀπὸ ἓνα θαυμάσιο μπάνιο.

Τὸ μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τῶν ροῦζ ZINNIA εἶναι ἡ πρόμειξη φυσικῆς μετᾶξης κατὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, ἡ ὁποῖα διατηρεῖ τὰ χεيلي βελουδινα καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἐξασφαλίξῃ στὸ στόμα τὸ τέλειο μακιγιάζ.

Τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τῆς ZINNIA δὲ προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν πολυπληθεῖ πελατεῖαν τῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀνυπερότητα τῶν καλλυντικῶν τῶν, δὲν φοβίονταν κόπων καὶ δαπανῶν καὶ ἀκολουθοῦν πάντοτε τὰς ἐξελίξεις τῆς συγχρόνου αἰσθητικῆς.

Ἡδὴ ἔβρισαν εἰς κυκλοφορίαν 2 νέους τόνους ροῦζ —παστὲλ— τὸ No 11 καὶ No 12 ποὺ εἶναι οἱ μοντέρνοι χρωματισμοὶ γιὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1955 καὶ ἡχομοποιοῦνται ἀπ' ὅλες τίς κομψές γυναῖκες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ ροῦζ χειλῶν ZINNIA No 11 καὶ No 12 εἶναι ἐπίσης ἀνεξίτηλα, ὥπως ὅλα τὰ ροῦζ ZINNIA καὶ κάνουν χεيلي ὥραια βαμμένα καὶ μὰτ, χάρις στὴ σκόνῃ φυσικῆς μετᾶξης ποὺ περιέχουν.

ZINNIA

Τ.Γ. 916, Grèce, ΘΕΛΟΥΣ
 ΔΕΚΟ
 ΔΙΑ
 ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ
 ΚΑΙ
 ΤΡΑΥΜΑΤΑ

 ΑΛΟΙΦΗ
 'BRULIDINE'
 ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ
 ΕΡΓΑΣΙΩΝ MAY & BAKER LTD

 Πωλούνται εν τα Φαρμακεία

Η βελίς της γυναίκας

ΠΑΙΔΙΚΗ ΘΕΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

Μή νομίζετε πως η μόδα των μικρών είναι κάτι ξέχωρο από τη μόδα των μεγάλων. Τούναντιον, στις γενικές γραμμές, ακολουθεί τις ίδιες τάσεις, αλλά για την πολύ νεαρά ηλικία, η μόδα έχει τα ιδιαίτερα μυστικά της.

Η μόδα των βαμθασκερών είναι για τους μεγάλους στην ημερήσια διάταξη, σε μεγαλύτερο δε βαθμό, συμβαίνει αυτό στα παιδιά. Τα βαμθασκερά ύφασματά είναι τόσο πρακτικά! Τα παιδιά έχουν κατ'εξοχήν ανάγκη από πρακτικά ύφασματα, που να πλένονται και να σιδερώνονται με τη μεγαλύτερη ευκολία.

Τα διάφορα κοτονάντ και ιδιαίτερος αυτό που έχουν ραβδώσεις ή άλλα σχέδια, οι ποπλίνες, τα λινά, τα ημίλινα, τα ζεφύρια, τα τομπράλκο, τα τσελσά, είναι ιδεώδη ύφασματα για παιδικά κοστούμια.

Τα βλέπουμε σε χαριτωμένες «μπαρμποτάιζ», σε φουστανάκια, σε μικροσκοπικά σύνολα, σε μαρινιέρ και σε... κουαλεττίτσες.

Για τα πολύ μικρά παιδιά οι «μπαρμποτάιζ» γίνονται με το άνοιγμα του λαιμού τετράγωνο, που συντελεί πιο πολύ στο να παίρνουν αέρα, μαγκάκια δεν υπάρχουν κι' έτσι οι κινήσεις μένουν εντελώς ελεύθερες. Οι φουστάντες γίνονται πλατειές ή αντικαθίστανται με φουφουλίσες πολύ φουσκωτές και το κομμάτι, για να είναι εύκολο, τοποθετείται μπροστά, με μία σειρά κουμπιά.

Η μαρινιέρ, η ριχτή μπλούζα των μεγάλων, που φοριέται επάνω από τη φούστα ή το παντελονάκι για τα μικρά, αποτελεί ένα αυτότελο ντύσιμο, γιατί το μικροσκοπικό παντελονάκι που φοριέται κάτω απ' αυτήν, ούτε καν φαίνεται. Οι νταμιέ ή καντριγιέ κοτονάντ είναι ότι χρειάζονται γι' αυτές. Το μάκρος τους είναι τόσο, ώστε να σκεπάζει το παντελονάκι και ν' αφήνει γυμνές τις γαμπίτσες.

Δύο μεγάλες τσέπες, μία από κάθε πλάι, τοποθετούνται τόσο χαμηλά, ώστε το τέλος τους να συμπίπτει με το τέλος της μαρινιέρ. Γύρω από τον λαιμό, μία λοξή φάσα σχηματίζει ένα μυτερό άνοιγμα και επαναλαμβάνεται, αν θέλουμε και γύρω από το άνοιγμα της «μαγκάλης».

Αλλά, καθώς είπαμε, έχουν και τα παιδιά τα χαριτωμένα τους σύνολα, τα οποία θα εξετάσουμε στις λεπτομέρειές τους.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

Το πρώτο σύνολο, που θ' αναφέρουμε, είναι αυτό που αποτελείται από ένα παντελονάκι, μία μπλουζίτσα κι' ένα μολερό. Γίνονται όλα με συνδυασμό λευκού λινό ή ημίλινο και χρωματιστού. Το παντελονάκι και το μολερό είναι μονόχρωμα και η μπλουζίτσα από το ίδιο ύφασμα ριγέ ή κορρεδάτο ή με πικώ. Το παντελονάκι συγκρατείται με μπρετέλλες και το μικρό μολερό έχει «κούπ» ζαπωνά με πολύ κοντά μαγκάκια και μ' ένα ρεύμα γύρω στο άνοιγμα και γύρω από τα μαγκάκια.

Αν η κοπελλίτσα θέλη να ντυθεί κάπως πιο επίσημα, τότε φορεί ένα φουστανάκι από σταμπάτο κοτονάντ με μικροσκοπικά λουλουδάκια. Το ζαπωνάκι του είναι κομμένο στο λοξό του ύφασματος, ενώ ένα πλαστράκι μπροστά, ενώνει τα δύο πλάγια του κορσάζ. Η φουστάντα είναι, φυσικά, σουρωτή και όλα τα φορεματάκια κουμπώνουν με μία σειρά κουμπιά στην πλάτη.

ΤΑ ΠΑΝΤΕΛΟΝΑΚΙΑ

Το παντελονάκι αποτελεί κι' αυτό πιά για τις κοπελλίτσες ένα απαραίτητο εξάρτημα της γκαρνταρόμπας τους. Γι' αυτές ιδιαίτερος ενδεδειγμένα είναι τα κορσαίρ και για την έξοχη και για την ακριβασία. Γίνονται από πολλά βαμθασκερά ύφασματα, αλλά το καταλληλότερο σφαλώς, είναι το λινό ή το μετρητό.

Το καλύτερο σχέδιο είναι αυτό που εφαρμόζει στη μέση με μία ζώνη από το ίδιο ύφασμα, που σχηματίζει μύτη στη μέση, ενώ εκατέρωθεν δύο μπρετέλλες, που καταλήγουν κι' αυτές σε μύτες και κουμπώνουν μπροστά και πίσω με κουμπιά, το κρατούν στη θέση του. Οι μπρετέλλες αυτές φοριούνται και πάνω από σουέτερ ή μπλουζίτσα.

Αν πάλι προτιμούμε για το κοριτσάκι μας πραγματικό παντελόνι με το κανονικό του μάκρος, τότε μπορούμε να το συνδυάσουμε με μία κοντή ζακετόλα, που έχει κοντά μαγκάκια και δύο κάθες κοφτές τσέπες.

ΑΠΟ ΤΑ 10 ΩΣ ΤΑ 16 ΧΡΟΝΙΑ

Η σημερινή κοπελλίτσα δεν θα ξεκινήσει για τις διακοπές της, αν δεν έχει ένα-δύο ή και περισσότερα παντελονάκια, ακριβώς όπως άλλοτε θα

επαίρνε φούστες. Άλλαξαν, βλέπετε οι καιροί και τα ήθη.

Κάτι που θεωρεί απαραίτητο εκτός από μακρύ παντελόνι και το κορσαίρ, είναι και το κοντό ή το «σάρτ», όπως το λέμε. Αυτά κυρίως αποτελούν την καλοκαιρινή της γκαρνταρόμπα, αφού πρόκειται να ζήσει μακριά από την πόλη.

Οι τουαλέτες Ερχονται σάν συμπληρώματα. Τα σάρτ, είτε σάν απλά παντελονάκια, είτε σάν είδος κομπινιζόν, με συνέχεια τα κορσάζ, γίνονται από μονόχρωμα κοτονάντ ή λινά σε άνοιχτους χρωματισμούς.

Πολύ της μόδας είναι το κίτρινο, το κεραμιδί, το μπλε παπιέ και το πράσινο.

Για συμπληρώματά τους έχουν μία ριχτή ζακέττα από ύφασμα επόνυ ριγυτό, που φθάνει λίγο πιο ψηλά από το σάρτ.

Άλλος συνδυασμός, επίσης πετυχημένος του σάρτ, είναι ο συνδυασμός του με μία λευκή μπλουζά, ενώ το ίδιο το σάρτ συνεχίζει πάνω από την μπλουζά ένα είδος μπρετέττας, που φθάνει ως το άνοιγμα της μπλουζας και συγκρατείται με δύο μπρετέλλες που σταυρώνουν στην πλάτη και κουμπώνουν με δύο κουμπιά.

Τα παντελονάκια «κορσαίρ» ή μόδα τα θέλει εφέτος με... συνεχεία, δηλαδή ένα κορσάζ τα συμπληρώνει που συγκρατείται με δύο μπρετέλλες. Τα νταμιέ, τα καντριγιέ κι' ένα είδος σκατσέζικου κοτονάντ, είναι τα ύφασματα που χρησιμοποιούνται πιο πολύ.

Με το μακρύ παντελόνι, που η μόδα το θέλει ως

επί το πλείστον ριγυτό, κάτι που φοριέται πιο πολύ είναι η μαρινιέρ σε διάφορα ιδιόρρυθμα σχέδια. Πότε με μυτερό, πότε με τετράγωνο άνοιγμα λαιμού. Πότε ζαπωνά, που μόλις σκεπάζει τον ώμο, πότε διόλου μαγκί, πάντοτε όμως με τσέπες κοφτές και μεγάλες.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Ας δοίμε τώρα τι άλλα φορεματάκια θα χρειασθούν για τις διακοπές της νέας κοπελλίτσας.

Τα ημίλινα σ' όλες τις άνοιχτοχρωμες αποχρώσεις είναι, μπορούμε να πούμε, η τελευταία λέξη της μόδας. Το τριανταφυλλί, το χρώμα του σταχυού, το λεμονί, το φασολί, το βερυκόκι, το απαλό πράσινο, το μπλε άνοιχτο, είναι τα ενδεδειγμένα χρώματα για τις τουαλεττίτσες σεμζιέ ή και αυτές που λέγονται «μπαίν-ντε-σολέιγ», δηλαδή αυτές που δίνουν γυμνή όλη την πλάτη, ώστε να της επιτρέπεται να δέχεται τα χάδια... του ήλιου.

Τα κορσάζ γίνονται εφαρμοστά και οι φούστες πολύ πλατειές σε σχήμα ιχθύος.

Την τουαλεττίτσα αυτή μπορεί να την συνοδεύει ένα κοντό μολερό, που φθάνει λίγο πιο ψηλά από τη μέση, με μαγκάκια μόλις 3 δακτύλα.

Πολύ της μόδας επίσης για τις κοπελλίτσες η άνταμις του μονόχρωμου τουαλ ντε Βισυ με όμοιο νταμιέ. Ένα μεσάζ γίνεται από το μονόχρωμο και εφαρμοστό μ' ένα γύρω τετράγωνο νεκολλά, που γαρνιρίεται με μία φάσα από νταμιέ Βισυ.

Η φούστα γίνεται από το νταμιέ και χαριστή, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στο να χρησιμοποιηθεί και με μπλουζες.

Έτσι μας προσφέρει και άλλα σύνολα. Είναι φαρβειά σουρωτή, κουμπώνει μπροστά με μία σειρά κουμπιά και δένει στη μέση μ' ένα φιάγκο καμωμένο από το ίδιο ύφασμα.

Άλλο ύφασμα επίσης της μόδας, είναι η σταμπάτη ποπλίνα, είτε με άνθρακια, είτε με πουά. Δίνει την ευκαιρία να μάζ προσφέρουμε φορεματάκια χαριτωμένα, εύχρηστα και βροσερά, όπως τα ριζάκια σε κοπελλίτσες.

Η κούπ κι' εδώ ακολουθεί τη γενική γραμμή, δηλαδή κορσάζ εφαρμοστό, χωρίς μαγκία και μεγάλο άνοιγμα λαιμού. Οι φούστες, φαρβειές, με το φάρδος τους ν' αρχίζει η από τη μέση ή από τους γοφούς, όπου τις συγκρατεί ένα μικρό άμπεσαμόν.

1) Για κοριτσάκι 4-5 χρόνων. Μεγάλες τσέπες και μία φάσα λοξή στολίζει το μυτερό άνοιγμα του λαιμού 2) Κουμπώνει πίσω και γίνεται από ανθοσπαρμένο κοτονάντ, που είναι συγχρόνως ριγέ. Για την ίδια ηλικία. 4) Όμορφος συνδυασμός πουάτου και φουφουλίσας από ημίλινο κίτρινο για κοριτσάκι 5-6 χρόνων. 4) Για κοπελλίτσα 4-7 χρόνων όμορφο σύνολο από λινό χρωματιστό. Σάρτ φαρδύ, μπλουζίτσα άσπρη και μολερό από χρώμα του σάρτ γαρνιρισμένο με άσπρες φάσες. 5) Φορεματάκι για έξοχη από ημίλινο ή τομπράλκο έμπριμέ. Ένα άμπεσαμόν γαρνιρισμένο με βελονιές στολίζει το άνοιγμα του λαιμού και μία ζώνη καταλήγει σε φιάγκο μπροστά. 6) Φορεματάκι λινό ροζ ή από τουαλ ντε βισυ ή και αλάτσα. Αφήνει γυμνή ως τη μέση την πλάτη κι' έχει για συμπλήρωμα ένα κοντό μολερό. 7) Πλατεία φουστάντα καντριγιέ και μονόχρωμο εφαρμοστό κορσάζ από βαμθασκερό ύφασμα ή τουαλ ντε βισυ. 8) Σάρτ, με συνέχεια μπρετέττα από στήθος, που σπρίζεται με δύο μπρετέλλες, οι οποίες κουμπώνουν σταυρωτά πίσω. Από μέσα άσπρη μπλουζίτσα από μουλίνα. 9) Φουστανάκι του ήλιου με άμπεσαμόν στη μέση, ώστε ν' αρχίζει η φούστα από τους γοφούς. Γίνεται από λευκό τομπράλκο με κόκκινες βούλες. 10) Παντελόνι από λινό μπλε και κίτρινο ή πράσινο και άσπρο ή μπλε και άσπρο, φοριέται με μαρινιέρ στο χρώμα, που έχουν οι ριγές.

Η Ζώνες έχουμε ή στενές δερμάτινες ή από το ίδιο ύφασμα του φορεματος ή από κορδέλλα, που δένουν φιάγκο πότε στο πλάι, πότε εντελώς μπροστά.

Η Αλληλεγγυαία σου

Αλέκα Χ.: Για τα μικρά, ρωτήστε το γιατρό σας.

Ν. Προσ., Αίγιον: Παίρνετε ένα κράκον αγγού τον άνακα-τεύετε με 2 κουταλιτσές λευκό οινόπνευμα και με αυτό λού-ζεσθε. Καλό ξέβγαλμα με άφθονο νερό ζεστό και στο τελευ-ταίο σας νερό λίγο ξύδι.

Λιλίκα Κ.: Απαραίτητα, για το φαρμακείο σας της έσο-χής: Άσπιριν, Ιώδιο, αμμωνία, οινόπνευμα, βορικό, λαυδανό, σουλφamidες για έντερικα, κινόνο, μολυβδόνερο, έπιδεσμος, γά-ζες κλπ.

Στασ. Νικόλ.: Άπ' όσα μου γράφετε έχω τη γνώμη ότι θα έπρεπε να κάμετε λίγο μασάζ. Προτιμώ όμως να συμβου-λευθίτε τον γιατρό σας.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Ταὺς ὑποδέχθηκε ἡ Ἑλέν Κρεῖλ. Ἦταν μιὰ νέα γυναίκα, ψηλὴ καὶ λεπτή, μὲ ἀνοιχτο- κάστανα μαλλιά καὶ ζωηρὰ μάτια. Ὁ Ἡνγκλιν εἶχε ἀνα- ρωτήσῃ συχνὰ γιατί ἕνα τέτοιο ὥραio πλῆγμα παντρεύτηκε τὸν Κρεῖλ, ἕνα μεσόκοπο καὶ κον-

ἦν ἡ ἀποκρίσις αὐτοῦ, ἀπὸ
ἐξουσίας μιλῶσα γὰρ δουλεύει με-
τὰ τὸ Σάμ. "Ὅχι, ὅχι, δὲν ὑπάρ-
χει λόγος νὰ φύγετε!
Ἡ "Ἐλεν κῦτταξε ἐρωτημα-
τικὰ τὸν ἄντρα της, κί' ἐκείνος
τῆς ἔγνωσε νὰ μείνῃ.
— "Ἐχεις κανένα νέο ἀπ' τὸν
"Ἐντ; ρώτησε ὁ "Ηγγκλῖς.

— Ναί... γιατί ήθελε νὰ
κανόνισι τὰ πράγματα ὅπως
τὸν συμφέρανε! Μὰ πές μου,
τί ἔγινε μὲ τὴ Λοίσι;

— Είχε περάσει από κεί ο Σέρμαν. Στραγγάλισε την Κορίν... Είχε πάει έκεί κι η Λόϊς. Ο Έντ βρήκε ένα μαν- τλάκι της Μάι δεν μπορούμε να

ПОНЕМЕ

τορναδόρους ὁ
ἐργαστάσιον ἐκ
του.
Γι' αὐτὸ κι
του, ὅταν τοῦ
μιά αὐξῇσι στὸ
ῥέλιψεν τὰ τοῦ
φιλικὰ γιὰ τὸ
νὰ πίνῃ:

ο προϊστάμενός
τέλευταία,
ροκάματο δὲν πα-
πῆ καὶ δυὸ λόγια
άττωμα πού είχε

— Θά τηλεφωνήση όπου και
νάσαι.
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια

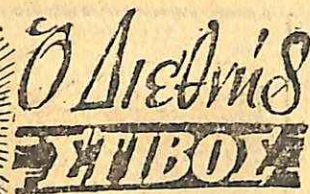
—Είναι είκοσι χρό

δρκο μου. Κρα-
πού σουδωσα...

...αδὰ τὴν ὑπόσχεσιν
...γιατὶ σ' ἀγαπῶ.
MIRANTA

Χωρίς λόγια.

81

Πατούχημένη έκκίνησι στα 100 μ. πεταλούδας κατά τους έλληνο-
σουλδικούς άγώνες, όπου ο Π. Κασιδόκωστας (δεύτερος στη σει-
ρά) κατέρριψε το πανελλήνιο ρεκόρ με 1'16"8.

Στά ύψηια 100 μ. χάσαμε
μιά πρώτη νίκη εξ αιτίας κα-
κής στροφής στα 50 μ. του
εξαίρετου Καθατζᾶ (Ὁλ.).
Ο Ἕλλην ρέκορντμαν προ-
ηγήθηκε καὶ ἔπιασε πρώτος
στὰ 50 μ. Χασομέρησε ὁ

Ἀξίζουν συγχαρητήρια
θεομά στους ἡρώικους Ἑλ-
ληνες κολυμβητὰς καὶ κολυμβήτριες γιὰ τὶς αὐτοθυ-
σίες τους.

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Εἰκονογραφημένο σταυρόλεξο

Νά ποῦ βρίσκονται οἱ μικροδιαφορές.

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 542
σταυρολέξου

7) ΑΤΑ - ΑΡΙΑΣ. 8) ΑΙΑ - ΗΡΑΙΑ -
 ΝΑΙ. 9) ΕΛ - ΙΣΩΣ - ΜΙΣΗ - ΩΑ.
 10) ΛΟΣ - ΣΙΤΟΣ - ΣΗΜ. 11) ΑΙ-
 ΣΙΑ - ΣΟΣ - ΦΙΛΕΣ. 12) ΛΥΚΙΑ -
 ΣΙΝΑΣ. 13) ΑΟ - ΣΩΤΗΡΙΑ - ΟΑ.
 14) ΡΟ - ΙΚΑΝΑ - ΕΝΔΟΝ - ΣΕ. 15)
 ΖΑ - ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ - ΑΤΙ. 16) ΣΟ-
 ΛΟ - ΩΣ - ΑΛ - ΟΝΑΡ. 17) ΑΣΤΡΟΝ
 - ΑΝΙΑΡΑ.

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ
ἀπ' τὸ ταξίδι

Πρωτότυπο διήγημα

ΠΑ ΣΠΥΡΟΥ, Διευθυντής "Θησαυ-
ρου": ΔΗΜ. ΠΑΠΑ ΣΠΥΡΟΥ, Πα-
στήρ 14, Αθήναι, Υψεύθ. Τυπο-
γραφείου: Σπυρ. Μπέλλας, 6ος
Δόξως, Νέον Ήράκλειον.

—Μά, διάβολε, έπρεπε νά υπάρ-
ξη κάποιος, γιά νά ταΐξη και νά πε-
ριποιήται αυτή τήν κακομαθημένη
τή γάτα σας!

δ. ΟΥΑΛΤΟΝ

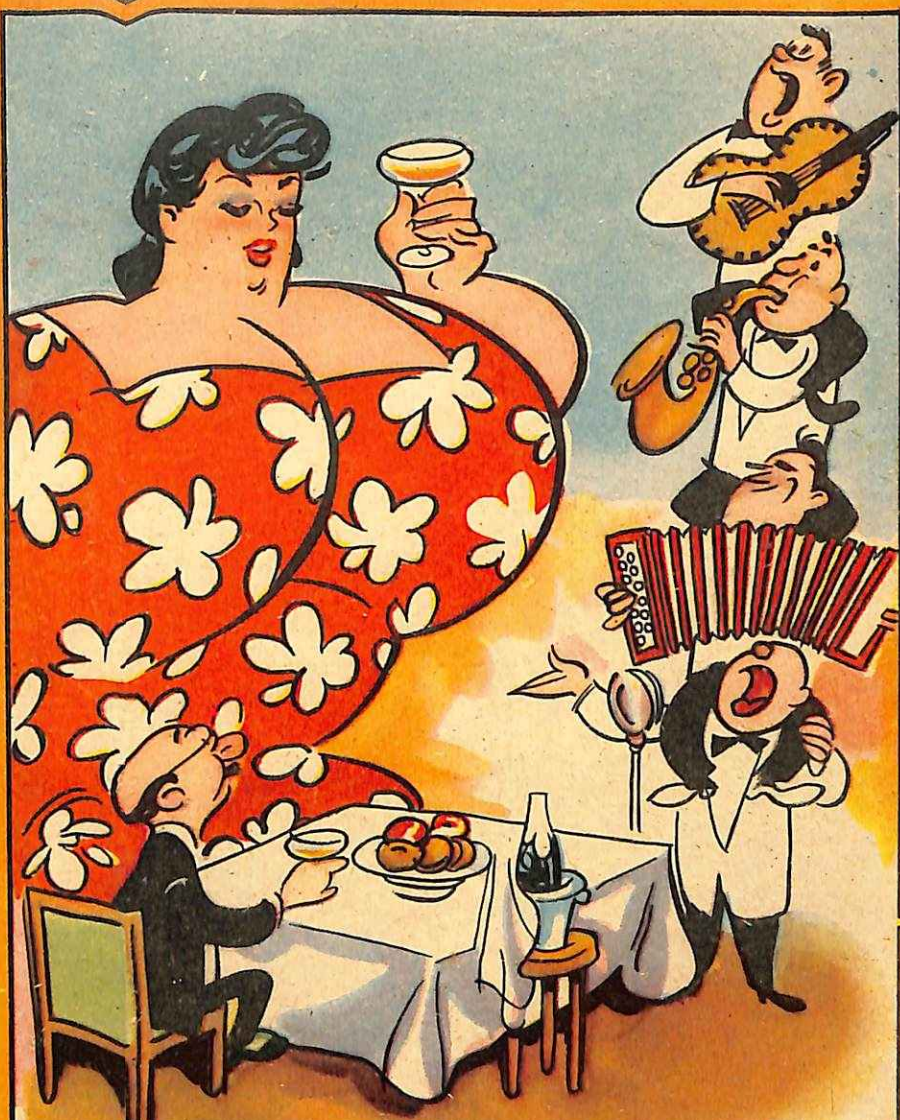
Οἱ κίνδυνοι ἀπὸ τῆς μυΐας

των τροφίμων από τις μύγες, εξασφαλίζουν καλή και ευχάριστη διασπομή, χωρίς το φόβο της αρώστατσας.

ΛΥΔΙΑ ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ-ΔΟΥΚΑ
 Ιατρός Δερματολόγος

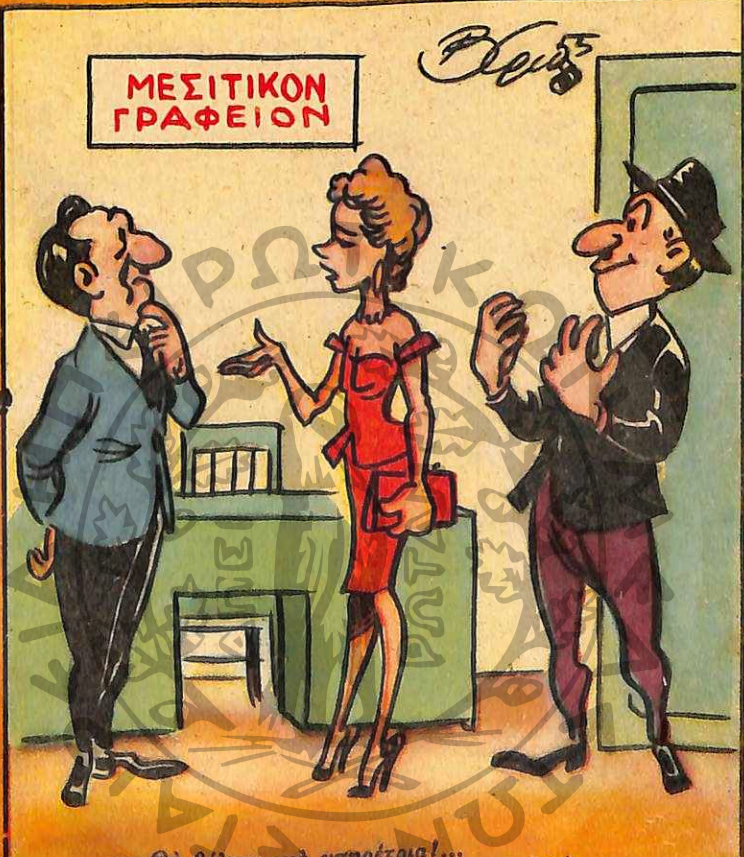
Χωρίς λόγια.
(Τοῦ Ἀρχέλαου)

—“Ὅλο τρέλλες κάνεις, Ζαχαρία... Ἦταν ἀνάγκη νὰ φω-
νάξης τὴν δοχῆστρα στὸ τραπέζι μας;...”

— Ἡ ἐφημερίδα ἀγκαξέ, κόρις!...

— Θὰ θέλωμε μὴν υπηρετήσῃς!...
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)